ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Ἁγίας Σοφίας 17. Τηλ. 18-14. Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2232

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	» 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	» 100-200

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.1. ἐλαχ. 9.1. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: Ἰσχυροί. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 754.2

ολογίου

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα μας ἐξηντλήσαμεν τὰς γενικὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας εἴχομεν νὰ διατυπώσωμεν ἐναντίον τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Βουλὴν τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων, ἀπομένει νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ ἑτέραν πλευρὰν τοῦ ὅλου ζητήματος: Τὸ διατί παρὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἀντιλήψεων ἡ ὁποία μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, κατὰ τὴν λήγουσαν τετραετίαν, συμπίπτομεν εἰς τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ ξένοι θὰ παράσχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἐνίσχυσιν, ὥστε νὰ μὴ ἐξαναγκασθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀναζήτησιν λύσεως τοῦ σημερινοῦ ἀδιεξόδου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν σημερινῶν της μέσων.

Ἐὰν ἀνατρέξῃ τις εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν, θὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἐνῷ ἠναγκάζετο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον, πολλὰ ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μεγάλου πολέμου, ὄχι μόνον οὐδεμιᾶς ἐνισχύσεως ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν συμμάχων της, ἀλλ' ἔβλεπε νὰ τῆς ἀρνοῦνται καὶ αὐτὰς ταύτας τὰς ὑπεσχημένας πιστώσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπείσθημεν νὰ στηρίξωμεν νέας ἐκδόσεις χαρτονομίσματος, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ Ἑλληνικῶν στρατευμάτων μέχρις Οὐκρανίας, ὅπου βεβαίως δὲν μετέβησαν ταῦτα διὰ νὰ ὑποστηρίξουν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Καὶ ὁ ἀείμνηστος Γούναρης, μολονότι ἀσφαλῶς θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου χρέους μέχρι τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπροτίμησε ν' ἀντιμετωπίσῃ ὅλας τὰς γνωστὰς δυσχερείας καὶ νὰ πληρώσῃ μὲ τὸ αἷμά του τέλος τὴν δυστυχίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, παρὰ νὰ ἀθετήσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅταν μετὰ τὴν καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν, ὁ εὐημερῶν ὁμογενὴς πληθυσμὸς τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μεταβληθεὶς εἰς σῶμα ρακενδύτων προσφύγων κατέκλυσε τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη, ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον δὲν ἐσκέφθη ν' ἀθετήσῃ τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις της, ἀλλὰ καὶ προτοῦ καταφύγῃ εἰς αἴτησιν οἱασδήποτε ἐξωτερικῆς βοηθείας, πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, ἐξεῦρεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων καὶ ἐδαπάνησεν ἱκανὰ ποσὰ πρὸς ἐπούλωσιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου πληγῶν της.

Διεξηγάγομεν ἐξωτερικοὺς καὶ ἐμφυλίους πολέμους, ὑπέστημεν ὁλόκληρον κῦμα δικτατορικῶν καὶ στρατιωτικῶν κυβερνήσεων, χωρὶς ποτὲ νὰ διανοηθῶμεν ν' ἀναστείλωμεν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ὑποχρεώσεις μας, καθ' ἣν στιγμὴν ἄλλα κράτη, κατὰ πολὺ οἰκονομικῶς ἰσχυρότερα ἡμῶν, στηριζόμενα ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου, ἐξεμηδένιζον τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις των.

Ἦλθε τέλος ὁ διακανονισμὸς τῶν πολεμικῶν χρεῶν, καὶ ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστιν της ἀλώβητον, ἐδέχθη τὸν σχετικῶς βαρὺν λογαριασμὸν τὸν ὁποῖον τῆς παρουσίασαν.

Δὲν πιστεύομεν μεθ' ὅλα ταῦτα νὰ γεννᾶται ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπετέλεσε μοναδικὸν παράδειγμα κράτους, τὸ ὁποῖον δὲν ἐζήτησε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς παγκοσμίου διαταραχῆς διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μερικὴν τουλάχιστον σεισάχθειαν.

⁂

Ὅταν ἐπέστη ἡ στιγμὴ ν' ἀποκαταστήσωμεν τὰ οἰκονομικά μας πράγματα, ἐξεθέσαμεν τὴν κατάστασίν μας ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ πρὸ τῆς Κ. Τ. Ε. ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀντεπροσωπεύοντο καὶ οἱ πιστωταί μας. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σταθεροποίησις, ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ ὁ διακανονισμὸς τῶν παλαιῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν μας, ἐδέχθημεν τὴν ἐκεῖθεν ἐπιβληθεῖσαν Τραπεζιτικὴν πολιτικὴν —ἡ ὁποία, γνωστὸν εἶνε πόσον ἐκρίθη καὶ ἀπεδείχθη ἀσύμφορος — ἔλεγχον, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπεχρεούμεθα ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη νὰ ὑποβάλωμεν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεώς μας ἐν Γενεύῃ καὶ τὴν διατήρησιν ξένου παρατηρητοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατασκευὴ παραγωγικῶν ἔργων ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Δημοσιονομικοῦ τμήματος τῆς Κ. Τ. Ε. ὡς μόνη δυναμένη νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν παθητικότητα τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν μας.

Τὴν Κυβέρνησιν συνασπισμοῦ διεδέχθη ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου ἥτις μετῆλθε τὴν γνωστὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας ἐγκρίτων οἰκονομικῶν παραγόντων τοῦ τόπου μας.

Ἐν τούτοις οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως ἐπιστρέφοντες κατ' ἔτος ἐκ Γενεύης συναπεκόμιζον τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ διεθνοῦς σώματος διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον. Τακτικὰ ἐπίσης συναπεκομίζαμεν καὶ δάνειον διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Αἱ διαμαρτυρίαι διὰ τὴν γενομένην σπατάλην εἰς τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιΐας, διὰ τὴν ἐπικίνδυνον ἀπαρχὴν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἄνευ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ἀπαιτουμένων πόρων, ἡ διαρκὴς ὕψωσις τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἐτηροῦντο βεβαίως μυστικαί. Ὁ Δ. Ο. Ε., τὸ Δημοσιονομικὸν τμῆμα τῆς Κ. Τ. Ε., τέλος ὁ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος παρατηρητής, ὑποτίθεται ὅτι διέθετον τοὐλάχιστον τοὺς αὐτοὺς ἀριθμούς, ὅταν διαρκῶς ἐνέκριναν τὴν ἀκολουθουμένην πολιτικὴν καὶ ἔδιδον τὰ δάνεια.

Δὲν νομίζομεν οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ν' ἀμφέβαλεν ὅτι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἀρξαμένων παραγωγικῶν ἔργων, ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀνάγκην ἐτησίως ἀρωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοὐλάχιστον 5—6 ἑκατομ. χρυσῶν λιρῶν, καὶ ὅτι ἅμα ὡς ἡ ἐνίσχυσις αὕτη καθίστατο ἀδύνατος, ἡ Ἑλλὰς θὰ εὑρίσκετο ἐν τῇ πραγματικῇ ἀδυναμίᾳ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις της.

Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι οἱ πιστωταί μας ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των πάντα ταῦτα, ἀνέλαβον τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ μᾶς ἐνισχύσωσι, ἵνα φέρωμεν εἰς πέρας τὸ οἰκονομικόν μας πρόγραμμα. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς ἠθικῆς ταύτης ὑποχρεώσεως ἡ ἐνίσχυσις, τὴν ὁποίαν ἤδη ὄχι μόνον ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλὰ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, στηρίζεται ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ συμφέροντος τοῦ παγκοσμίου πιστωτικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ μοναδικοῦ παραδείγματος χώρας ὡς ἡ Ἑλλάς, ἥτις παρ' ὅλας τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντεμετώπισε, οὐδέποτε διενοήθη ν' ἀθετήσῃ τὰς ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑποχρεώσεις της, ἐνῷ κινδυνεύει νὰ καταστῇ πραγματικὸν δόγμα ἡ ἐκ μέρους ἄλλων χωρῶν ἀθέτησις τούτων μὲ οἱανδήποτε δικαιολογίαν.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἀθανασία

Οἱ σύγχρονοι ἐγκληματίαι εἶνε ἐξαιρετικῶς τυχεροὶ ἄνθρωποι. Ἡ ἀθανασία τὴν ὁποίαν τοὺς ἐξασφαλίζει τὸ ἔγκλημά των εἶνε ἀπερίγραπτος. Ὑπελόγισα ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ μία τουλάχιστον ἑκατοντὰς εἰκόνων τῶν ἐνόχων τοῦ ἀνατριχιαστικοῦ δράματος τοῦ Χαροκόπου. Ἡ Φούλα κλαίουσα, ἡ Κάστρο μελαγχολική, ὁ Μοσκιὸς ἐν ἐξάψει, ἡ Γιαννούλα, ὁ Μαγουλόπουλος, ὅλοι οἱ ἥρωες τοῦ τεμαχισμοῦ τοῦ ἀτυχοῦς ἐργολάβου Ἀθανασοπούλου, εἰς πᾶσαν αὐτῶν στάσιν, συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν φακὸν τοῦ φωτορεπόρτερ καὶ αἱ μορφαί των παρεδόθησαν εἰς τὸ κοινόν, εἰς ἑκατομμύρια ἀντιτύπων. Ἐὰν ὁ Μοσκιὸς ἐπενόει τὴν θεωρίαν τῆς σχετικότητος, ὅπως ὁ Ἀϊνστάϊν, καὶ ἡ Κάστρο ἀνεκάλυπτε τὸ ράδιον, ὅπως ἡ Μαντὰμ Κιουρί, καὶ ἡ Φούλα ἔγραφε τὴν «Κόρινναν», ὅπως ἡ Στάελ, καὶ ἡ Γιαννούλα συνέθετε ποιήματα ὅμοια μὲ τῆς ἀρχαίας Σαπφοῦς, τοιαύτην δόξαν οὐδέποτε θὰ εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀπολαύσουν. Ποῦ νὰ ὀνειρευθοῦν δὲ παρομοίαν ἀθανασίαν καὶ οἱ παλαιότεροι ἐγκληματίαι; Ὁ Τσουλῆς εἶχε ξεκοιλιάσει περὶ τὰς δύο δωδεκάδας ἀνθρώπων, ὁ Νταβέλης κάτι περισσοτέρους, ὁ Σκαρτσώρας, ὁ Κακαράπης, ὁ Παπακυριτσόπουλος, ὁλόκληρος τέλος ἡ χορεία τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς προγενεστέρας γενεᾶς εἶχεν εἰς τὸ ἐνεργητικόν της ἄθλους πρὸ τῶν ὁποίων τὸ κακούργημα τοῦ Χαροκόπου ἀποτελεῖ μηδαμινὴν σκηνὴν δράματος. Καὶ ὅμως κανεὶς δεν γνωρίζει σήμερον τὴν πραγματικὴν μορφὴν τῶν ἐξεχόντων τούτων Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ ἔργα των ἐχαρακτήρισαν μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας ἐποχὰς τῆς χώρας ἡμῶν. Οἱ ἀτυχεῖς ἔζησαν καὶ ἔδρασαν εἰς καιροὺς ποὺ ἡ δημοσιογραφικὴ φωτογραφία ἦτο ἀκόμη εἰς τὰ σπάργανα, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ἀθανασία δυσκόλως ἐξησφαλίζετο. Τώρα τὰ πράγματα εἶνε διαφορετικά. Μόλις διαπράξει ὁ ἐγκληματίας τὸ κακούργημά του καὶ γνωσθῇ τὸ ὄνομά του, θὰ ἀναζητηθῇ ἀμέσως ἡ εἰκών του— οἱαδήποτε εἰκὼν οἱασδήποτε ἡλικίας — εἰς τὰ συγγενικὰ καὶ φιλικά του σπίτια καὶ θὰ δημοσιευθῇ τὴν ἐπομένην εἰς τὸ περιφανέστερον μέρος τῆς ἐφημερίδος. Μετὰ τὴν σύλληψιν, ἄλλαι φωτογραφίαι του, μεταξὺ τῶν χωροφυλάκων, ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, εἰς τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνομίας, ὅταν γελᾷ, ὅταν διαμαρτύρεται, ὅταν μελαγχολῇ, ὅταν καπνίζῃ, ὅταν ρεμβάζῃ. Καὶ ὅταν φθάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς δίκης; Τότε πλέον ἡ δόξα του δὲν περιγράφεται. Δέκα φωτογραφικαὶ μηχαναὶ περιμένουν τὴν ἄφιξίν του ἔξωθεν τοῦ Κακουργιοδικείου, καὶ ἄλλαι τόσαι ἐντὸς τῆς αἰθούσης, ἕτοιμοι νὰ ἀπαθανατίσουν τὴν ἐξαιρετικήν του προσωπικότητα, παραδίδουσαι εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μορφῆς του ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνη ἡ ἀθανασία τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς. Ὁ σύγχρονος ἐγκληματίας ἔχει ἐξησφαλισμένας καὶ πολλὰς ἄλλας. Ὁ λαϊκὸς ποιητὴς τὸν περιμένει ἀνυπόμονος ὅπως τὸν ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τοῦ Πηγάσσου του καὶ ὁ λαϊκὸς μουσικοσυνθέτης, ὅπως τὸν κάμῃ τραγοῦδι, καὶ ἡ λατέρνα, ὅπως περιφέρῃ τὴν δόξαν του ἀνὰ τὰς συνοικίας τῆς πόλεως, καὶ ὁ δίσκος τέλος τοῦ γραμμοφώνου ὅπως θρηνολογήσῃ τὴν τύχην του μέσα εἰς τὸ συνοικιακὸν καφενεῖον ἢ τὸ χαμόσπιτον τῆς γειτονιᾶς. Τοιουτοτρόπως πρὸ ἀρκετῶν μηνῶν εἶχε γραφῆ τὸ ποίημα τῆς «Κακούργας πεθερᾶς», εἶχε μουσικοποιηθῆ καὶ ἀποτυπωθῆ εἰς τοὺς δίσκους τῶν γραμμοφώνων, ὅλη δὲ ἡ πόλις ἀντήχει ἀπὸ τὶς θρηνώδεις νότες του. Ἀλλ' εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀθανασοπούλου δὲν ἦτο μόνη ἡρωῒς ἡ Ἄρτεμις Κάστρο. Ἦτο καὶ ἡ κόρη της καὶ σύζυγος τοῦ θύματος Φούλα. Αὐτὴν νὰ τὴν ἄφηνεν ἄψαλτον ὁ ποιητὴς καὶ μουσικός, θὰ ἀπετέλει καταφανῆ ἀδικίαν. Τὴν ἔψαλεν ὅθεν καὶ τὸ σχετικὸν ποίημα ἐξετυπώθη, ἐνῷ παραλλήλως ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς καὶ ὁ σχετικὸς δίσκος. Ἰδοὺ λοιπὸν κατὰ ποῖον τρόπον ἡ Φούλα θρηνολογεῖ τὴν ἀθλίαν τύχην της, σύμφωνα μὲ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ποιητοῦ της:

Δέκα χρόνια παντρεμένη,
ἔξη ἤμουν εὐτυχής,
τέσσαρα ἀποδιωγμένη,
τώρα εἶμαι δυστυχής.

Εἶνε τὸ πρῶτον τετράστιχον τοῦ ποιήματος, περιγράφον τὴν συζυγικὴν ζωὴν τῆς ἡρωΐδος. Ἀφοῦ ὅμως ἡ Φούλα μᾶς λέγει ὅτι ἀπὸ τὰ δέκα χρόνια τῆς παντρειᾶς της, τὰ ἓξ ἦτο εὐτυχὴς καὶ τὰ τέσσαρα ἀποδιωγμένη, ποία νὰ εἶνε τάχα τώρα ἡ κατάστασίς της; Τὸ διακηρύττει ἀπεριφράστως:

Μέρα-νύχτα ἡ καρδιά μου
μὲ προστάζει καὶ ποθῶ
ν' ἀγκαλιάσω τὰ παιδιά μου
κι' ὕστερα νὰ σκοτωθῶ!

Μολονότι ἡ Φούλα λέγει ὅτι θέλει νὰ σκοτωθῇ, ἔχει ἐν τούτοις βάλει εἰς τὴν δίκην της τέσσαρας συνηγόρους, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε. Γιατί ὅμως νὰ σκοτωθῇ; Νὰ γιατί:

Στοὺς αἰθέρας ἡ ψυχή μου
ν' ἀναβῇ νὰ συναντήσῃ
τὴν ψυχὴ ποὺ μ' ἀγαποῦσε
νὰ τῆς πῇ, νὰ τῆς ζητήσῃ:

Ποία εἶνε ἡ ψυχὴ αὐτή, τὸ ἐννοεῖ εὐκόλως ὁ ἀναγνώστης. Εἶνε ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀθανασοπούλου, κατανεμημένη εἰς τρία δέματα καὶ ἑπομένως τρία τετράστιχα ἀκόμη εἶνε ἐκεῖνα ποὺ θὰ τῆς εἴπῃ ἡ ψυχὴ τῆς Φούλας. Τὸ πρῶτον τετράστιχον, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸ ψυχικὸν δέμα τὸ περιέχον τὰ δύο πόδια, λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὢ ψυχὴ τοῦ Παραδείσου
εἰς τὸν Ὕψιστον δεήσου!
Εἶμαι μιὰ δυστυχισμένη
καὶ συγχώρησι ζητῶ.

Τὸ δεύτερον τετράστιχον, τῶν χεριῶν, ἐξακολουθεῖ:

Εἶμαι ἡ πρώτη σου ἀγάπη,
ἡ στερνή σου δολοφόνος,
κ' ἦρθα νὰ μὲ συγχωρήσῃς
γιατὶ μοῦμεινε ὁ πόνος!

Τί ἄλλο, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἡ Φούλα θὰ ζητήσῃ, τὸ ἐκθέτει εἰς τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν στροφὴν τοῦ ποιήματος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ ρεφραὶν αὐτοῦ:

Εἶμαι μιὰ φυλακισμένη,
ὢχ, ἀλλοίμονο σὲ μένα,
πταίει ἡ μάννα ποὺ μ' ἐγέννα
καὶ συγχώρησι ζητῶ!....

Τὸ τραγοῦδι αὐτό, ἂς μὴ ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀντηχῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον τῆς «Κακούργας πεθερᾶς». Θὰ ἀπομένουν κατόπιν τῶν δύο τούτων, τὰ ὀνόματα τοῦ Μοσκιοῦ καὶ τῆς Γιαννούλας. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲν θὰ βραδύνουν ν' ἀκουσθοῦν, συμπληροῦντα τὴν ἀθανασίαν τῆς τετράδος τοῦ δράματος Χαροκόπου, τὴν ὁποίαν κανεὶς ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἥρωας τῶν αἰώνων δὲν ἀπήλαυσε τόσον ἀφειδῶς.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ μεγάλη μας ἔρευνα διὰ τὴν νόσον τοῦ αἰῶνος

Ἡ ἀπώλεια κάθε ἑνότητος καὶ τὸ ἄμορφον τῆς σημερινῆς κοινωνίας ἐγέννησαν κατὰ τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον τὴν κρίσιν

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ

Εἰς τὸν κ. Παν. Κανελλόπουλον, ὑφηγητὴν τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἀνήκει ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐθύνη τῆς ἐπισήμου ἐμφανίσεως τῆς κοινωνιολογίας εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ τιμὴ ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἀπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς ἕδρας ὡμίλησεν ἐν Ἑλλάδι διὰ μερικὰ πράγματα καὶ ἡ εὐθύνη διότι ἀπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ἔχει πολλὰ νὰ περιμένῃ ἡ Πανεπιστημιακὴ νεότης. Ἠμπορεῖ διαφωτίζουσα ἡ ἕδρα τῆς κοινωνιολογίας, νὰ ἐμποδίσῃ πλεῖστα ἄτοπα καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀσχημίαν μιᾶς νεότητος ρεπούσης πρὸς τὰς εὐκόλους λύσεις καὶ τὰς ἐλλείψει κάθε ἀτομικότητος συχνὰς ἀγεληδὸν ἐκδηλώσεις.

Εἶναι πρόσφατος ἀκόμη ἡ ἔκδοσις ἑνὸς βιβλίου του μὲ τὸν τίτλον: «Ἡ κοινωνία τῆς ἐποχῆς μας», μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Κανελλόπουλος, χωρὶς φυσικά, νὰ τὸ δηλώνῃ καθαρά, ἀντιμετωπίζει καὶ τὴν νόσον τοῦ αἰῶνος. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ ἔρευνα πραγματικὴ τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ἡ ὁποία δὲν θὰ διεπίστωνε ἀπὸ τὰ πρῶτα της βήματα ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρεύνης νοσεῖ, ὅτι εἶναι προσβεβλημένον ἀπὸ νόσον ἐκτάκτως σοβαρὰν καὶ λίαν ἔκδηλον. Δι' αὐτὸ ἀπαντῶν εἰς τὸ ἐρώτημά μου περὶ τῆς κρίσεως μοῦ εἶπεν:

— Πρὶν ὁμιλήσωμεν διὰ τὴν νόσον ποὺ ἐμφανίζει ὁ κοινωνικὸς ὀργανισμός, νομίζω ὅτι εἶναι τακτικώτερον καὶ δικαιότερον νὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ συλλάβωμεν τὴν εἰκόνα αὐτῆς τῆς κοινωνίας τὴν ὁποίαν διαισθανόμεθα ἀσθενοῦσαν. Καὶ θέλετε νὰ σᾶς εἴπω κάτι; Τὸ γεγονὸς αὐτό, ὅτι αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ νὰ καθορίσωμεν τὴν ἐποχήν μας εἶναι ἤδη σύμπτωμα βαρυτάτης κρίσεως. Διότι ὑπῆρξαν ἐποχαὶ κατὰ τὰς ὁποίας οὐδεμία ἀμφιβολία ἠγείρετο περὶ τῆς μορφῆς τῆς κοινωνίας καὶ οὐδεμία ἀνωμαλία ἐβασάνιζε τὸ ἄτομον διὰ τὴν θέσιν του εἰς αὐτήν. Ἕνα χαρακτηριστικὸν νοσηρὸν φαινόμενον τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν γνωρίζει τὴν ἀκριβῆ του θέσιν μέσα εἰς τὸν κοινωνικὸν περίβολον καὶ τὴν πραγματικὴν ἀκτῖνα τῆς δράσεώς του. Ὑπάρχει μία ἀληθινὴ ἀναρχία εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τῶν ἀτόμων καὶ μία ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς πράγματα ἀπέναντι τῶν ὁποίων, εἰς ἄλλας ἐποχὰς οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐστέκοντο μὲ δέος.

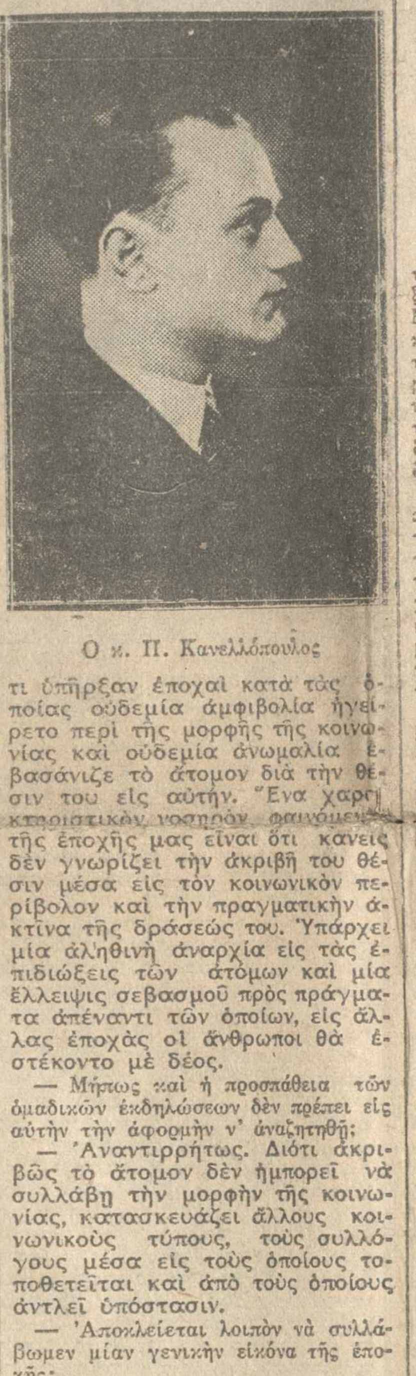

Ο κ. Π. Κανελλόπουλος

— *Μήπως καὶ ἡ προσπάθεια τῶν ὁμαδικῶν ἐκδηλώσεων δὲν πρέπει εἰς αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν ν' ἀναζητηθῇ;*

— Ἀναντιρρήτως. Διότι ἀκριβῶς τὸ ἄτομον δὲν ἠμπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὴν μορφὴν τῆς κοινωνίας, κατασκευάζει ἄλλους κοινωνικοὺς τύπους, τοὺς συλλόγους μέσα εἰς τοὺς ὁποίους τοποθετεῖται καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀντλεῖ ὑπόστασιν.

— *Ἀποκλείεται λοιπὸν νὰ συλλάβωμεν μίαν γενικὴν εἰκόνα τῆς ἐποχῆς;*

— Ὄχι ἂν ἀκολουθήσωμεν ἀρνητικὸν δρόμον, ἂν καταλήξωμεν εἰς ἀρνητικὸν προσδιορισμὸν συγκρίνοντες αὐτὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, πρὸς τοὺς μέσους αἰῶνας καὶ πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἡ μελέτη αὐτῶν τῶν ἐποχῶν θὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἴδωμεν τί ἀκριβῶς λείπει ἀπὸ τὴν ἐποχήν μας. Εἰς τὴν τέχνην καὶ ἐν γένει τὴν ποίησιν πρέπει ν' ἀναζητηθῇ ἡ ἀτομικότης τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ἡ ἑνότης τῶν μέσων αἰώνων ὀφείλεται εἰς τὸ θρησκευτικὸν στοιχεῖον καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν ὀφείλει τὴν αἴγλην της ἡ Ἀναγέννησις.

— *Δὲν ὑπῆρχαν προβλήματα καὶ ἀντιθέσεις ἀτόμων καὶ τάξεων καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐποχάς;*

— Ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχαν προβλήματα, ἀλλὰ ὑπεράνω τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἀντιθέσεων ἵστατο ὁ ἄνθρωπος, ὡραῖος κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα πιστὸς κατὰ τὸν μεσαίωνα, πειθαρχικὸς κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν. Ὁ ἀρχαῖος Ἕλλην μὲ τὸ ὡραῖον καὶ τὸ μέτρον εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίστευεν ἔλυεν ὅλας τὰς ἀντινομίας τῆς ζωῆς του, ὁ ἄνθρωπος τοῦ μεσαίωνος κα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ Λίντμπεργκ

Λεπτομερέστεραι πληροφορίαι

Ἀπὸ τὸ χθὲς κομισθὲν εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον παραλαμβάνομεν τὰς ἑξῆς λεπτομερείας περὶ τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀεροπόρου Λίντμπεργκ καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν θρασυτάτων ἀπαγωγέων:

Ἡ ἔπαυλις τοῦ διασήμου ἀεροπόρου κεῖται μέσα εἰς τὰ δάση τοῦ Νιοὺ-Τζέρσεϋ, εἰς Χόπουελ, ἤτοι εἰς ἀπόστασιν 75 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης. Κατοικεῖ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου. Ἡ οἰκία εἶνε τελείως ἀπομεμονωμένη. Ὁ θυελλώδης ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἔφυσα κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀπαγωγῆς, ἔπνιξεν ὅλους τοὺς ὑπόπτους θορύβους. Μόλις ὁ Λίντμπεργκ ἐπείσθη ὅτι πρόκειται περὶ ἀπαγωγῆς, ἔσπευσε νὰ τηλεφωνήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Μὲ ταχύτητα παραδειγματικὴν ἡ ἀστυνομία τοῦ Νιοὺ-Τζέρσεϋ καὶ τῶν γειτονικῶν Πολιτειῶν ἔφραξεν ὅλους τοὺς δρόμους καὶ ἐσταμάτα ὅλα τὰ αὐτοκίνητα.

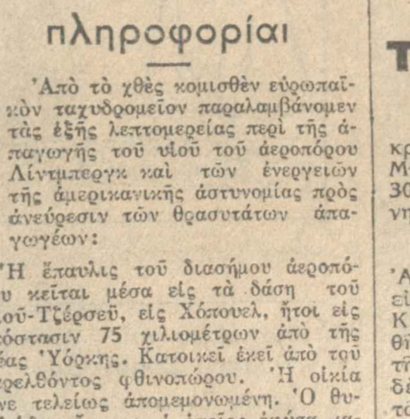

Ἡ ἔπαυλις τοῦ συνταγματάρχου Λίντμπεργκ, εἰς τὴν πολίχνην Χόπουελ τῆς Νέας Ὑερσέης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλάπη ὁ μικρὸς υἱός του

Τὰ ἐλατήρια τῆς ἀπαγωγῆς εἶνε προφανῆ: Οἱ κακοποιοὶ ζητοῦν λύτρα, τῶν ὁποίων τὴν ἀκριβῆ ποσότητα δὲν ἠθέλησεν ἀκόμη νὰ ἀποκαλύψῃ ἡ ἀστυνομία, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται, συμφώνως πρὸς ἀκριβεῖς πληροφορίας, εἰς 50.000 δολλάρια. Σημείωσις, ἀφεθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀπαγωγέων, ὁρίζει τὸν τρόπον, καθ' ὃν δέον νὰ γίνῃ ἡ καταβολή των.

Οἱ γονεῖς τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ ἔχουν φόβους πολλοὺς διὰ τὴν τύχην του. Ἐν πρώτοις ἀγνοοῦν πῶς θὰ φερθοῦν οἱ λῃσταὶ ἀπέναντι τοῦ βρέφους, δεδομένου ὅτι αἱ ἐνέργειαι τῆς [illegible] τεραστίαν ἔκτασιν. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις ὁ μικρὸς ὑπέφερεν ἐκ βαρυτάτου κατάρρου καὶ ἀπήχθη μέσα εἰς τὸ ψῦχος τῆς νυκτὸς μὲ μόνον τὸ γαλάζιο νυκτικό του καὶ ἕνα ἐλαφρότατον μάλλινον ἔνδυμα. Δὲν ἀφῃρέθη καμμία κουβέρτα ἀπὸ τὴν κούνιαν του, διὰ νὰ τὸ τυλίξουν. Ἡ κυρία Λίντμπεργκ, ἡ ὁποία ἀναμένει νέον μωρὸν κατὰ τὸν Μάϊον, ὑπέστη σφοδρότατον πλῆγμα ἐκ τῆς ἀπαγωγῆς, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ παραμείνῃ κλινήρης.

Λεπτομερὴς ἔρευνα, γενομένη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν, ἔφερεν εἰς φῶς ἴχνη βημάτων μεταξὺ παραθύρου καὶ λίκνου, ὄχι ὅμως καὶ ἴχνη ὑποδημάτων. Φαίνεται ὅτι οἱ ἀπαγωγεῖς ἐκάλυψαν τὰ παπούτσια των μὲ χονδρὲς κάλτσες. Φαίνεται, κατόπιν μελέτης τῶν ἰχνῶν, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὰ περίχωρα τῆς ἐπαύλεως, ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἀπαγωγὴν ἕνας ἄνδρας καὶ μία γυναῖκα.

Ἡ ἀπαγωγὴ αὐτή, ὅσον καὶ ἂν ἐνεποίησεν αἴσθησιν, εἶνε καὶ αὐτὴ ἓν ἐπεισόδιον μεταξὺ ἑκατοντάδων ἀναλόγων ἐπεισοδίων, σημειωθέντων ἀπὸ διετίας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ὑπάρχουν δύο κυρίως συμμορίαι λῃστῶν, ἐκτάκτως καλὰ ὠργανωμέναι, αἱ ὁποῖαι δροῦν ζωηρότατα καὶ προβαίνουν εἰς ἀπαγωγὰς καθ' ὅλην τὴν χώραν. Διὰ νὰ ματαιώνουν τὰς ἐρεύνας τῶν τοπικῶν ἀστυνομιῶν, μεταφέρουν τὰ θύματά των ἀπὸ Πολιτείας εἰς Πολιτείαν. Λόγῳ τοῦ διαρκῶς αὐξανομένου ἀριθμοῦ τῶν ἐγκλημάτων των, ὁ γερουσιαστὴς Πέττερσον, τῆς Πολιτείας Μισσουρί, ὑπέβαλεν ἐσχάτως νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς Οὐάσιγκτων, δι' οὗ ἀποσκοπεῖται ἡ ἐπέκτασις τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως, προκειμένου περὶ τοιούτων ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν σήμερον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Πολιτειῶν, καθὼς καὶ ἡ βαρυτέρα τιμωρία τῶν ἐνόχων, ἥτις νὰ δύναται νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐνεκρίθη ἤδη ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ θὰ συντείνῃ ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἐπιψήφισις ὑπὸ τῶν δύο Βουλῶν τοῦ νόμου αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ καταδίωξις τῶν ἐγκληματιῶν θὰ εἶνε λυσιτελεστέρα. Διὰ νὰ κατανοηθῇ τὸ θράσος τῶν ἐγκληματιῶν, ἀρκεῖ νὰ ση-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἀπέθανεν ὁ Ἀριστείδης Μπριάν.- Βαθυτάτη συγκίνησις εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην.- Ἡ πολυετὴς πολιτικὴ δρᾶσις του

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Ἀριστείδης Μπριὰν ἀπέθανε σήμερον τὴν 1.30' μ.μ. Ὁ θάνατός του συνεκίνησεν ὅλην τὴν Γαλλίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθ. Πρ.).—Ὁ Ἀριστείδης Μπριὰν ἀπεβίωσεν εἰς τὴν κατοικίαν του τῆς ὁδοῦ Κλέβερ, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ, ἐπανελθὼν ἐκ Κοσερέλ, ἀπὸ τῆς 28ης Φεβρουαρίου καὶ ὅπου δὲν εἶχε διαμείνει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Οἱ ἰατροὶ τῷ ἐπέβαλον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Κοσερέλ, παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀντίστασίν του, διότι εἶχον τὴν γνώμην ὅτι ἡ καρδιακὴ πάθησίς του ἐπέβαλλε τὴν εἰς Παρισίους ἐπιστροφήν του ὅπως ὑποβληθῇ εἰς θεραπείαν, ἐσκόπουν δὲ μάλιστα νὰ τὸν εἰσαγάγουν εἰς κλινικήν. Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς Παρισίους παρέμενε κλινήρης. Τὸ διαμέρισμά του παραμένει κατάκλειστον. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἡ κατάστασίς του ἤρχισεν ἐμπνέουσα ἀνησυχίας, ἀλλὰ δὲν προεβλέπετο τόσον ταχὺ τὸ τέλος του. Ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος ὅμως τῆς χθὲς ἡ κατάστασίς του ἐπεδεινώθη, ἐκλιπούσης πάσης ἐλπίδος.

Ὁ Μπριὰν ὑπέφερεν, ὡς γνωστόν, ἐξ οὐραιμίας, ἡ δὲ κατάστασίς του ἦτο σοβαρά. Ὁ διάσημος καρδιολόγος κ. Βακέζ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐθεράπευεν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἰατροί, τοῦ εἶχον συστήσει ν' ἀποσυρθῇ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς ἀναμίξεως. Πράγματι, ὁ Μπριὰν ἀπεχώρησε πρὸ διμήνου περίπου τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὸν ἀνασχηματισμόν της, καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐξοχικήν του ἔπαυλιν εἰς τὸ Κοσερέλ, ὅπόθεν μόλις τελευταίως [illegible] θεν εἰς Παρισίους. Ὁ ἴδιος ἐβεβαίωνεν ὅτι ἡ ὑγεία του εἰς τὸ Κοσερὲλ εἶχε βελτιωθῇ σημαντικώτατα, ἐξήρχετο δὲ εἰς περίπατον καὶ παρηκολούθει μὲ ἐνδιαφέρον τὰ πολιτικὰ πράγματα. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, κατεφάνη ἡ σοβαρότης τῆς θέσεώς του, μέχρις οὗ ἐπῆλθε τὸ μοιραῖον.

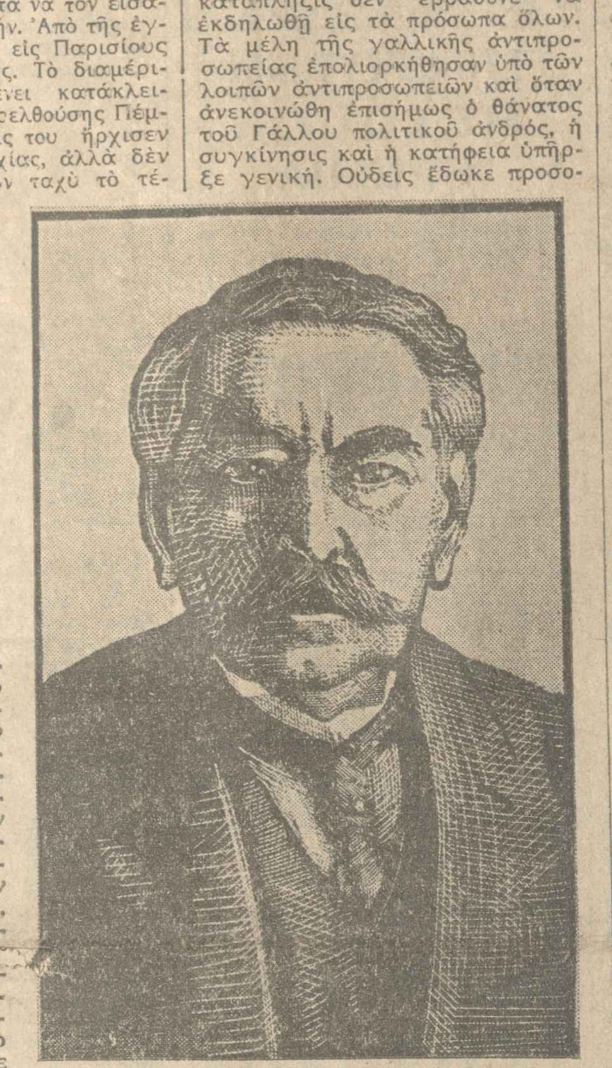

Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ Μπριὰν προεκάλεσε ζωηροτάτην συγκίνησιν, μόλις ἐγνώσθη τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας. Ἐκ Γενεύης, Λονδίνου, Βερολίνου, Ρώμης καὶ τῶν λοιπῶν πρωτευουσῶν καταφθάνουν σωρεῖαι συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων διαφόρων προσωπικοτήτων.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΜΠΡΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Πρ. Χαβάς).— Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὁ πρόεδρος κ. Μπουϊσὸν ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸ Σῶμα τὸν θάνατον τοῦ Μπριάν, ἐν μέσῳ βαθείας συγκινήσεως, προτείνας τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως εἰς ἔνδειξιν πένθους.

Μετ' αὐτὸν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιέ, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποδέχεται τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Μπουϊσόν.

— Πρὸ πολλοῦ —εἶπεν— ἐλαμβάνομεν καλὰς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν. Πρό τινος ὅμως ἤρχισαν ἐκδηλούμεναι ἀνησυχίαι τινὲς καὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπῆλθε τὸ κεραυνοβόλον γεγονός, τὸ ὁποῖον συσφίγγει τὰς καρδίας ὅλων μας. Ἡ δόξα τὴν ὁποίαν ἀφήνει ὁ Μπριὰν ὡς ρήτωρ, ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ κόσμου μετὰ τὸν μέγαν πολεμικὸν σεισμόν, τὸν μεγαλύτερον ἐξ ὅσων ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπότης, ἐπιβάλλουν καὶ εἰς ἐκείνους ἀκόμη οἱ ὁποῖοι τὸν κατεπολέμησαν, καὶ εἰς ἐκείνους οἵτινες τὸν ἐγνώρισαν ὡς ἀντίπαλον ἐν τῇ ζωῇ, τὸν σεβασμόν. Μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἀποδέχομαι τὴν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς διὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη περὶ ὥραν 15.30', θὰ ἐπαναληφθῇ δὲ περὶ ὥραν 21ην.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 7. (Ἀθην. Πρ.). —Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ Μπριὰν ἐγνώσθη ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς γενικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ εἴδησις ἐν ἀρχῇ ἐφάνη ἀπίστευτος, ἡ δὲ κατάπληξις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων. Τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ ὅταν ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ὁ θάνατος τοῦ Γάλλου πολιτικοῦ ἀνδρός, ἡ συγκίνησις καὶ ἡ κατήφεια ὑπῆρξε γενική. Οὐδεὶς ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὸν πρῶτον ῥήτορα ὅστις ὡμίλει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, διότι ὅλοι ἀνελογίζοντο τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου Γάλλου πολιτικοῦ. Ὁ Πρόεδρος κ. Ἡμανς προέβη εἰς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τοῦ θανάτου καταφανῶς συγκεκινημένος.

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

Ὁ Ἀριστείδης Μπριὰν ἐγεννήθη τὸ 1862 εἰς τὴν Νάντην, ἐπὶ τοῦ Λείγηρος. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ καὶ ἐνωρίτατα ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικήν, ταχθεὶς μὲ τοὺς σοσιαλιστάς. Διηύθυνεν ἐπ' ὀλίγον τὴν περίφημον ἐφημερίδα «Φανὸν» τοῦ δηκτικωτέρου τῶν Γάλλων δημοσιογράφων Ροσφόρ, ἀργότερον δὲ ἵδρυσε μετὰ τοῦ κατόπιν ἀρχηγοῦ τῶν σοσιαλιστῶν Ζὰν Ζωρὲς τὴν «Ἀνθρωπότητα» (Οὐμανιτέ). Τὸ 1898, ὅμως, ἀντετάχθη κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν, ἀλλ' ὅταν διὰ πρώτην φοράν, μετὰ πολλὰς ἀποτυχούσας ὑποψηφιότητάς του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλήν, ἐξεφώνησε λόγον σοσιαλιστικώτατον τὴν ἔννοιαν, κηρυχθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀπεργῶν. Ὁ «παρθενικὸς» αὐτὸς λόγος του, ὁ ὁποῖος ἐνεποίησε τότε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν, τὸν ἐπέβαλεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἰθυνόντων πολιτικῶν κύκλων. Τὸ 1903, ἐξελέγη εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους, ἐπέδειξε δὲ τότε ὅλα τὰ μεγάλα πράγματι ρητορικά του χαρίσματα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀνεκηρύχθη ἀργότερον εἰς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ρητόρων ὄχι μόνον τοῦ Γαλλικοῦ κοινοβουλίου, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης. Ἡ ρητορικὴ δεινότης ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ εὐστροφία του ἐξετιμήθησαν τότε δεόντως εἰς περίστασιν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ χωριστικοῦ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας νομοσχεδίου, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ 50 συνεδριάσεις. Ταχθεὶς, εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην, ἀντιμέτωπος τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ἐπισήμως πλέον, προσελήφθη μετὰ ταῦτα, τὸ 1906, εἰς τὴν Κυβέρνησιν Σαρριὲν ὡς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, διὰ πρώτην φοράν. Ἔκτοτε ὁ Μπριὰν ἔγινεν ἐπανειλημμένως ὑπουργός, ἑνδεκάκις δὲ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας! Οὐδεὶς ἐκ τῶν ζώντων πολιτικῶν ἀνδρῶν ἔχει ν' ἀριθμήσῃ τόσας πρωθυπουργίας. Διὰ πρώτην φορὰν πρωθυπουργὸς ἔγινεν ὁ Μπριὰν τὸ 1909, διαδεχθεὶς τὸν Κλεμανσώ. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἀντετάχθη, ὡς πρωθυπουργός, κατὰ τοῦ Ζωρές, ἐξεφώνησε δὲ τότε τὸν «πολιτικώτερον» ἴσως λόγον τῆς σταδιοδρομίας του, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἀληθινὸν μνημεῖον κοινοβουλευτικῆς ρητορικῆς.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ὁ Μπριὰν ἐσχημάτισε τὴν πρώτην Κυβέρνησιν ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ (1915) ἀνατραπεὶς τὸ θέρος τοῦ 1916.

Ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς πρωθυπουργίας του ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ ἀποθανὼν πολιτικὸς εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ Ἀνατολικοῦ μετώπου τῶν Συμμάχων.

Μετὰ τὸν πόλεμον, ὁ Μπριὰν ἔγινε τετράκις πρωθυπουργὸς καὶ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἴσως Γάλλος πολιτικὸς ὁ ὁποῖος ἔθεσεν ὡς πρόγραμμα τὴν πολιτικὴν τῆς συνδιαλλαγῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἦτο φυσικὸν ὅτι προεκάλεσεν ἐν ἀρχῇ τὴν ἀντίδρασιν τῶν Γάλλων «πατριωτῶν» καὶ ἰδίᾳ τοῦ Κλεμανσώ, ἀλλ' ἐν τέλει ἐπεβλήθη, ἔστω καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων. Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Κλεμανσώ, ὁ Μπριάν, ἐνῷ ὡς πρωθυπουργὸς διεπραγματεύετο, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1922, μετὰ τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ, τὴν συμφωνίαν τῶν Καννῶν, ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς συνεννοήσεις καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Παρισίους ὅπως ὑπεραμυνθῇ τῆς πολιτικῆς του. Ματαίως ὅμως, διότι μετ' ὀλίγον ὑπεχρεώθη, συνεπείᾳ παρασκηνιακῆς δράσεως τῶν ἀντιπάλων του, νὰ παραιτηθῇ. Ἔκτοτε, γενόμενος κατ' ἐπανάληψιν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, «ἐμορφοποίησε» τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τοῦ προγράμματός του, τῆς συνδιαλλαγῆς μὲ τὴν Γερμανίαν. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1925 ὑπέγραψε τὸ περίφημον «σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο», τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὴν διεθνῆ οὕτως εἰπεῖν κύρωσιν τῆς πολιτικῆς του ταύτης. Ἀργότερον, τὸ 1928, ὑπέγραψε μετὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κέλλογκ τὸ «σύμφωνον Παρισίων» ἢ σύμφωνον «Κέλλογκ — Μπριὰν» διὰ τοῦ ὁποίου ὁ πόλεμος ἐκηρύσσετο ὡς «ἐκτὸς νόμου». Τὰ ἴδια ἰδανικὰ ἐπέβαλαν τὴν πρὸ διετίας ὑποβληθεῖσαν πρότασίν του περὶ «Πανευρώπης», ἡ ὁποία ὅμως ἀπέτυχεν οἰκτρῶς. Εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ διαφαίνεται ἡ δύσις τοῦ ἄστρου Μπριάν.

Γενικῶς εἰπεῖν, ὁ Μπριὰν ὑπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος ἐργάτης τῆς μεταπολεμικῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ ὀργανωτὴς αὐτῆς. Δι' ὃ καὶ ἐτιμήθη μὲ τὸ βραβεῖον εἰρήνης Νόμπελ. Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τὸ ὄνομά του θὰ μείνῃ συνδεδεμένον μὲ τὰ δύο προαναφερθέντα σύμφωνα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικήν του πολιτικὴν ἐν Γαλλίᾳ, αὕτη ἐκρίθη πάντοτε ὡς «καιροσκοπική», ὅπως καὶ ὁ ἴδιος ὡς πολιτικός. Πράγματι δέ, τοῦτο ἐπιβεβαιώνουν αἱ συχναὶ μεταστροφαί του ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κόμματος εἰς τὸ ἄλλο. Ἀλλ' ἐγνώριζε πάντοτε νὰ δικαιολογῇ τὰς μεταστροφὰς αὐτάς, μὲ τοὺς θαυμασίους ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ λόγους του καὶ τὸ μαγευτικὸν «βιολοντσέλλο» τῆς φωνῆς του. Ὡς πολιτικός, δὲν ἐμελέτα ποτὲ τίποτε, ἀλλ' αὐτοσχεδίαζε πάντοτε, κατὰ τὸν ἀριστοτεχνικώτερον τρόπον, τόσον ὥστε νὰ δικαιολογῇ ἀπολύτως τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Κλεμανσώ: «Ὁ Μπριὰν δὲν γνωρίζει τίποτε, ἀλλὰ τὰ καταλαβαίνει ὅλα» (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Πουανκαρέ, ποὺ τὰ γνωρίζει ὅλα ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνει τίποτε).

Εἰς τὸ Περιθώριον τῶν Γεγονότων

Ἡ ὑπογραφὴ μιᾶς προσωρινῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας, τροποποιούσης τὴν σύμβασιν τῆς 23ης Μαΐου 1931, ἡ πραγματοποιηθεῖσα χθὲς ἐν Παρισίοις μεταξὺ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου κ. Ρελλέν, τερματίζει —προσωρινῶς βέβαια— μίαν ἐκκρεμότητα, ἐν ἀναμονῇ κάποιας καλυτέρας διευθετήσεως τῶν Ἑλληνογαλλικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Διότι ἐκ τῆς προσωρινῆς αὐτῆς συμφωνίας δὲν κερδίζουν τίποτε τὰ συμφέροντα τὰ Ἑλληνικά. Εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων καταργοῦνται αἱ ἐκ τῆς συμβάσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑποχρεώσεις τῆς Γαλλίας, ἀντὶ τούτου δὲ ἀναλαμβάνει ἡ Γαλλία τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προμηθείας ὡρισμένης τινὸς ποσότητος Ἑλληνικῶν καπνῶν, ὄχι, βέβαια, ἰσοφαρίζούσης τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων, ἀλλὰ καθορίζούσης πάντως κάτι τὸ σταθερὸν καὶ βέβαιον —ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ εἶνε ὅτι ἡ νέα προσωρινὴ Ἑλληνογαλλικὴ συμφωνία, ἂν δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς ὅ,τι θὰ ηὐχόμεθα καὶ ἂν ἀποτελῇ ὑποχώρησιν ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν προτέραν σύμβασιν εἶνε, ὅμως, ὅ,τι ἦτο σήμερον δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, σύμφωνα μὲ τὴν παροῦσαν πραγματικότητα. Διὰ τοῦτο νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ χθὲς ὑπογραφεῖσα συμφωνία ὡς ἀποκατάστασις μιᾶς σαφοῦς καταστάσεως Ἑλληνογαλλικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, ἀπείρως προτιμοτέρας μιᾶς ρευστῆς ἐκκρεμότητος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπαγομένη καὶ κάποιο θετικώτερον κέρδος— τὴν ἀπόφασιν περὶ ὀργανώσεως Γραφείου Συμψηφιστικοῦ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΡΙΑΝ Ὁ θάνατος τοῦ Ἀριστείδου Μπριὰν θ' ἀπηχήσῃ πενθίμως καὶ ἔξω τῶν συνόρων τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του —ἀνὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Διότι ὁ μεταστὰς Γάλλος πολιτικὸς καὶ διπλωμάτης ἦτο φυσιογνωμία διεθνὴς καὶ συνέδεσε τὸ ὄνομά του ἀρρήκτως πρὸς ὅλας τὰς τελευταίας, μεταπολεμικὰς πολυμόχθους προσπαθείας διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰρήνης —τὴν ὀργάνωσιν αὐτήν, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν ἐπιγραμματικὴν φράσιν τοῦ Ἐδουάρδου Μπένες, εἶνε ἀπείρως δυσχερεστέρα ἀπὸ τὴν νίκην τὴν πολεμικήν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Μπριὰν ἦτο ἤδη ἀπὸ δεκαετηρίδων διάσημος ρήτωρ καὶ πειστικώτατος ὅσον καὶ γοητευτικὸς ἀγορητής, συντελοῦντος καὶ τοῦ πλουσίου φωνητικοῦ του μετάλλου. Ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία του ὑπῆρξε σχεδὸν θριαμβευτική, διότι ὑπῆρξε γοργὴ καὶ πλήρης ἐπιτυχιῶν. Πρωταγωνιστὴς τῆς ἀριστερᾶς εἰς ἐποχὰς μεγάλων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, ἐλευθέρως σκεπτόμενος ἄνθρωπος εἰς τὸν στίβον τὸν πολιτικόν, ὑπῆρξεν ὑπουργὸς ὅλων σχεδὸν τῶν ὑπουργείων καὶ πλειστάκις ἐχρημάτισε πρόεδρος κυβερνήσε-

Ἡ διανομὴ τοῦ Λεξικοῦ μας

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς, 11ης ΜΑΡΤΙΟΥ, ἄρχεται ἡ διανομὴ τοῦ Α΄ Μέρους τοῦ «Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» τῆς «Πρωΐας», τὸ ὁποῖον, ὡς ἔχει ἀναγγελθῆ, θὰ δοθῇ δωρεὰν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Τὸ Α΄ Μέρος ΘΑ ΛΑΒΟΥΝ πάντες οἱ προσκομίζοντες τὰ δελτία τῶν ἡμερομηνιῶν 29ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου

Ἡ διανομὴ θὰ γίνεται ἐκ τῶν γραφείων μας καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9ης π.μ. μέχρι τῆς 2ας μ.μ., δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνῶσται μας, οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰ δελτία των ὅπως λάβουν ταχυδρομικῶς τὸ «Ἐπίτομον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικόν», παρακαλοῦνται νὰ γράφουν εὐαναγνώστως τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσίν των καὶ νὰ μᾶς ἐσωκλείουν γραμματόσημα ἀξίας δρχ. 4.80 διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου εἰς δέμα ἁπλοῦν καὶ γραμματόσημα ἀξίας δρχ. 7.80 διὰ τὴν ἐπὶ συστάσει ἀποστολήν.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ προτιμοῦν τὴν ἐπὶ συστάσει ἀποστολήν, διὰ νὰ μὴ τυχὸν χαθῇ τὸ βιβλίον ἢ παραδοθῇ ἐκ λάθους εἰς ἄλλον.

Ἡ «Πρωΐα» εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τῆς ἀλληλογραφίας θὰ δημοσιεύῃ καθ' ἑκάστην τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγνωστῶν της, πρὸς οὓς θὰ ταχυδρομῇ τὰ βιβλία.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ κ. ΧΑΜΠΡΟ

ΜΕΤΑΒ διὰ νὰ εἶνε
ἀπαραιτήτως
ΣΥΝΗΝΤΗ ογραφὰς τοῦ
εὐθύντου τῆς
ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕ Δημητρίου Ν.
Διαχειριστοῦ
τῆς κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

ων. Ἡ εὐστροφία του, ἡ ἐμπνευσίς του, ἡ ἐφευρετικότης του, αἱ εὐρύτεραι βλέψεις του, τὸν κατέστησαν τὸν κορυφαῖον Γάλλον τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς. Ἡ φυσιογνωμία του ἐκυριάρχει εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς διεθνεῖς Διασκέψεις, τῶν ὁποίων ἦτο ὁ ἰθύνων νοῦς, ὁ συμβιβαστής, ἡ ἐγγύησις ἐπιτυχίας. Ἡ ἐπιβολή του ἡ ἠθικὴ εἶχεν ἁπλωθῆ ἀνὰ τὰ δύο ἡμισφαίρια. Κατὰ τὸ τέλος τῆς διεθνοῦς δημοσίας σταδιοδρομίας του τοῦ ἐπεφυλάσσοντο, ἐν τούτοις, πικραὶ ἐναντιότητες: τὸ σχέδιόν του διὰ τὴν Πανευρώπην δὲν ἔτυχε τῆς ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν ὑπελόγιζεν· οἱ συμπατριῶταί του δὲν τὸν προέκριναν ὡς Πρόεδρον τῆς Δημοκρατικῆς Πολιτείας των· καί, τελευταῖον, εἶχε τὴν πικρίαν νὰ ἴδῃ ματαιουμένας τὰς προσπαθείας του πρὸς ἀποτροπὴν τῆς Σινοϊαπωνικῆς συρράξεως. Ἡ φυσιογνωμία του, ἐν τούτοις, πληροῖ κυριαρχικῶς μίαν ἀπὸ τὰς κρισιμωτέρας ἐποχὰς τῆς παγκοσμίου ἱστορίας —τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν δεκαπενταετίαν.

Η ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐψηφίσθη εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ κατὰ τοῦ Τύπου νομοσχέδιον, ἡ «Πρωΐα» ἔσχε τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῆς διευκολύνσεως της ὅπως παραδώσῃ τὸ «Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν» της πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της, τρεῖς ἀρχηγοὶ πολιτικῶν κομμάτων — οἱ κ.κ. Τσαλδάρης, Καφαντάρης καὶ Παπαναστασίου. Οἱ πολιτικοὶ αὐτοὶ ἄνδρες ἐτόνισαν ὅτι τὸ Λεξικὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἐκδούλευσιν πρὸς τὰς λαϊκὰς τάξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠμποροῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰ μεγάλα Ἐγκυκλοπαιδικὰ Λεξικὰ καὶ ἐξῆρον τὴν ἠθικὴν ἀξίαν μιᾶς τοιαύτης δωρεᾶς. Ὁ κ. Βενιζέλος, συναντήσας κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτὴν τὸν χειρότερον ἑαυτόν του, ἀπέρριψεν ὅλας αὐτὰς τὰς συστάσεις μετὰ πείσματος, ἐπωφεληθεὶς τῆς περιστάσεως διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ, εἰς κακοχωνευμένην σύνοψιν, τὴν γνωστὴν ἀρθρογραφίαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐφημερίδων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων— ὅπως γνωρίζουν οἱ ἀναγνῶσταί μας — συνετάχθη τὸ κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Τύπου νομοσχέδιον. Ὡμίλησε περὶ τοῦ Τύπου ὡς περὶ «δημοσίου κινδύνου». Ἀλλ' ἐὰν ὄντως πιστεύῃ ὅτι εἶνε δημόσιος κίνδυνος ὁ Τύπος, θὰ ἦτο συνεπέστερος πρὸς ἑαυτὸν ἐὰν ἐτόλμα νὰ ἐπιβάλῃ ἀπροκάλυπτον λογοκρισίαν, ἐκτὸς ἂν φρονῇ ὅτι ὁ «κίνδυνος» ἐμφωλεύει εἰς τὰς πέραν τῶν τεσσάρων σελίδας, ἢ εἰς τὰ Ἐγκυκλοπαιδικὰ Λεξικά. Ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ μόνος κίνδυνος, ὁ ὁποῖος ἐπροκάλεσε τὸ νομοσχέδιον, ἦτο ὁ κίνδυνος τῆς κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων, τῶν ὁποίων τὰς εἰσηγήσεις υἱοθέτησε. Κίνδυνος, δηλαδή, ὄχι δημόσιος, ἀλλ' ἰδιωτικῶν συμφερόντων.

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἤρχισαν ἀπό τινος νὰ γίνωνται αἰσθηταὶ αἱ συνέπειαι τῆς ἐκστρατείας εἰς τὴν Μαντζουρίαν καὶ τὴν Σαγκάην, — αἱ συνέπειαι αἱ οἰκονομικαί. Πρὸ δεκαπενθημέρου περίπου ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ὑπολογίσει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χώρας δὲν ἀντέχει εἰς μακρὰν παράτασιν ἑνὸς ἀποβατικοῦ πολέμου, οἷος εἶνε ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Κίνας. Ἤδη ἐμφανίζονται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τὰ συμπτώματα μιᾶς γενικωτέρας οἰκονομικῆς κρίσεως. Δύο μεγάλαι Τράπεζαι τῆς Δυτικῆς Ἰαπωνίας ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ σταματήσουν τὰς πληρωμάς των, κλείσασαι τὰς θύρας των καί, πρὸς ἀποσόβησιν τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ἀναμφιβόλως σοβαρωτάτας συνεπείας ἐπὶ τῆς καθόλου ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ἰαπωνίας, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα τοῦ Τόκιο ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δύο ἐν λόγῳ Τραπεζῶν 100 ἑκατομμύρια γιέν. Εἶνε εὐνόητον ὅτι μὲ τόσον ἐπισφαλῆ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ μὲ τόσον εὐπαθῆ ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἕνας πόλεμος, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις εἶνε ἄδηλος καὶ τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια, κατὰ πᾶσαν ἔνδειξιν, θὰ ἦτο μακροτάτη, ὅσον καὶ ἂν ἐπιχειρῆται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν νέων ἀγορῶν διὰ τὴν Ἰαπωνικὴν βιομηχανίαν, κινδυνεύει νὰ ἐξαντλήσῃ οἰκονομικῶς τὴν ἐπιχειροῦσαν αὐτὸν Δύναμιν, πρὶν ἀποδώσῃ ὅσα ἐκ τῆς νικηφόρου ἐκβάσεώς του προσδοκῶνται. Καὶ ἴσως τοῦτο ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Τόκιο λογικωτέρας σκέψεις, περισσότερον παρὰ κάθε σύστασις ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ καὶ ἀλλόθεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΚΤ Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐχειροτονήθη εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ εἰς τὸν ἐν Παγκαλτίῳ καθολικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ νέος ἐπίσκοπος Θήρας κ. Τιμόθεος. Ἡ χειροτονία ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει παπικὸν ἀντιπρόσωπον, ἀρχιεπίσκοπον Μεσημβρίας σεβ. Μαργκότι καὶ τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν μεταβάντας ἐκεῖ διὰ τὴν χειροτονίαν, ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν σεβ. Φιλιππούση καὶ τὸν καθολικὸν ἐπίσκοπον Τήνου σεβ. Γκουϊντάτι. Δὲν ἀνήκει, βέβαια, εἰς ἡμᾶς οἱαδήποτε ἐπέμβασις εἰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα καὶ μάλιστα ἀφορῶντα τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλ' ἡ ἐν Ἑλλάδι Καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν εἶνε ἐκκλησία ξένων καθολικῶν. Τὸ ποίμνιόν της εἶνε καθαρῶς ἑλληνικὸν καὶ ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ νομίζωμεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ χειροτονία τοῦ νέου καθολικοῦ ἐπισκόπου Θήρας δὲν ἔγινεν εἰς τὴν Ρώμην, θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ γίνῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐρχομένου ἐδῶ τοῦ παπικοῦ ἀντιπροσώπου, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἁγίαν Ἕδραν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀντὶ νὰ μεταβοῦν οἱ Ἕλληνες καθολικοὶ ἱεράρχαι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ παρατήρησις αὐτή, ὅπως εἶνε εὐκόλως

...μαν οὐσιαστικὴν ...χαριτόβρυτος κ. ...ργὸς τῆς ὑπὲρ ἡμετέρων Προ... μετέβη κατὰ παρελθόντος Σαββάτου, ἄγων καλλιχόρους ἀκολούθους, εἰς τὸ Παγκράτι καὶ δὴ εἰς τὸ καφενεῖον «Ἄριστον», ὅπου ἐδίδετο ὁ χορὸς τῆς Στεγαστικῆς Ἀμύνης, σωματείου τὰ μάλα προσφιλοῦς εἰς τὴν στεγαστικὴν τῶν ἡμετέρων καρδίαν τοῦ κ. Ἰασονίδου. Ἐκεῖ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεζήτησε παρηγορίαν διὰ τὰς ἀδοκήτους δηλώσεις τοῦ αὐθέντου εἰς μερικὰ κύπελλα οἴνου Μαντινείας, ἐξεσφενδόνισε δὲ καὶ ἀρκετὰ κήρινα αὐγὰ πρὸς τοὺς ὀρχουμένους μαχητὰς τῆς Ἀμύνης τῆς Στεγαστικῆς. Ὅταν ἔφθασεν ἡ ὥρα τῶν λογαριασμῶν, ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ κάλυμμα τῆς μετριόφρονος ἀποκρηάτικης εὐθυμίας του δὲν ὑπερέβαινε τὰς 150 δραχμάς. Διὰ τοῦτο ὑπέγραψεν εἰς ἓν ἐπισκεπτήριόν του διὰ 400 δραχμάς, τὰς ὁποίας ὁ καταστηματάρχης θὰ μετέβαινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του διὰ νὰ τὰς πληρωθῇ. Διὰ τὰ αὐγά, ὅμως, δὲν ὑπέγραψε γραμμάτιον πρὸς τὸν πωλητήν, ὁ ὁποῖος τώρα διαπορεῖ μήπως ὁ κ. ὑπουργὸς ἤρχισεν ἀπὸ αὐτὸν τὸ χρεωστάσιον, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ ἀναπόφευκτον εἰς τὴν χώραν ἡ μεγαλοπρεπὴς πολιτικὴ τοῦ αὐθέντου του.

Η ΑΝΕΠΑΙΣΘΗΤΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑ Ἡ ἀποφασισθεῖσα ἀπὸ τοὺς φοιτητὰς ἀπεργία πρὸς ὑποστήριξιν τῶν αἰτημάτων των, συμπίπτει μὲ τὴν λόγῳ τῶν ἀπόκρεω διακοπὴν τῶν πανεπιστημιακῶν παραδόσεων. Ἡ διακοπὴ αὐτὴ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς Τρίτης τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Κατὰ συνέπειαν, ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἡ ἀπεργία ἐξουδετεροῦται, ἀφοῦ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπεργία ἡ μὴ προσέλευσις τῶν φοιτητῶν εἰς τὸ κλειστὸν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς Πανεπιστήμιον.

ΣΤΟΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΗΡΕΜΙΑ
Γιατὶ ὁ κόσμος ἀπὸ χθὲς κατακλύζει
ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
καὶ γλεντάει μὲ τὴν Διαβολογυναῖκα
ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ... ΣΑΤΑΝΑΣ

ΘΡΙΑΜΒΟΣ!
Ἡ χθεσινὴ πρεμιέρα τοῦ
ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΜΟΡΟΚΟ
μὲ τὴν ἄφθαστον
ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ
εἰς τὸ
ΙΝΤΕΑΛ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Πέμπτη 10 Μαρτίου 3 μ. μ.
ΜΕΓΑΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΠΛΗΡΗΣ ΤΖΑΖΖ ΜΠΑΝΤ
Πλούσιον κοτιγιὸν-Attractions
ΧΟΡΩΔΙΑ 100 ἐκτελεστῶν.
Ἰδιαιτέρα Πίστα διὰ μικρούς
Γεν. εἴσοδος δρ. 25

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον ἐπιπλωμένον ὁδὸς Βίκτωρος Οὑγκὼ ἀριθ. 45Α.

Ἕνα ὡραῖο γκρούπ ἀπὸ τὸν χορὸν τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος ποὺ θὰ δοθῇ τὴν Παρασκευὴν 11ην Μαρτίου εἰς τὰ «Ὀλύμπια»

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ὁ καρνάβαλος τοῦ στρατοῦ τῆς Κ.Τ.Ε.

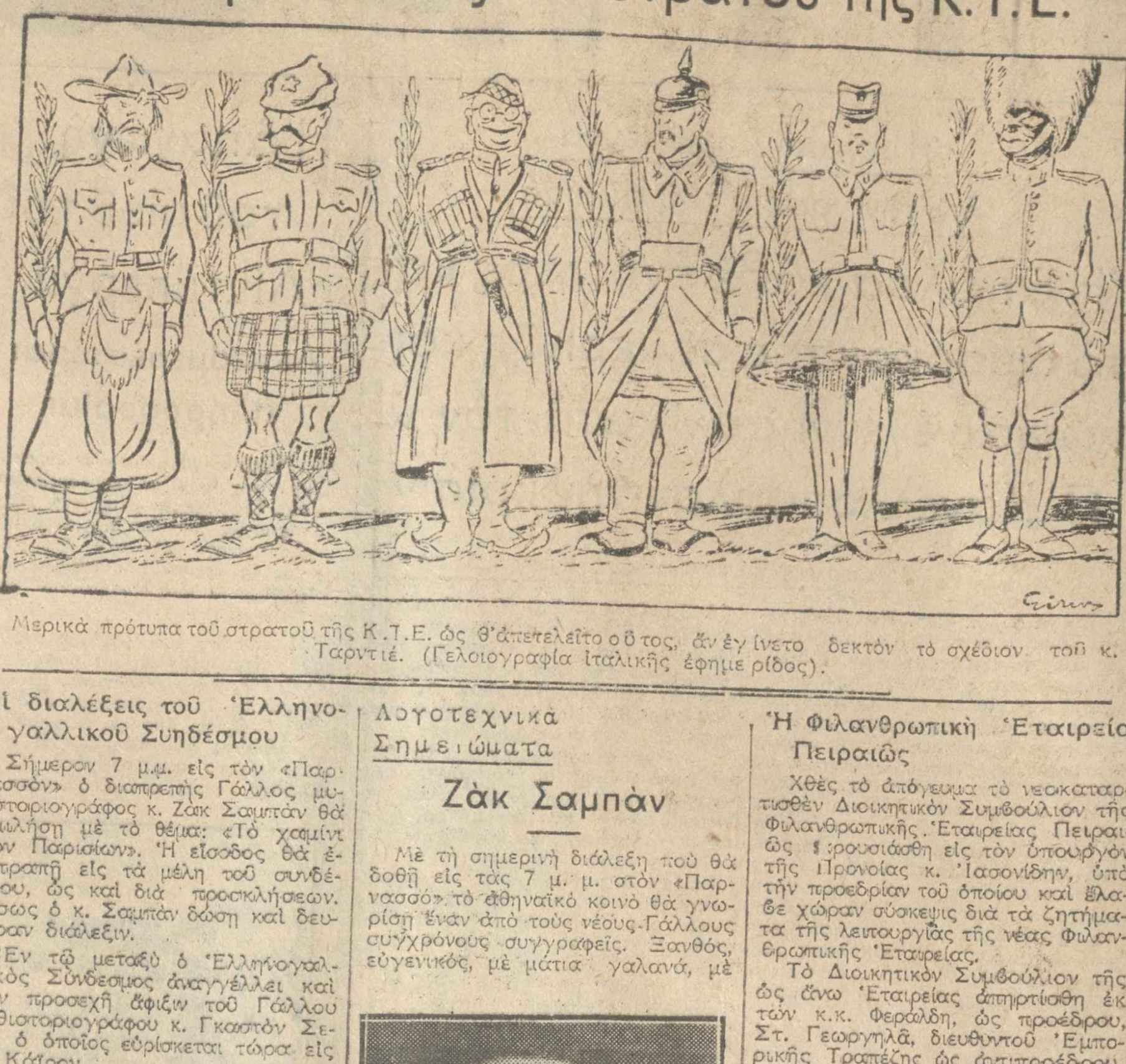

Μερικὰ πρότυπα τοῦ στρατοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. ὡς θ' ἀπετελεῖτο οὗτος, ἂν ἐγίνετο δεκτὸν τὸ σχέδιον τοῦ κ. Ταρντιέ. (Γελοιογραφία ἰταλικῆς ἐφημερίδος).

Θεός

—Λοιπόν, πρέπει νὰ πιστέψωμε τὸν Θεό, Λιλή... Θεὸν πατέρα, ποὺ μᾶς ἔπλασε, καὶ μᾶς ἐπιβλέπει ἀπὸ πάνω... Αὐτὸ θὰ ἦταν πολὺ παρήγορο, ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ ἦταν ἀλήθεια... Γιατί, ἕνας «πατέρας» δὲν ἀφήνει ποτὲ τὰ παιδιά του στὴν δυστυχία, καὶ βλέπουμε τόση δυστυχία γύρω μας... Τὸ παιδί, ὅταν πέσῃ καὶ κτυπήσῃ, κάποιο χέρι τοῦ σκουπίζει τὰ δάκρυά του, ὅταν λυπηθῇ, κάποιο φιλὶ τὸ παρηγορεῖ... Κι' ὅμως, ὑπάρχουν παιδιά, ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε τὸ χάδι αὐτό, οὔτε τὸ φιλί, γιατὶ δὲν ἔχουν πατέρα, καὶ ὁ οὐρανὸς εἶνε πάρα πολὺ ψηλά, καὶ δὲν φθάνει ἡ παρηγοριά του...

Λοιπόν, πρέπει νὰ πιστέψωμε τὸν Θεό, Λιλή... Θεὸν πατέρα, ποὺ μᾶς ἐπιβλέπει ἀπὸ πάνω... γιατὶ εἶνε μεγάλη παρηγοριὰ νὰ ξέρῃ κανεὶς πὼς μιλῶντας μόνος του, μέσα στὴ νύκτα, δὲν εἶνε τρελλός, ἀλλὰ μιλεῖ μὲ τὸν οὐράνιο πατέρα, ποὺ τὸν ἀκούει καὶ δὲν τοῦ ἀπαντᾷ... Ποὺ τὸν ἀκούει τοὐλάχιστον, καὶ θὰ ἦταν τόσο ὡραῖο νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ!

Λοιπόν, πρέπει νὰ πιστέψωμε τὸν Θεό, Λιλή... Θεὸν πατέρα, ποὺ μᾶς δίνει τὰ βάσανα, γιὰ νὰ μᾶς δοκιμάζῃ, ἀλλὰ ἡ δοκιμὴ εἶνε βαρειὰ καὶ τὸ μοίρασμα ἄνισο... ἡ ψυχὴ μικρή, ὁ πόνος μεγάλος, κι' ἡ Πίστη λίγη!...

Λοιπόν, πρέπει νὰ πιστέψωμε τὸν Θεό, Λιλή... Θεὸν πατέρα, ποὺ κάποτε, ἂν πιστέψωμε τὴν παράδοσι, ὑπῆρξε καλός, παρήγορος, παράστεκε στὴν δοκιμασία, ἐμετρίαζε τὴν ὀδύνη, ἔδειχνε μὲ κάποιο σημάδι τὴν παρουσία του... Ἡ ψυχή μας τὸν προσμένει, ὅπως τὸ φρυγμένο χῶμα τὴν βροχή, κι' αὐτὴ δὲν ἔρχεται ν' ἀναβλαστήσῃ ἡ γλυκειὰ Πίστις...

Πιστεύουμε τὸν Θεό, ἀλλὰ τὸν πιστεύουμε σκληρό, ἀπάνθρωπο, χαιρέκακο... Καὶ τότε καλύτερα νὰ μὴν τὸν πιστεύουμε!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὸ λαχεῖον τῶν Συντακτῶν

Ἐπειδὴ ἐξηντλήθησαν ὅλα τὰ διατεθέντα ἐν Ἀθήναις λαχεῖα τῶν Συντακτῶν, ἡ «Ἕνωσις» ἐτηλεγράφησεν ἐπειγόντως ὅπου ἀλλοῦ εἶχαν σταλῆ ὀλίγοι ἀριθμοὶ λαχνῶν, νὰ ἐπιστραφοῦν ὅσοι τυχὸν δὲν ἐπωλήθησαν, διὰ ν' ἀνεφοδιασθοῦν αἱ Ἀθῆναι, ὅπου ἡ ζήτησις εἶνε μεγίστη.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ πώλησιν λαχείων ἀνέλαβε καὶ ἡ ἐφημερὶς «Σφαῖρα», ὁδὸς Παρθεναγωγείου, παρὰ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

Χοροί

Τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὁ μέγας ἐτήσιος χορὸς τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος.

Πλὴν τῶν ἄλλων ἐκπλήξεων τοῦ χοροῦ, θὰ γίνῃ ἐμφάνισις τῶν γραφικῶν ἐνδυμασιῶν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἠπείρου καὶ ἀναπαράστασις Ἠπειρωτικοῦ Γάμου.

— Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκρεω, θὰ δοθῇ εἰς τὸ «Ντελὶς» ὁ τόσην ἐπιτυχίαν σημειώσας πέρυσι χορὸς τῆς «Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως».

Τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργαζόμεναι δραστηρίως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν [illegible] μετέχουν κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς καλυτέρας Ἀθηναϊκῆς καὶ Κων)πολίτικης κοινωνίας.

— Πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ χορὸς τοῦ Γυναικείου Ἐκπαιδευτικοῦ συνδέσμου Νέας Φιλαδελφείας «ἡ στοργή».

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ μεγάλως συνετέλεσε τὸ Διοικητικὸν του Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας Γαλαζίδου, Νέγρη, Γεωργιλᾶ, Μπονάτσου, Δρακοπούλου, Βαμβακᾶ, Λοΐζου, Σμυρναίου, Τριγκάτζη, Δεμέση κλπ.

— Τὴν Πέμπτην εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Λέσχης τῶν Σιδηροδρομικῶν.

— Αὔριον καὶ ὥραν 10ην μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὁ χορὸς τῆς Κεντρικῆς Ὀργανώσεως Ἐφέδρων Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ χορὸς τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Οἰνολόγων

Ἀρίστην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ δοθεὶς τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου «Μπάγκειον» χορὸς τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Οἰνολόγων.

Μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν παρισταμένων διεκρίναμεν τὸν καθηγητὴν καὶ τὴν κ. Σ. Γαλανοῦ, τὸν κ. Ε. Γαλλόπουλον, τὸν Πρόεδρον τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Γ. Πανόπουλον, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παϊδούση, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Φ. Φωτιάδην, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Β. Κουρτάκη, τὸν κ. καὶ τὴν δ. Στεφανίδου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Α. Μαρανῆ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ποτίδου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ε. Τοτόμη, τὸν κ. καὶ τὴν δ. Ἀρβανίτου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γεωργαντζόγλου, τὸν κ. Γεωργαντᾶν, τὰς δ-δας Δενδρινοῦ, Ἰωαννίδου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Πολυμενάκου, τὸν κ. Γκιώνην, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Σταματίου, τὸν κ. τὴν κ. καὶ τὴν δ. Α. Κωνσταντινίδου, τὸν κ. Γάτον, τὰς δ-δας Πετυχάκη, Καρατζᾶ, Χατζημανώλη καὶ πλείστους ἄλλους.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ ὀφείλεται εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ. κ. Β. Κουρτάκην, Κ. Φράγκου, Γ. Μαδιανόν, Γ. Σταματίου, Σ. Ἀρβανίτην καὶ Ε. Τοτόμην.

Αἱ διαλέξεις τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου

Σήμερον 7 μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ὁ διαπρεπὴς Γάλλος μυθιστοριογράφος κ. Ζὰκ Σαμπὰν θὰ ὁμιλήσῃ μὲ τὸ θέμα: «Τὸ χαμίνι τῶν Παρισίων». Ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου, ὡς καὶ διὰ προσκλήσεων. Ἴσως ὁ κ. Σαμπὰν δώσῃ καὶ δευτέραν διάλεξιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἑλληνογαλλικὸς Σύνδεσμος ἀναγγέλλει καὶ τὴν προσεχῆ ἄφιξιν τοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου κ. Γκαστὸν Σερώ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται τώρα εἰς τὸ Κάϊρον.

Ἡ «Ὑπαίθριος Ζωή»

Σήμερον 7.45 μ.μ. ἡ «Ὑπαίθριος Ζωὴ» ἑορτάζει τὴν δεκαετηρίδα της εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας μὲ πανηγυρικὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Γ. Σταμπολῆ: «Δέκα χρόνια μὲ τὴ φύση».

Θέατρα

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πανζουρλισμός»

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀετοὶ τῆς Δόξης».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὴν γκαρσονιέρα».
ΙΝΤΕΑΛ. «Μορόκο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Πολεμικὴ τραγωδία».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Κάμετε λάθος, δεσποινίς». Β΄ ἑβδομάς.
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Ἡ Α. Μ. ὁ ἔρως».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ γυναῖκά μου... Σατανᾶς».

Συνοικιακοί

ΑΡΗΣ. «Τὸ συνέδριον χορεύει».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ποδοσφαιριστὴν τὸν θέλω».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ προανάκρισις».
ΕΤΟΥΑΛ. «Στὴν τρέλλα τοῦ χοροῦ».
ΕΛΛΑΣ. «Στὴν μυστικὴ ὑπηρεσία».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἐμὶλ Γιάννιγκς».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Μποεμικὲς ἀγάπες».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Θίασος Δράμαλη), 5 μ.μ. «Ἡ Ἀπάχισσα τῶν Ἀθηνῶν».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ βασιλεὺς τῆς τζάζ».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. «Ἀναγκαστικὸ φιλί»
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ Α. Υ. διασκεδάζει»

Μαρία Ζακομπίνι

Ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ παληοῦ καλοῦ καιροῦ τοῦ κινηματογράφου, μὲ τὸν κ. Δήμαρχον Ἀθηναίων ἐκ τῶν πρώτων, ἔτρεξαν εἰς τὸν κινηματογράφον «Ἀπόλλων» διὰ νὰ θαυμάσουν τὴν ὑπέροχον Ἰταλίδα καλλιτέχνιδα Μαρίαν Ζακομπίνι, ἡ ὁποία εἰς τὴν πρώτην ἰταλιστὶ ὁμιλοῦσαν ταινίαν «Στὴν γκαρσονιέρα» ἐπιδεικνύει ὅλην τὴν δύναμιν τῆς τέχνης της. Τὴν προβολὴν παρηκολούθησεν ἡ Α.Ε. ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κόμης Μπαστιανίνι μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας καὶ τῶν ἐξεχόντων μελῶν τῆς Ἰταλικῆς παροικίας.

Διὰ τὰς μοδίστας

Λόγῳ τῆς κρίσεως καὶ τῆς μὴ παροχῆς τοῦ συναλλάγματος δύνανται ἅπασαι αἱ μοδίσται χωρὶς νὰ μεταβοῦν στὸ Παρίσι νὰ παρακολουθήσουν τὶς τελευταῖες μόδες ἂν ἔλθουν εἰς τὸν κινηματογράφο Κοτοπούλη ὅπου παρελαύνουν τὰ τελευταῖα μοντέλλα.

ΟΛΗ Η ΑΘΗΝΑ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ!
μὲ τὴν προβολὴν τοῦ ἀεροπορικοῦ ἀριστουργήματος
ΑΕΤΟΙ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ
Τοῦ ὁποίου αἱ συναρπαστικαὶ Ἀερομαχίαι καὶ ἡ ὑπέροχος Ὑπόθεσις ἐκράτησαν εἰς ἀγωνίαν τὰς Χιλιάδες τῶν θεατῶν ποὺ κατέκλυσαν χθὲς τὸ
ΑΤΤΙΚΟΝ
Ἐπὶ πλέον ἡ πρωτοφανὴς διὰ τὰς Ἀθήνας ταινία
ΡΑΝΓΚΟ
τῆς ζωῆς τῶν ἀγρίων θηρίων τῆς Ζούγκλας θὰ μείνῃ ἱστορική.
Ἐνάρξις ἀπὸ 2 μ. μ.
2—4 Τιμαὶ ἠλαττωμέναι

Λογοτεχνικὰ Σημειώματα

Ζὰκ Σαμπὰν

Μὲ τὴ σημερινὴ διάλεξη ποὺ θὰ δοθῇ εἰς τὰς 7 μ. μ. στὸν «Παρνασσὸ» τὸ ἀθηναϊκὸ κοινὸ θὰ γνωρίσῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς νέους Γάλλους σύγχρονους συγγραφεῖς. Ξανθός, εὐγενικός, μὲ μάτια γαλανά, μὲ

πρόσωπο ὠχρό, ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν γεννήθηκε στὸ Μπορντώ, στὶς 13 Ὀκτωβρίου 1900 καὶ σπούδασε στὸ Παρίσι, στὸ λύκειο Καρνὸ κι' ἔπειτα στὴ Σορμπόννη. Ἀπὸ μικρὸς ρίχτηκε στὴ δημοσιογραφία κι' ἄρχισε νὰ γράφῃ. Σὲ ἡλικία δέκα ὀκτὼ χρονῶ δίδει τὸ πρῶτό του δρᾶμα: «Ὁ ὄχλος» ὅπου ἡ κριτικὴ ἀνακαλύπτει «πὼς ἔχει μεγάλη γνώση τῆς ἀνθρώπινης καρδιᾶς καὶ ἀπέραντο οἶκτο γιὰ κάθε δυστύχημά μας».

Κατὰ τὸν μεγάλον πόλεμον συγγράφει ἕνα τόμον ποιημάτων κι' ἕνα μυθιστόρημα: «Τὸ κοκκινάδι». Τὸ τέλος τοῦ πολέμου τὸν βρίσκει δημοσιογράφο στὸ «Πτὶ Ζουρνάλ». Κι' ἀπὸ τότε συνεργάζεται μὲ δέκα παρισινὲς ἐφημερίδες, ἐνῷ δὲν παύει τὸ λογοτεχνικό του ἔργο. Ἀπὸ τὸ 1920 ἴσαμε τὸ 1931 δημοσιεύει περίπου δέκα ρομάντσα. Σ' ὅλη τὴ σειρὰ αὐτῶν τῶν βιβλίων, ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν ἐκφράζει τὴν ἀντίληψή του γιὰ τὴν εἱμαρμένη. Τὰ γεγονότα ποὺ περιγράφονται στὰ ρομάντσα κι' οἱ χαρακτῆρες ποὺ ἀναλύονται, καθὼς κι' οἱ ψυχικὲς καταστάσεις, δὲν τείνουν παρὰ σ' ἕνα σκοπό: στὴν βαθύτερη ἐξέταση τῆς πνευματικῆς σύγχρονης ἀνησυχίας καὶ γενικώτερα τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος. Γύρω ἀπὸ τὴν ἰδέα αὐτὴ στρέφονται καὶ τὰ θέματα τῶν τελευταίων θεατρικῶν του ἔργων.

Ἀλλὰ ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν εἶν' ἀκόμα καὶ φιλολογικὸς κριτικὸς καὶ ἀρχισυντάκτης τοῦ γνωστοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ «Ἡ Ἐποχή μας». Πνεῦμα ἐγκυκλοπαιδικό, ἐντελῶς συγχρονισμένο, ἀνήσυχο γιὰ τὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ ὀρθώνονται γύρω μας, ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν εἶνε μιὰ ξεχωριστὴ φυσιογνωμία τῶν γαλλικῶν γραμμάτων καί, μολονότι νέος, ἐνδιαφέρεται ἀκόμα γιὰ τὸν ὁμιλοῦντα κινηματογράφο, γιὰ τὸ μιοῦζικ χώλλ, γιὰ τὸ γραμμόφωνο, γιὰ τὰ σπόρτ, γιὰ κάθε τι ποὺ ἔχει ἄμεση ἐπίδραση στὴν εὐαισθησία μας. Εἶνε μιὰ ἰδιοσυγκρασία πολύμορφη, μιὰ φαντασία διαρκῶς «ἐν ἐγρηγόρσει», μιὰ ψυχὴ ποὺ πάλλεται ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ κι' ἀγάπη γιὰ κάθε ἀνθρώπινο.

Ἀκούραστος μελετητής, ὁ κ. Ζὰκ Σαμπάν, ἐργάζεται ἀδιάκοπα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βιβλία ποὺ ἔβγαλε ἕως τώρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ συνεργασία του στὸ περιοδικό του καὶ σ' ἄλλες παρισινὲς ἐφημερίδες, ἔχει ἤδη ἕτοιμα τρία καινούργια ἔργα: «Τὸ φιλολογικὸ καρνὲ» ὅπου θὰ συγκεντρώσῃ τὴν κριτική του ἐργασία, ἕνα δοκίμιο γιὰ τὸ μέλλον τοῦ θεάτρου «Θάνατος κι' ἀνάσταση τοῦ Θεάτρου» καὶ ἐντυπώσεις ταξειδίων: «Μιτροπά».

Μολονότι εἶνε τόσο ἀπησχολημένος ἀπὸ ἄλλα ζητήματα ποὺ τοῦ ἀπορροφοῦν τὸν περισσότερο διαθέσιμο καιρό, ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν εἶνε θαυμαστὴς τοῦ μεγάλου συγγραφέως Μαρσὲλ Προὺστ κι' ἐργάζεται ἀπὸ ἐτῶν γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἔχει ἀφιερώσει σ' αὐτόν: «Οἱ πηγὲς τῆς προυστιακῆς σκέψεως». Ὁ πρῶτος τόμος: «Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Ράσκιν» θὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς.

Ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν εἶνε, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, μιὰ προσωπικότης ποὺ κάθε μέρα ἐργάζεται ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ ὠφέλιμα, ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς σύγχρονης γενεᾶς, ποὺ γράφει γιὰ νὰ διαβαστῇ καὶ ν' ἀκουστῇ. Ὁ πόλεμος ὑπῆρξε γι' αὐτὸν μιὰ πηγὴ ὥριμης σκέψεως, μιὰ πηγὴ ἀπ' ὅπου ξεκίνησε γιὰ νὰ ἐξετάσῃ μὲ τὸ πιὸ ἀναλυτικὸ πνεῦμα τὰ προβλήματα ποὺ μᾶς περιζώνουν καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου. Ἐξυπηρέτησε κι' αὐτὸς τὴν ἰδέα τῆς εἰρήνης, ὄχι μόνον διὰ τοῦ κριτικοῦ του ἔργου καὶ διὰ τοῦ περιοδικοῦ του «Ἡ Ἐποχή μας», ἀλλὰ καὶ διὰ διαλέξεων. Ὁμιλητὴς θελκτικός, ἔκανε μιὰ «τουρνέ», ἐκτὸς φυσικά, τῆς Γαλλίας, στὴν Ὁλλανδία, στὸ Βέλγιον, στὴν Ἑλβετία, τὴν Γερμανία, στὴν Πολωνία, στὴν Τσεχοσλοβακία, κι' ἀλλοῦ.

Δραματικὸς κριτικός, θεατρικὸς συγγραφεύς, μυθιστοριογράφος, δημοσιογράφος, ταξειδιώτης προπαγανδίζων τὴν ἰδέα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀδελφοσύνης τῶν λαῶν, ὁ κ. Ζὰκ Σαμπὰν ἔχει πάντα τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς νεότητος καὶ τὴν πίστη του γιὰ μιὰ καλύτερη αὔριον.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ὁμιλητὴς ποὺ θὰ χειροκροτήσῃ ἀπόψε τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία Πειραιῶς

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸ νεοκαταρτισθὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας Πειραιῶς παρουσιάσθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἰασονίδην, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὁποίου καὶ ἔλαβε χώραν σύσκεψις διὰ τὰ ζητήματα τῆς λειτουργίας τῆς νέας Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ὡς ἄνω Ἑταιρείας ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Φεραλδη, ὡς προέδρου, Στ. Γεωργηλᾶ, διευθυντοῦ Ἐμπορικῆς Τραπέζης ὡς ἀντιπροέδρου, καὶ Μ. Ρηνοπούλου, δημαρχεύοντος, Σ. Κλήμη λιμενάρχου, Ι. Βασιλοπούλου ὑποδιευθυντοῦ Ἀστυνομίας, Π. Θωμοπούλου ἀντιπροέδρου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Σπ. Γεωργοπούλου προέδρου Συνδέσμου Συντακτῶν Πειραιῶς, Ἰωάννου Μουρούζη ἐφημερίου καὶ Θ. Ψυχογιοῦ ὡς μελῶν.

Ποικίλα θεάματα

Μὲ τὴν συνήθη συρροὴ τοῦ κόσμου κάθε πρεμιέρας τοῦ «Πανθέου» προεβλήθη χθὲς ἡ ταινία «Ἡ γυναῖκά μου... Σατανᾶς».

Τὸ ἔξυπνό της σενάριο καὶ ἡ πολυτέλειά της, τῆς ἐξασφαλίζουν δικαιολογημένην ἐπιτυχίαν.

—Εἰς τὸ «Ἰντεάλ» τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν προβάλλεται τὸ περίφημον «Μορόκκο», μὲ τὴν Μάρλεν Νήτριχ.

Τὸ ἔργον αὐτὸ ποὺ ἐπαίχθη πρὸ μηνῶν εἰς τὸ «Ἀττικόν», εἶνε ἀπὸ τὰς καλυτέρας ἐφετεινὰς ταινίας, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἰδοῦν ὅλοι.

Μία καλὴ προσπάθεια

Τελευταίως ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν του ἕνα νέον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολιτισμός», χωρὶς μάλιστα νὰ προηγηθῇ καὶ ὁ θόρυβος ποὺ συνήθως συνοδεύει τὴν ἔκδοσιν τέων ἐντύπων.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἀπετέλεσε δι' ὅλους μας ἔκπληξιν καὶ λόγῳ τῆς ἐπιμελημένης καὶ πρωτοφανοῦς ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἐμφανίσεώς του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἐκδόται του ἐκλέγουν τὴν ὕλην του.

Τοιουτοτρόπως μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία, εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Πολιτισμοῦ» νὰ χαιρετίσωμεν ὄχι ἁπλῶς μίαν ἀπαρχὴν ἐξυγιάνσεως τοῦ περιοδικοῦ μας Τύπου, ἀλλὰ καὶ τὴν προγραμματισμένην καὶ συνειδητὴν προσπάθειαν πρὸς ἀναστήλωσιν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ ἀκόμη τὴν ἐπαινετὴν καὶ ἀξιομίμητον θέλησιν τῶν ἐκδοτῶν του νὰ προσφέρουν εἰς τὸ ἀναγνωστικόν του κοινὸν ὅ,τι ὑπέροχον ἔχει ἡ παγκόσμιος διανόησις.

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Τεχνικῶν Ἐκδόσεων «Ἔργα», εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὁποίας ἀνήκει ἡ ἔκδοσις τοῦ «Πολιτισμοῦ», δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι προσέφερεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀνεκτίμητον ὠφέλειαν.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 2ον τεῦχος τῆς μηνιαίας ἐπιστημονικῆς ἐπιθεωρήσεως «Ἐπιστημολόγος» μὲ ὕλην ἐνδιαφέρουσαν τοὺς ἐπιστήμονας καὶ τοὺς φοιτητάς.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 τεῦχος τῆς «Ἀνορθώσεως» περιέχον μεταξὺ ἄλλων συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πειραιῶς, οἰκονομικὴν μελέτην τοῦ κ. Στ. Χ. Εὐταξία, ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Κ. κ. Κορώνη κλπ.

Ὑπάρχει Ἀθηναῖος εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἤρεσε τὸ «Ἂν μὲ θέλῃς ἔλα σύ»;
ΛΟΙΠΟΝ ΤΟ
ΚΑΜΑΤΕ ΛΑΘΟΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ...
θὰ σᾶς ἀρέσῃ περισσότερον γιὰ τὴν ὑπόθεσιν
τὰ Ταγκὸ καὶ Φὸξ
τὴν Ρούμπα
τὴν Μουσικὴν
τὰ τραγουδάκια του
ΟΛΑ ΕΙΝΕ ΠΕΤΑΧΤΑ
γεμάτα ζωή, γλέντι καὶ νειᾶτα
Β' ΕΒΔΟΜΑΣ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Χρυσάνθεμα

Τί ἔχεις, Φίλη μου;... Ποῦ εἶνε ἀπόψε οἱ παλμοὶ τῆς ψυχῆς σου; Ποιὰ σκέψη θλιβερὴ σ' ἀναγκάζει ν' ἀναστενάζῃς κρυφά;... Γιατί, Φίλη μου, κλαῖς; Μαράθηκαν τὰ λουλούδια τῆς ἐλπίδος σου; Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν πιὰ τίποτα στὴ ζωὴ ποὺ μπορεῖ ἀκόμα νὰ σὲ τραβήξῃ;...

Ἐνῷ ἡ νύχτα πεθαίνει, τὰ δάκρυα αὐτὰ ποὺ γλυστροῦν ἀπὸ τὰ κουρασμένα μάτια σου, θἄθελα νὰ τὰ πιῶ, καὶ νὰ μεθύσω. Λησμονεῖς πὼς ὁ πόνος σου εἶνε καὶ δικός μου πόνος;...

Ἡ ἀνάμνησις τῆς παληᾶς μας ἀγάπης, σ' αὐτὲς τὶς θλιβερὲς ὧρες τῶν πεθαμμένων δειλινῶν, δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ ν' ἀνάψῃ ξανά, ἀγαπημένη μου, τὴ σβυσμένη φλόγα τῶν παληῶν μας ὀνείρων;...

Ρωμέο

Ὁ χορὸς τῶν Κρητῶν φοιτητῶν

Ὁ Σύλλογος Κρητῶν Φοιτητῶν καὶ Σπουδαστῶν δίδει χορὸν τὸ τελευταῖον Σάββατον τῶν Ἀπόκρεω 12 Μαρτίου εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλλὰς» ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Κρητῶν Φοιτητῶν.

Τὸν χορὸν ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ὑψηλήν του προστασίαν, ἐκτιμῶν τὸν σκοπὸν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου δίδεται, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος.

Ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπετελέσθη ἐπιτροπὴ τοῦ χοροῦ, εὐγενῶς προσφερθεισῶν τῶν κυριῶν Μαρίας Α. Μιχαλακοπούλου, Εὐαγγελίας Γ. Μαρῆ, Μαρίας Ε. Τσουδεροῦ, Ἀρτέμιδος Δ. Λοβέρδου, Κικῆς Σ. Παπαστράτου καὶ τῶν δεσποινίδων Ἀγλαΐας Γ. Μαρῆ, Δώρας Π. Βουρλούμη, Μπεμπέλας Θ. Μηταράκη, Πηνελόπης Κ. Στεφάνου, Κυβέλης Θ. Λεκατσᾶ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ θὰ χορευθοῦν Κρητικοὶ χοροὶ ὑπὸ νέων ἐνδεδυμένων τὴν Κρητικὴν ἐνδυμασίαν, τῇ συνοδείᾳ Κρητικῆς λύρας. Ἐπίσης θὰ διανεμηθοῦν ἄφθονα κοτιγιόν.

Τὸ «Ἀκροπὸλ Παλλὰς» ἠλάττωσε, χάριν τῶν ἀπόρων σπουδαστῶν, εἰς τὸ κατώτατον ὅριον τὰς τιμὰς τοῦ κυλικείου του.

Τὸ «κοκταῖϊλ»

...εἶνε τὸ πιὸ κομψό, τὸ πιὸ μοντέρνο, τὸ πιὸ ὡραῖο ποτό... Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶνε τέλειο! Μόνο ὁ «Ἀνδρέας» εἶνε εἰδικός. («Πρεσβευτικὸν» —Βουκουρεστίου 12Α).

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ 1871

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 10ην τρέχ. ὥραν 6.30' μ.μ.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 54-82) θὰ ἐκτελεσθῇ

Γ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΜΟΝΑΚΡΙΒΗ

Ὑπὸ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὠδείου κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. ΚΟΥΝΕΛΑΚΗ.

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 15 γεν. εἴσοδος καὶ τὰ μαθητικὰ 10 πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

ΡΕΣΙΤΑΛ

Ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις, Δὶς Χριστίνα Τσιμπούκη δίδει τὸ ρεσιτὰλ τῆς πιάνου τὴν 24ην Μαρτίου. Ἡ δεσποινὶς Τσιμπούκη ἔδωσε τελευταίως συναυλίαν καὶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΗΣ
ἔφθασαν σήμερον μὲ τὸ
ΖΟΥΡΝΑΛ ΦΟΞ
καὶ προβάλλονται στὸ κινηματοθέατρο
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Ἐπίσης τὸ προβαλλόμενον ἔργον
ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἀρέσουν καὶ συγκινοῦν.

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΗ
Μεθαύριον Πέμπτην
εἰς τὸ
ΦΑΝΤΑΖΙΟ
Κολοσσιαία διανομὴ Κοτιγιὸν
ΜΕΓΑΣ ΑΝΘΟΠΟΛΕΜΟΣ!
Θρίαμβος τοῦ περιφήμου
ΤΡΙΟ ΕΡΝΕΣΤ-ΥΒΟΝ
Προσεχῶς:
ΜΕΓΑΛΗ ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γεώργιος Ν. Κωνσταντιν... καὶ Ν. Ταρμπάζη ἀντήλλαξαν δακτ... λιον ἀρραβῶνος.

—Προχθὲς τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθ... σαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς δίδος Ἀνδρ... μάχης Μαρίδου μετὰ τοῦ κ. Νικ... Κωνσταντινίδου. Εὔχομαι ταχεῖαν τ... στέψιν των.

Α. Χ.

Γάμοι

Ὁ κ. Γεώργ. Ἰωάν. Κούτσης κ... ἡ Δὶς Σοφία Ι. Παπασωτηρίου ἐτ... λεσαν τοὺς γάμους των.

—Ὁ κ. Δημήτριος Ἀλεμαντ... καὶ ἡ Δὶς Φλώρα Βαρδαλάκου ἐτέλ... σαν τοὺς γάμους των. Εὔχομαι βίον εὐτυχισμένον.

Ἀνδρέας Κορακίτης

Ἀναχωρήσεις

—Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους.

Νέοι ἐπιστήμονες

Ἡ Κα Λιλὴ Β. Ντίζου, δοῦσα τὰς νενομισμένας ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις εἰς τὴν Μαιευτικὴν Κλινικὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἠρίστευσε. Εἰς τὴν ἐπιστήμονα μαῖαν εὐχόμεθα πᾶσαν πρόοδον.

Α. Χ.

Δικηγόροι

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ Γραφεῖον τοῦ Ἀλκιβιάδου Δ. Κανελλοπούλου μετεφέρθη ὁδὸς Φειδίου 11.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν πολυβασανισμένην καὶ λατρευτήν μας μαννούλα, ἀδελφήν, γιαγιὰ καὶ θείαν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ Δ. ΚΟΛΟΚΟΤΣΑ

ἀναπαυθεῖσαν ἐν Κυρίῳ, ἐκηδεύσαμεν χθές.

Τὰ τέκνα: Μαρία Ἀρ. Σχορτσανίτου, Ἀρίστιππος Δ. Σχορτσανίτης, Ἑλένη Δ. Κολοκοτσᾶ. Οἱ ἀδελφοί: Ἀγγελικὴ Π. Καντόρου, Παναγ. Σ. Καντόρος, Ὀλυμπιὰς Π. Δημητρέα, Παναγ. Δημητρέας, Εὐαγγελία Γ. Βούλγαρη. Τὰ ἐγγονάκια: Ἀλέξανδρος καὶ Ἔλντα Ἀριστ. Σχορτσανίτου. Οἱ ἀνεψιοί.

Ἀθῆναι 7 Μαρτίου 1932

ΟΙΝΟΙ ΣΑΜΟΥ ἐπιτραπέζιοι καὶ τονωτικοὶ (20 ἐτῶν). Δι' ἀσθενεῖς, ἀναρρωνύοντας καὶ φαρμακοποιούς, συνιστώμενοι παρὰ ἰατρῶν, γνήσιοι, εὑρίσκονται μόνον εἰς τὸ κατάστημα ΚΩΝΣΤ. ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ, Θεμιστοκλέους 8.

Ἀττική
Τρώγετε τὸ περίφημον εἰς γεῦσιν καὶ ἄρωμα
ΜΕΛΙ
τῆς μελισσοκομικῆς ἑταιρίας
Ἀττική
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐδωδιμοπωλεῖα
Παρακαλ: Σωκράτους 27
Πωλεῖται μόνον συσκευασμένον εἰς κυτία

ΛΕΓΟΥΝ
ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ
ΜΟΝΟΝ
ΟΣΟΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ
ΣΑΛΜΟΝ
(ΠΑΣΤΙΛΛΙΕΣ)
προφυλάττονται ἀπὸ τὴν
ΓΡΙΠΠΗ
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα
ΤΟ ΚΥΤΙΟΝ 18 ΔΡ.
Γενικὴ παρακαταθήκη
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. Δ. ΛΕΜΟΥ
Πλατεῖα Ὁμονοίας

Αἱ πραγματικαὶ
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
εἶναι ἄριστον προφυλακτικὸν ἀπὸ λυπηρὰ ἐπακόλουθα τοῦ ψύχους, τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς σκόνης
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ πωλοῦνται ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῆς ὀκᾶς εἰς τὸ πρατήριον ἐφημερίδων ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους ἀρ. 7 (Στοὰ Πάππου).

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛΛ.	10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	8.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Εἰς τὴν χώραν τῶν καννιβάλων

Γάλλος δημοσιογράφος ἐπισκεφθεὶς διαφόρους φυλὰς Καννιβάλων τῆς Ἀφρικῆς, ἀπεκόμισεν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας καί, πρὸ παντός, εἰκόνας. Εἰς τὴν ἄνω εἰκόνα, ἐμφανίζεται ἡ τελετουργικὴ στάσις δύο Καννιβάλων, ὀλίγον πρὶν ἀρχίσῃ ὁ θρησκευτικὸς τῶν χορὸς ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἀπολήγει εἰς τὴν ἐκ θρησκευτικῶν κυρίως λόγων ἐπιβαλλομένην ἀνθρωποφαγίαν.

Ὁ χθεσινὸς λόγος τοῦ κ. Σπ. Λοβέρδου εἰς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον περὶ τῆς φυσιολογίας τῆς κρίσεως

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἐγένετο ἡ προαναγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ κ. Σπ. Λοβέρδου, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθη καὶ ὁ κ. Βενιζέλος. Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησε πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Κ. Κοτζιᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, πρώτην φορὰν Κυβερνήτης τιμᾷ τὸν Σύλλογον διὰ τῆς παρουσίας του. Εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας τόσον ἡ Κυβέρνησις, ὅσον καὶ αἱ συγκεκροτημέναι οἰκονομικαὶ τάξεις διεξάγουν κοινὸν ἀγῶνα τῆς διασώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς ἐνσκηψάσης θυέλλης, ἡ παρουσία ὑμῶν, κ. Πρόεδρε, ἐνταῦθα, προσλαμβάνει ὅλως ἰδιάζουσαν μορφὴν καὶ οὕτως εἰπεῖν σφυρηλατεῖ δεσμοὺς στενωτέρας συνεργασίας τῆς ἡμετέρας τάξεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας.

Ἡ Ἐμπορικὴ τάξις κ. Πρόεδρε, ἀντιμετωπίζουσα τὰς σκληροτέρας στιγμὰς τοῦ βίου της, προσέφερε πατριωτικῶς τὰς ζητηθείσας θυσίας ὑπὲρ τῆς κοινῆς προσπαθείας. Ἡ ἐμπορικὴ τάξις θέλει ἐνισχύσει ὑμᾶς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἀγῶνα, συνεργαζομένη μετὰ τῆς κυβερνήσεως, πιστεύουσα ὅτι ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἡ συνεργασία αὕτη δεόντως ἐντιμώμεναι παρ' Ὑμῶν θέλουν διευκολύνει καὶ τὴν ρύθμισιν ζητημάτων ζωτικωτάτων τῆς Ἐμπορικῆς τάξεως».

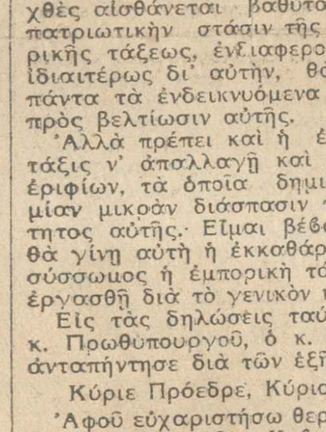

Ὁ κ. Σπ. Λοβέρδος

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Κοτζιᾶ ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ θερμῶς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου διὰ τὰ λεχθέντα. Ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἄλλως τε ἐδήλωσα καὶ προχθὲς αἰσθάνεται βαθύτατα τὴν πατριωτικὴν στάσιν τῆς Ἐμπορικῆς τάξεως, ἐνδιαφερομένη δὲ ἰδιαιτέρως δι' αὐτήν, θὰ λάβῃ πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

Ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ ἐμπορικὴ τάξις ν' ἀπαλλαγῇ καὶ μερικῶν ἐριφίων, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν μίαν μικρὰν διάσπασιν τῆς ἑνότητος αὐτῆς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐκκαθάρισις καὶ σύσσωμος ἡ ἐμπορικὴ τάξις θὰ ἐργασθῇ διὰ τὸ γενικὸν καλόν».

Εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Κοτζιᾶς ἀνταπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι,

Ἀφοῦ εὐχαριστήσω θερμῶς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ λεχθέντα του, θεωρῶ ὑποχρέωσιν ρητὴν νὰ ἐκφράσω ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου ἡμῶν τὰς εὐχαριστίας πάντων πρὸς τὴν ἐξέχουσαν τραπεζιτικὴν προσωπικότητα τοῦ κ. Σπυρ. Λοβέρδου, τὸν ἀποδεχθέντα τόσον εὐγενῶς νὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ.

Ὅταν προσωπικότητες τοῦ κύρους τοῦ κ. Σπ. Λοβέρδου ἔρχωνται διὰ τῶν ὁμιλιῶν των εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τὰς ἐργαζομένας τάξεις καὶ ἀναπτύσσουν τὰς γνώμας αὐτῶν ἐπὶ θεμάτων, ὡς τὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, προσφέρουν ὑψίστην κοινωνικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ κέντρον αὐτό, ἡ κυψέλη αὐτή, ὅπου ὑπάρχουν μόνον μέλισσαι ἐργάτιδες, κοπιωδῶς ἐργαζόμεναι ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, θὰ αἰσθανθῇ ἑαυτὸ σημαντικῶς ἐνισχυμένον ἐκ τῆς ὁμιλίας ὑμῶν».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Μεθ' ὃ ὁ κ. Σπῦρος Λοβέρδος εἶπε τὰ ἑξῆς, ἀναπτύσσων τὸ θέμα του:

«Ἡ κρίσις ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸν κόσμον εἶνε γενικὴ οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ συγχρόνως. Τὰ ἀρχικὰ αἴτια ἠμποροῦν νὰ εἶνε συχνότερα οἰκονομικὰ πλήσσοντα τὴν αὐτοσυντήρησιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπωτέραν ἀναζήτησιν εἶνε καὶ καθαρῶς ἠθικὰ προερχόμενα ἀπὸ προσβολὴν ἀνθρωπίνων συναισθημάτων. Ἅμα ὅμως ἐκδηλωθῇ ἡ κρίσις τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ φαινόμενα συμπλέκονται καὶ ἐπιτείνουν τὴν κρίσιν. Ἡ θεωρία τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ ὑπεχώρησε μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ σήμερον τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ κίνητρα τῆς ζωῆς συμπλέκονται καὶ συνυπάρχουν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦν τὰς δύο ὄψεις ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

Αἱ οἰκονομικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς κρίσεως τεχνικῶς προέρχονται ἀπὸ τὴν διάσπασιν τῆς ἰσορροπίας μιᾶς ἀπὸ τὰς τρεῖς μεγάλας σφαίρας τῆς οἰκονομικῆς ἐνεργείας, τῆς παραγωγῆς, τῆς κυκλοφορίας ἢ τῆς καταναλώσεως τῶν ἀγαθῶν. Ὅταν ἡ κρίσις ἐπιταθῇ, ὅπως συμβαίνει σήμερον, ἡ διάσπασις τῆς ἰσορροπίας ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς σφαίρας.

Εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀρχικῆς ἀφετηρίας τοῦ κακοῦ συμπίπτουν αἱ ἐγκυρότεραι γνῶμαι θεωροῦσαι αἴτιον τὸν [illegible] θυσμόν. Ὑπῆρχε ποτὲ τοῦ πολέμου ρεῦμα μεταναστῶν ἐκ τοῦ παλαιοῦ πρὸς τὸν νέον κόσμον. Ἡ κρίσις θὰ ἐπήρχετο ἅμα ἐτίθετο φραγμὸς εἰς τὸ ρεῦμα. Ἀλλὰ καὶ τὸ μεταναστευτικὸν ρεῦμα ἦτο σύμπτωμα βαθυτέρας νοσηρᾶς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐπιδεινωθεῖσα ἔφερε τὴν ἔκρηξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ πόλεμος μετέβαλε τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν καὶ ἐπροκάλεσε νέας ἀφορμὰς κρίσεως ἕνεκα τῆς μεγάλης προσπαθείας εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεδύθη ὁ κόσμος.

Ἡ πολεμικὴ καταπόνησις καὶ ἡ ὅλη μεταπολεμικὴ κρίσις ἠμποροῦσε νὰ εἶχε ἤδη διοχετευθῇ καὶ σήμερον, ὕστερον ἀπὸ τόσα ἔτη, νὰ ἐβαίναμεν πρὸς τὴν ἔξοδον ἐὰν δὲν εἶχον παρεμβληθῇ ἀτυχῆ γεγονότα ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας.

Πρῶτον ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης. Ἡ ἀνθρωπότης εἶχεν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ πολέμου. Ἡ βία καὶ τὸ πνεῦμα τῆς καταστροφῆς καὶ ἡ ἐφεύρεσις εἰς μέσα ἐπιθέσεως, ἀμύνης καὶ συντηρήσεως εἶχον θαυμασίαν ἀπόδοσιν. Ὑπῆρχε πολεμικὸν πνεῦμα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου καὶ ἐπέτυχεν ὁ πόλεμος, δὲν ἐξεδηλώθη ὅμως καὶ εἰρηνικὸν πνεῦμα μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου καὶ ἀπέτυχεν ἡ εἰρήνη. Τοῦτο συνέβη ἴσως διότι αἱ ἰσχυρότεραι φυσιογνωμίαι εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης ἦσαν οἱ πολιτικοὶ τοῦ πολέμου. Ἡ Συνθήκη τῆς Εἰρήνης δὲν ἔσβυσε τὰ πάθη καὶ τὰς ἀνησυχίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κ. Κ. Κοτζιᾶς

Δεύτερον κακὸν ἡ γενικῶς ἐκδηλωθεῖσα πληθωρικὴ νομισματικὴ κυκλοφορία ἡ ὁποία εἰς μερικὰς μεγάλας χώρας τὴν Ρωσσίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν ἔλαβε παθολογικὰς διαστάσεις.

Τρίτον κακὸν ἡ ἐσφαλμένη σταθεροποίησις. Τὰ κράτη ἔκαμαν, ὡς πρῶτον στάδιον ἀναρρώσεως, μετὰ τὴν καταιγίδα τοῦ πληθωρισμοῦ, τὴν νομισματικὴν σταθεροποίησιν. Ἀλλὰ τὴν ἐφήρμοσαν χωρὶς πεῖραν, χωρὶς πρόβλεψιν, χωρὶς φιλοσοφικὴν σκέψιν, χωρὶς παρακολούθησιν. Δὲν ἐμελέτησαν οὔτε τὴν κατάλληλον ὥραν τῆς ἐφαρμογῆς, οὔτε τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σταθεροποιήσεως. Εἶχον μόνον τὴν φιλοτιμίαν τῆς ὑψηλῆς βάσεως, ἔκαμαν ἐπανατίμησιν μᾶλλον ἢ σταθεροποίησιν καὶ ἐδημιούργησαν οὕτω προσπάθειαν μεγαλυτέραν τῶν δυνάμεων ἐξηντλημένων κρατῶν. Καὶ τὸ νομισματικὸν κακὸν ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ θεωρῆται ἀπὸ οἰκονομολόγους τινὰς ἐπικειμένη ἡ πτῶσις τοῦ χρυσοῦ ὡς νομισματικῆς βάσεως. Εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ παρέλθῃ καὶ ἡ βασιλεία αὐτὴ τοῦ χρυσοῦ ἀλλ' εἰς ἀπώτερον μέλλον ὅτε θὰ εὑρίσκεται εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ ὁ κόσμος.

Τέταρτον κακὸν ἡ χρηματικὴ σπατάλη ἐκδηλωθεῖσα ὡς παγκόσμιον νόσημα. Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1928 ὅτε ἀποκατεστάθησαν τὰ νομισματικὰ συστήματα ἐπὶ τῆς χρυσῆς βάσεως, ἐξεδηλώθησαν συμπτώματα ἀναρρώσεως καὶ ἐβαδίζομεν ἐπὶ τῆς κατιούσης τῆς καμπύλης τῆς κρίσεως. Τὰ κεφάλαια ἐξῆλθον τῆς κρύπτης καὶ ἐπεζήτουν τοποθετήσεις. Συνωμολογήθησαν μεγάλα ἰδιωτικὰ δάνεια μεταξὺ τῶν χωρῶν, τὰ σήμερον καλούμενα παγωμένα καὶ ἐξετελέσθησαν μεγάλα οἰκοδομικά, βιομηχανικὰ τεχνικὰ καὶ κοινωνικῆς προνοίας ἔργα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μελέτη τῆς ἀνάγκης ποὺ τὰ ὑπηγόρευσε καὶ τῆς ἀποδόσεως ποὺ θὰ τὰ συνετήρει.

Πέμπτον κακὸν ἡ ἀπότομος κρατικὴ ἐπέμβασις καὶ κυρίως ἡ ὑπὸ τῶν κρατῶν συντήρησις τῶν στρατιῶν τῶν ἀνέργων, χωρὶς τὰ κράτη νὰ ἔχουν τὰ ὑλικὰ μέσα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τόσον μεγάλας δαπάνας οὔτε ὀργάνωσιν διὰ τόσην ἐπέκτασιν λειτουργιῶν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰδικώτερον, ἠμπορεῖ νὰ προστεθῇ ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ μὲ τὸ κῦμα τῶν προσφύγων. Ὅλα τὰ αἴτια αὐτὰ ἦτο φυσικὸν νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸν οἰκονομικὸν σεισμὸν τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1931.

Ἔρχεται τώρα εἰς τὰ χείλη ἡ ἐρώτησις:

Θὰ διαρκέσῃ ἡ κρίσις καὶ πῶς θὰ ἐξελιχθῇ καὶ ποῦ τελικῶς θὰ ὁδηγήσῃ;

Ἡ περιοδικότης τῶν κρίσεων ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ μελετηθοῦν αἱ κρίσεις ἀπὸ τὰ πρόδρομα συμπτώματα μέχρι τῆς τελικῆς τῶν φάσεως. Συστηματικώτερον τὴν μελέτην αὐτὴν ἔκαμαν τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Havard, ἡ εἰδικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Καίμπριντζ, καὶ πολλοὶ μεγάλοι οἰκονομολόγοι. Ὑπάρχει καὶ μελέτη τῶν φάσεων τῆς ἀνιούσης καὶ κατιούσης καμπύλης τῶν κρίσεων. Ἀλλ' αἱ μελέται αὗται δὲν μᾶς βοηθοῦν διὰ καμμίαν πρόβλεψιν, ὄχι μόνον διότι ἡ σημερινὴ κρίσις, λόγῳ ἐπεκτάσεως ἀκτινοβολίας καὶ ἐντάσεως, εἶνε ἄνευ προηγουμένου καὶ ἐξέρχεται τῆς κεκτημένης πείρας, ἀλλὰ καὶ διότι ἐὰν γνωρίζωμεν τὴν ἀλληλουχίαν τῶν περιόδων, δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ πρόβλεψις τῆς διαρκείας καὶ ἐντάσεως ἑκάστης τούτων, οὔτε ἀποκλείεται ἡ παρέμβασις ἀπροβλέπτων γεγονότων τὰ ὁποῖα νὰ ὀξύνουν τὴν κρίσιν καὶ ὅταν ἀκόμη ἐφαίνετο διανύουσα τὸ στάδιον τῆς ὑφέσεως.

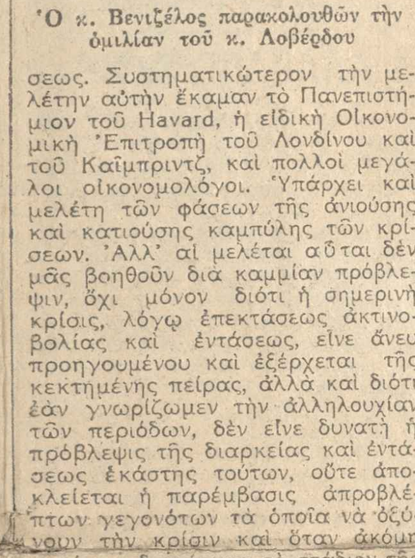

Ὁ κ. Βενιζέλος παρακολουθῶν τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Λοβέρδου

Ὁ οἰκονομολόγος ἐνώπιον τῆς κρίσεως εἶνε ὅπως ὁ ἰατρὸς ἐνώπιον μεγάλης ἀσθενείας.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἔχωμεν θετικὴν πρόγνωσιν ἔχομεν θετικὰ μέσα ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς κρίσεως. Πρῶτον αὐτὴν τὴν κρίσιν. Ἐγκλείει μέσα της τὰ στοιχεῖα τῆς θεραπείας. Λειτουργοῦν αὐτομάτως βιολογικοὶ νόμοι ἰσορροπίας. Αὐτὸς ὁ ἀναγκαστικὸς περιορισμὸς τῆς παραγωγῆς εἶνε μέσον ἀναρρώσεως διότι φέρει τὴν βαθμιαίαν ἐξάντλησιν τῶν ἀποθεμάτων, τὴν ζήτησιν καὶ ἀνατίμησιν τῶν προϊόντων.

Ὑπάρχει κατόπιν πλησίον εἰς τὴν αὐτόματον αὐτὴν τάσιν τῆς ἰσορροπίας, ἡ λεγομένη ἀνθρωπίνη ἐνέργεια.

Ἡ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια παρουσιάζει δύο στοιχεῖα: ἕνα ψυχολογικόν, τὴν διατήρησιν καλοῦ ἠθικοῦ καὶ εὐνοϊκῆς διαθέσεως πρὸς συνεννοήσεις διεθνεῖς, ὁμαδικὰς ἢ ἀτομικὰς καὶ ἓν τεχνικόν, τὴν μεθοδικὴν ἐφαρμογὴν τῶν γνωστῶν φαρμάκων ὥστε ταῦτα νὰ δίδωνται μὲ συνδυασμοὺς ἀποκλείοντας τὰς ἀντιδράσεις καὶ μὲ δόσεις ἰαματικὰς καὶ ὄχι δηλητηριώδους ἐπενεργείας.

Ὁ ψυχολογικὸς παράγων εἶνε δυσμενὴς ὅταν εἶνε ἀνιοῦσα ἡ κρίσις —ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι ἀπὸ τοῦ περασμένου φθινοπώρου τὰ κράτη ἐκήρυξαν ἀμυντικὸν πόλεμον ἀπομονωθέντα ἐντὸς ὑψηλῶν τελωνιακῶν τειχῶν— καὶ εὐνοϊκὸς ὅταν ἐκδηλωθῇ ἡ ἔξοδος ἡ ὁποία ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὸ πρῶτον στάδιον παρουσιάζει ἀπότομον βελτίωσιν. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην σημασίαν ποὺ ἔχει ὁ ψυχολογικὸς παράγων.

Ὁ τεχνικὸς παράγων εἶχεν ἕως τώρα πολλὰς ἀτυχίας διότι ἡ κρίσις ἦτο ἄνευ προηγουμένου εἰς ἔκτασιν καὶ ἔντασιν. Ἀλλ' ἡ πεῖρα κτᾶται καθ' ἡμέραν καὶ συμπληροῦται ἡ δὲ ἐπίγνωσις, ἡ ὀγκουμένη ἀνησυχία τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀμεσωτέρα ἐμφάνισις τοῦ κινδύνου προετοιμάζει ἀσφαλῶς τὴν ψυχολογίαν τῶν διεθνῶν, ὁμαδικῶν καὶ ἀτομικῶν συνεννοήσεων. Ἐκεῖθεν μαθηματικῶς θὰ ἐπέλθῃ ἡ καλὴ τροπὴ τῆς κρίσεως πρὸς τὴν κατιοῦσαν, ἡ ἀναπτέρωσις τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἡ βαθμιαία μακρᾶς διαρκείας μὲ πολλὰς διακυμάνσεις φυσιολογικὴ ἀποκατάστασις. Εὑρισκόμεθα σήμερον ἀσφαλῶς εἰς τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον στάδιον τῆς ὀξύτητος τῆς κρίσεως ἥτις ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ παράτασιν καὶ ἐπίτασιν θὰ παρέλθῃ καὶ θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐξόδου.

Γεννᾶται ὅμως τώρα τὸ ἐρώτημα:

Ὑπάρχει φόβος κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίοδον κομμουνιστικῆς περιπλοκῆς;

Ἀφ' ὅτου τὸ κοινοβουλευτικὸν Κράτος ἐφήρμοσε τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν παλαιῶν σοσιαλιστικῶν ὑψηλῶν διεκδικήσεων ἡ κομμουνιστικὴ ἀντίδρασις διατηρεῖ τὴν ἠθικὴν βάσιν τῆς ἰσότητος, ἀλλ' ἐν τῇ πολιτικῇ ἐξέκλινε τῆς ἄλλης μεγάλης βάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τείνει νὰ ἀποκαταστήσῃ ἀντίστροφον δικτατορίαν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος. Τοιαῦτα συστήματα ἀποκλείει ἡ ὁλονὲν προαγομένη συνείδησις τῶν λαῶν.

Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐπικρατήσουν εἰμὴ ἴσως προσωρινῶς εἰς κράτη χώρας ἀσθενεστέρας κυβερνητικῆς ἀντοχῆς. Ἡ δρᾶσις ὅμως ἡ κομμουνιστικὴ ἐντὸς τῶν λογικῶν ὁρίων τοῦ ἑκατέρωθεν σεβασμοῦ ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων ὠφελεῖ τὴν ἐξέλιξιν πρὸς καλυτέραν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν αἱ διαφοραὶ θὰ ἔχουν μοναδικὴν βάσιν τὰ ἀτομικὰ ἢ ὁμαδικὰ προσόντα καὶ ἀρετάς.

Καὶ τώρα ποία προβλέπεται ὅτι θὰ εἶνε ἡ τελικὴ ἐκκαθάρισις ἢ ἔκβασις τῆς κρίσεως;

Μεγάλη πτῶσις τῶν σχηματισμένων περιουσιῶν, βραδὺς ρυθμὸς σχηματισμοῦ νέων, συνεπῶς μεγαλυτέρα οἰκονομικὴ ἰσοπέδωσις, περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποκλήρων καὶ βαθμιαία ἀνύψωσις τοῦ ἐπιπέδου τῆς λαϊκῆς εὐζωΐας καὶ συνεπῶς ἀποκατάστασις μεγαλυτέρας κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τέλος ἀνάπτυξις τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεννοήσεως καὶ ἐπέκτασις τῆς σφαίρας τῆς ἐνεργείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἐξέλθῃ τελικῶς ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν αὐτήν.

Αὐτὴ εἶνε πάντοτε ἡ καλὴ πλευρὰ τῆς κρίσεως ἡ ὁποία ὤθησε τὸν Gonant μέχρι τοῦ παραδόξου νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι α κρίσεις ἐὰν δὲν ἐπήρχοντο ἔπρεπε νὰ ἐπινοηθοῦν διὰ τὸ ἠθικὸν ἀγαθὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ τώρα τὸ συμπέρασμά μου. Ἐὰν ὁ τεχνικὸς παράγων τῆς ἐξόδου τῆς κρίσεως βαρύνῃ μᾶλλον τὰς Κυβερνήσεις ὁ ψυχολογικὸς παράγων ἀνήκει περισσότερον εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν λαῶν. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς δίδει τὸ παράδειγμα τοῦτο. Ὅταν ἐνετάθη ἡ κρίσις τὸ περασμένον φθινόπωρον ὁ ἀγγλικὸς λαὸς μετεβλήθη εἰς στρατιὰν ὑπείκουσαν πειθαρχικῶς εἰς μεγάλα παραγγέλματα. Ἡ ἀθλητικὴ ἀγωγή του τὸν ἔκαμε νὰ βλέπῃ τὸν κίνδυνον ὡς γυμναστικὸν ἀγώνισμα πρὸς ἐπιτυχίαν νέου ρεκόρ, ἐπεδόθη μὲ ἑνιαῖον αἴσθημα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἀγγλικοῦ γοήτρου καὶ σήμερον ἡ Ἀγγλία ἐμφανίζεται εἰσελθοῦσα εἰς τὴν κατιοῦσαν τῆς ἐξόδου τῆς κρίσεως καὶ παραδειγματίζουσα τὸν κόσμον νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν κρίσιν.

Ἰδοὺ τὸ θαυμάσιον ἀποτέλεσμα τῶν ψυχολογικῶν παραγόντων διὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς κρίσεως. Ἐμφανίζεται ἐπιβλητικὸν πρὸς μίμησιν. Εἶνε τὸ καθῆκον τῶν ἰθυνουσῶν τάξεων ἑκάστης χώρας. Εἶνε τὸ καθῆκον ἡμῶν τῶν συγκεντρωμένων εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν μελῶν μεγάλης συντηρητικῆς ἰθυνούσης τάξεως. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν ὅλα τὰ ἀγγλικὰ ἐφόδια ἔχομεν ἀξιολόγους δυνάμεις τὴν ὀλιγάρκειαν, τὸν πατριωτισμόν, τὴν πίστιν εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος καὶ ζωντανὸν παράδειγμα τὴν ἀκατάβλητον ψυχικὴν δύναμιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐξέλθωμεν ταχύτερον ἀπὸ τὴν κρίσιν πρέπει νὰ ἐνστερνισθῶμεν καὶ νὰ κηρύξωμεν τὰ τρία παραγγέλματα τοῦ ἀνωτέρου ἀνθρώπου. Εὐψυχίαν, ὑποταγὴν εἰς τὸν νόμον τῆς Ἐργασίας καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ ἀνθρωπινώτερα αἰσθήματα πρὸς τὸν πλησίον.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ δασμολογίου

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29 παρ. Φεβρουαρίου οἱ ἀγγλικοὶ λιμένες εἶχαν κατακλυσθῆ ἀπὸ προϊόντα τὰ ὁποῖα οἱ εἰσαγωγεῖς των ἔσπευδαν νὰ ἐκτελωνίσουν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προστατευτικοῦ δασμολογίου. Εἰς τὴν εἰκόνα, τὰ τελευταῖα δέματα χοιρομηρίων ἐκ Δανίας ἅτινα εἰσήχθησαν εἰς Λονδῖνον ἀφορολόγητα.

Σὲρ Φρέδερικ Πόνσονμπυ

Ἡ ζωὴ μιᾶς Αὐτοκρατείρας

Τὸ ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα τῆς «Πρωΐας»

37ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΣΑΝ ΡΕΜΟ

Μόλις ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν βίλλαν Τσίριο, ἡ κατάστασις τοῦ πρίγκηπος ἐπεδεινώθη αἰφνιδίως. Ὁ ἰατρὸς Μάκενζη, κληθεὶς ἐπειγόντως, ἔφθασεν εἰς Σὰν Ρέμο τὴν 6ην Νοεμβρίου.

«...Ὁ σὲρ Μόρελ ἔφθασε σήμερον τὸ πρωΐ, καὶ φαίνεται πολὺ ἀνήσυχος ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς πληγῆς... Οἱ ἰατροὶ ἀνεκοίνωσαν τοὺς φόβους των εἰς τὸν Φρίτς, καὶ ἔχει χάσει πολὺ τὸ θάρρος του. Εἰδοποιήσαμεν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειραν, τὰ τρία μεγαλύτερα παιδιά μας καὶ τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ. Δύο ἄλλοι ἰατροὶ (ὁ καθηγητὴς φὸν Στράιττερ, τῆς Βιέννης καὶ ὁ δόκτωρ Κράουζε, τοῦ Βερολίνου), θὰ ἔλθουν νὰ κάμουν συμβούλιον μὲ τὸν Μάκενζη, ὄχι ὅμως ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπέπεσαν εἰς τοιαύτην πλάνην τὴν παρελθοῦσαν ἄνοιξιν... Εἶμαι ὅλο λύπη... Ὅλα ἐπήγαιναν τόσον καλὰ εἰς Μπαβένο: ὁ Φρὶτς εἶχεν ἀνακτήσει σχεδὸν τελείως τὴν φωνήν του... Τώρα δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ μιλήσῃ. Ὑποφέρει κάποτε πολύ, ἀλλὰ εἰς ὅλον τὸν λαιμόν του, ὄχι εἰς ὡρισμένον μόνον σημεῖον. Φαίνεται, ὁ ἀγαπημένος μου ὁ καϋμένος τόσον καταβεβλημένος, τόσον μελαγχολικός! Τί δοκιμασία!»

Ἡ ἐξέτασις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀπολίπῃ πᾶσα ἐλπίς. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ καρκίνου. Ὁ πρίγκηψ ἐκλήθη νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ δύο ἐγχειρήσεων: ἀφαιρέσεως τοῦ λάρυγγος, τοῦ τραχειοτομίας. Ἐξέλεξε τὴν δευτέραν.

«8 Νοεμβρίου.—Ἔπρεπε νὰ σᾶς γράψω νωρίτερα, ἀλλὰ ἤμουν ράκος... Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὰ τηλεγραφήματά σας. Ἡ παραμικροτέρη γραμμὴ ἀπὸ μέρους σας, εἴτε εἰς ἐπιστολήν, εἴτε εἰς τηλεγράφημα, εἶνε μεγάλη καταπράϋνσις εἰς τὴν δυστυχίαν μου...

»Ἔφθασαν οἱ ἰατροί, προέβησαν εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἔπειτα μοῦ ἐδιάβασαν τὴν ἀπόφασίν των: ἦτο ἀπόφασις φοβερά. Δὲν ἀνέμενα τίποτε καλύτερον, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀμειλίκτου πραγματικότητος, ἐδέχθην κτύπημα τρομερόν... Δὲν ἔδειξα τίποτε ἐνώπιον τῶν ἰατρῶν. Ἀλλὰ πῶς νὰ εὕρω τὴν δύναμιν νὰ ὑποφέρω ὅ,τι μὲ περιμένει!... Μεταξύ μας, σᾶς ὁμολογῶ, ὅτι ὁ καθηγητὴς Στράιττερ μοῦ ἔκαμε πολὺ κακὴν ἐντύπωσιν. Ἦτο ὠμός, χυδαῖος, ἐπηρμένος, ἰταμός... Ὅσα καὶ ἂν πῶ, δὲν θὰ ἠμπορέσω ποτὲ νὰ περιγράψω πόσην καλωσύνην, πόσην γλυκύτητα, πόσην λεπτότητα, πόσον σεβασμὸν μᾶς ἔδειχνεν ἀδιακόπως ὁ ἰατρὸς Μάκενζη: εἶνε τὸ μόνον στήριγμά μας, ἤρεμος πάντοτε καὶ ἐφεκτικός, ἐπίσης ὁ δόκτωρ Χόβελλ. Χωρὶς αὐτοὺς θὰ εἶχα παραφρονήσει...

»Υ. Γ.—Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔφθασεν ὁ Γουλιέλμος. Αὐτὸ δὲν τὸ ἐπεθυμούσαμε διότι φέρνει πολλὲς ἀνακατοσούρες».

Τὴν ἑπομένην, ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐν Βερολίνῳ συνταγματάρχης Σουαΐν, ἔγραφε πρὸς τὸν γραμματέα τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας:

«...Πᾶσα ἐλπὶς ἀπέλιπε πλέον ὅπως ἴδωμεν ὑγιᾶ τὸν διάδοχον. Πρὸς τούτοις διαδίδεται ἡ φήμη, ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα δὲν εἶνε διόλου καλά. Ὁ αὐτοκράτωρ, μολονότι ἀδύνατος, ἐπανευρίσκει τὴν ὑγείαν του, αἱ δὲ ἀπὸ τὸ Σὰν Ρέμο εἰδήσεις δὲν τοῦ κάμνουν οὐδεμίαν ἐντύπωσιν.

»Ποῖον θὰ εἶνε τὸ μέλλον, ἂν ἀποθάνῃ ὁ διάδοχος; Γνωρίζετε τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι καὶ οἱ καλύτεροι ἀκόμη φίλοι τῆς βασιλικῆς του ὑψηλότητος, θ' ἀναγνωρίσουν ὅτι τοῦ λείπει πεῖρα καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ περιμένῃ ὅτι θὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γηραιῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας, τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας, ἐπὶ παραδείγματι, καὶ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Βαυαρίας.

»Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη, ὁ δὲ πρίγκηψ Βίσμαρκ, ἄρρωστος συνεχῶς, ἔχει γηράσει ἐπίσης πλέον. Ἐφ' ὅσον ζῇ ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος θ' ἀκολουθῇ πιστῶς τὰς συμβουλάς του. Ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃ καὶ αὐτός, θὰ βαρύνῃ ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ πρίγκηπος ὅλη ἡ εὐθύνη τῆς ἐκλογῆς ἀρχικαγκελλαρίου...»

Τὴν 11 Νοεμβρίου, ἡ πριγκήπισσα γράφει πρὸς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν:

«Ὁ σὲρ Μόρελλ μοῦ εἶπεν, ὅτι σᾶς ἔγραψε. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσον ἀγωνιώδεις στιγμὰς ἐπεράσαμεν! μόνον χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν σωφροσύνην τοῦ σὲρ Μόρελλ, ἠδυνήθημεν ν' ἀποφύγωμεν τὴν περιπέτειαν αὐτήν... Μὴν εἴπῆτε τίποτε εἰς κανένα... Ὁ Φρὶτς εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος ἐδῶ, ἐξαναπῆρε θάρρος, ἀλλὰ γιὰ μένα, τί μαρτύριον! Ἐν τούτοις δὲν ἠμπορῶ, οὔτε πρέπει νὰ ἐγκαταλείψω κάθε ἐλπίδα... Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι δὲν φαντάζομαι ν' ἀντιλαμβάνεται ὁ Φρὶτς τὴν κατάστασίν του. Ὁ ἰατρὸς τοῦ ὡμίλησε περὶ διαφόρων ἐγχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν, χωρὶς ὅμως νὰ τὰς συμβουλεύσῃ, ἢ νὰ τὰς χαρακτηρίσῃ ὡς ἐπειγούσας. Οἱ ἄλλοι ἰατροὶ ἔφυγαν. Ἐκρατήσαμεν μόνον τὸν Κράουζε. Ἐλπίζω ἐπὶ τέλους, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ περιποιούμεθα τὸν ἄρρωστόν μας ἐν ἡσυχίᾳ...»

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερὶς» ἀνήγγελλεν, εἰς ἀνυπόγραφον δελτίον, ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ πρίγκηπος ἦτο καρκινώδης ὄγκος. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκάλεσεν ἀμέσως τὸν Μπεργκμαννν, τὸν Γκέραρντ, τὸν Τόμπολντ, τὸν Στράιττερ, τὸν Μύριτς, τὸν Σμίτ, τὸν Κράουζε καὶ τὸν Λάντγκραφ, ὅπως τοὺς θέσῃ δύο ἐρωτήματα. Πρῶτον: παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ πρίγκηπος ὅπως ἐγχειρισθῇ, ἦτο ἀναγκαία ἡ ἀφαίρεσις τοῦ λάρυγγος; Οἱ ἰατροὶ ἀπήντησαν, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ ἀσθενοῦς ἦτο ἀπαραίτητος, λόγῳ τῶν κινδύνων μιᾶς τοιαύτης ἐγχειρήσεως ἀλλ' ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν πιέζουν περισσότερον ὅπως λάβῃ ἄλλην ἀπόφασιν. Δεύτερον, διατί, ἀφοῦ ἐγκατέλειψαν τὴν ἰδέαν τῆς ἐγχειρήσεως κατὰ Μάϊον καὶ Ἰούνιον, δὲν ἐπανέφερον τὸ ζήτημα παρὰ τόσον καιρὸν ἀργότερα; Οἱ ἰατροὶ ἀπήντησαν, ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς ἐβάρυνε τὸν ἰατρόν, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη ὅτι ὁ ὄγκος ἔλαβεν «ἀνάπτυξιν», καὶ ὅτι μία μόνη ἐλπὶς ὑπῆρχεν ὅπως παραταθῇ ἡ ζωὴ τοῦ πρίγκηπος: νὰ γίνῃ ἐγχείρησις.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἀντρὲ Μωρουὰ

Ἔτσι κάνουν ὅλες...

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἰς τὰς ἑπτά, ἡ Ντενὶζ ἐγευμάτισε μόνη της μὲ τὸν κ. Ἐρπαίν· φαινόταν στενοχωρημένος καὶ μόλις τὴν πρόσεξε. Μετὰ τὸ φαγητὸ ρώτησε:

— Μπορῶ νὰ πῶ καληνύχτα στὴ μαμά;

— Προσπάθησε νὰ μπῇς στὴ μύτη τῶν ποδιῶν, εἶπε ὁ πατέρας της, μὰ δὲν πρέπει νὰ μείνῃς ἂν εἶνε κουρασμένη.

Ἐμπῆκε· ἡ κάμαρα μύριζε ἀλκοὸλ μέντας καὶ κολώνια· ἡ μητέρα της ἦταν ξαπλωμένη· βλέποντας τὴ μικρή, ἀνασήκωσε τὸ πρόσωπό της ὅπου τὰ μάτια της ἦταν κόκκινα.

— Ἐσὺ εἶσαι; εἶπε μὲ φωνὴ γλυκειά... Ποιὸς σοῦ εἶπε νἄρθῃς; Τί θέλεις;

— Μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω σὲ τίποτα, μαμά;

— Ὄχι! Ἂ! ναί... Ἔλα δῶ καὶ βάλ' τὸ χέρι σου στὸ μέτωπό μου. Μοῦ πονεῖ τὸ κεφάλι μου.

Ἡ Ντενὶζ πλησίασε στὸ κρεββάτι κι' ἀκούμπησε τὸ χέρι της στὸ μέτωπο τῆς μητέρας της ποὺ ἔκαιε ὅλο. Σὲ λίγο, εἶπε:

— Μαμά, θέλετε νὰ σᾶς διαβάσω κάτι;

— Ὄχι, εἶπε ἡ κυρία Ἐρπαίν, σώπα... Ὁ θόρυβος τῆς φωνῆς σου μὲ κουράζει.

Ἕνα λεπτὸ ἀργότερα, τράβηξε τὸ χεράκι της ἀπὸ τὸ μέτωπό της.

— Εἶσαι ζεστή, εἶπε, φύγε... Πὲς νὰ μὴ μ' ἐνοχλοῦν.

Ἡ Ντενὶζ κατέβηκε στὴν κουζίνα. Βρῆκε τὴν Εὐγενία, τὴν Βικτωρίνη καὶ τὸν ἄντρα τῆς Βικτωρίνης, ποὺ λεγόταν Λεοπόλδος Κούρτεζ καὶ ποὺ ἦταν ὑφαντὴς στοὺς Κενέ. Οἱ Ἐρπαὶν δὲν εἶχαν ὑπηρέτη, ἀλλ' ὁ ἄντρας τῆς Βικτωρίνης ἔκοβε τὰ ξύλα κι' ἄναβε τὸ καλοριφέρ. Ἦταν ἕνας ἄντρας μὲ μεγάλα μουστάκια, ποὺ πάντα ζεσταινόταν κι' ἐκαθόταν στὸ τραπέζι τῆς κουζίνας, μὲ τὸ πουκάμισο ξεκούμπωτο πάνω σ' ἕνα τριχωμένο στῆθος. Στὰ μάτια τῆς Ντενὶζ φαινόταν σὰν μιὰ δύναμη. Οἱ δήμιοι ποὺ εἶχαν μαρτυρήσει τὴν Ἁγία Ἀπολλίνη θὰ 'μοιαζαν χωρὶς ἄλλο στὸν ἄντρα τῆς Βικτωρίνης.

— Μπᾶ, ἐσὺ εἶσαι, εἶπε ἡ Εὐγενία, σὲ νόμιζα στὴν κυρία.

— Ἡ μαμὰ εἶν' ἄρρωστη, ἀπήντησε ἡ Ντενίζ. Μοῦ εἶπε νὰ μὴ τὴν ἐνοχλήσῃ κανείς.

— Θὰ 'θελε πολὺ νὰ τὴν ἐνοχλήσουν, εἶπε ἡ Εὐγενία, ὄχι ὅμως ἐσύ, οὔτε κ' ἐγώ.

— Ὁ γιατρὸς ἦρθε; εἶπε ἡ Ντενὶζ μὲ δισταγμό.

— Αὐτὸ εἶν' ἀκριβῶς! ἀπήντησε ἡ Εὐγενία μισοκλείνοντας τὰ μάτια.

— Σώπα! ἔκανε ἡ Βικτωρίνη ἐπιτιμητικά... Φτωχὴ μικρούλα... Πρέπει νάνε πολὺ βρωμογυναῖκα μὰ τὴν ἀλήθεια! Καὶ σὺ τρέχα νὰ κοιμηθῇς, εἶπε στὴ Ντενίζ.

— Ὄχι, ἄφησέ με νὰ κάτσω ἐδῶ, ἱκέτευσε ἡ μικρή.

Ἡ Βικτωρίνη τὴν ἔσφιξε πάνω στὸ λεπτὸ καὶ ζεστὸ γαλάζιο φόρεμά της.

— Κάθησε, εἶπε, ἂν δὲν θάχῃς τίποτ' ἄλλο, θάχῃς πάντα τὴ Βικτωρίνη σου.

Τῆς ἔδωσε κάστανα ποὺ μόλις εἶχε ψήσει γιὰ τὸν Κούρτεζ. Σὲ λίγο αὐτὸς ἄρχισε τὸ τραγούδι. Ἤξερε ἕνα τραγοῦδι ποὺ ἄρεζε πολὺ στὴν Ντενίζ:

«Μὴν κλαῖς ἔτσι μικρούλα μου
(Συζέτ,
Εἶν' ἕν ἀτύχημα μικρό,
Δὲν θὰ βαστάξῃ πολὺν καιρό.
Ἐμπρός, ἂς γελάσουνε τὰ χεί-
(λη σου...
Περιμένοντας τὸν ὄμορφο τὸν
(μπέμπη,
Τὴν κούνια του νὰ 'τοιμάσουμε».

Ἡ Ντενὶζ καθισμένη στὸ τραπέ-

ΜΑΣΚΕΣ COTILLONS
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
Ἔτος Ἱδρύσεως 1839
Ἡ ἀρχαιοτέρα ΑΓΓΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ἐν Ἑλλάδι
Ἐπισκεφθεῖτε τὰς νέας τελειοτάτας ἐγκαταστάσεις ἰδιωτικῶν χρηματοκιβωτίων
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 4%

ΟΙΝΟΠΟΙΪΑ ΑΦΟΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΙ
Herkules Blut
(Αἷμα Ἡρακλέους)
Οἶνος Νεμέας, ἐσοδείας 1928, ἁγνός, ἀπαράμιλλος εἰς τὴν γεῦσιν του, εἰδικῶς παρασκευαζόμενος διὰ τὴν Γερμανίαν. Ἐνταῦθα πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα, Ἑστιατόρια καὶ Κοσμικὰ Κέντρα.
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΥΙΟΙ ΘΘ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 25

ζι τραγούδησε τὸ «ρεφραὶν» μὲ τὴν Βικτωρίνη καὶ τὴν Εὐγενία. Τώρα ὅλο γελοῦσε. Ἔπειτα ἡ Βικτωρίνη τραγούδησε:

«Φτωχὲ μικρέ, φύγε γιὰ τὴ Γαλλία».

Σὲ λίγο ἡ δὶς Περολὰζ πῆρε τὴν Ντενίζ. Αὐτὴ πῆγε νὰ πῆ καλησπέρα στὸν πατέρα της. Ἦταν μόνος στὸ σαλονάκι, μὲ μιὰ ἐφημερίδα στὰ γόνατά του, μὲ τὸ ὕφος πονεμένο, θλακῶδες. Τὴν φίλησε στὸ μέτωπο ἀφηρημένα καὶ ξαναβυθίστηκε στὸ ὀνειροπόλημά του.

IX

Ἡ Δὶς Περολάζ, ποὺ εἶχε καρδιὰ λιγώτερο σκληρὴ ἀπὸ τὴν παραμάννα Κάρρικτον ἔκανε ἐν τούτοις τὴν Ντενίζ νὰ ὑποφέρη περισσότερο. Νέα, γεμάτη ἐνθουσιασμό, γενναιοφροσύνη, συνηγοροῦσε θερμὰ γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀρετή. Λυπόταν τὴν Ντενίζ, τὴν παρηγοροῦσε καὶ τῆς ἔδινε ἔτσι τὸ θλιβερὸ συναίσθημα πὼς ἦταν ἡ πιὸ δυστυχισμένη ἀπ' ὅλα τὰ κοριτσάκια. Δὲν εἶχε πεῖρα τῶν παιδιῶν, δὲν ἤξερε πῶς καταλαβαίνουν ἢ ἀλλοιώνουν σχεδὸν ὅ,τι ἀκοῦνε, καὶ μὲ τὶς ἀστόχαστες συνομιλίες της μὲ τὴν Εὐγενία, μάθαινε στὴν Ντενὶζ πολὺ περισσότερες λεπτομέρειες ἀπ' ὅσες αὐτὴ εἶχε μαντέψει ὅταν ἦταν ἡ παραμάνα.

Ἀπὸ τὶς ἀδεξιότητες τῆς Δος Περολάζ, ἡ Ντενὶζ ἔμαθε πῶς ἡ ἀρρώστεια τῆς μητέρας της εἶχε ὡς αἰτία τὴ διαγωγὴ τοῦ δόκτορος Γκρεέν.

— Βοηκε μιὰ νοσοκόμο στὸ νοσοκομεῖο, ἔλεγε ἡ Εὐγενία... Ἡ κυρία τοῦ ἔκαμε σκηνὲς κι' αὐτὰ δὲν τ' ἀρέσουν αὐτουνοῦ.

Ἡ κυρία Ἐρπαὶν ξακολουθοῦσε νὰ μένη στὸ κρεββάτι.

(Ἀκολουθεῖ)

Τὶ θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Τρίτην

(Ὥρα Ἀθηνῶν)

ΒΙΕΝΝΗ (517μ.). 8.15 μ.μ. Μπετόβεν: «Μεγάλη Φούγκα», «Ἔγμον». Ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τῆς Βιέννης. 9.45 μ.μ. «Ἡ Νυχτερίδα» ὀπερέττα τοῦ Γιόχαν Στράους. 11.15 μ.μ. Ποικίλη μουσική.

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.). 9.30 μ.μ. Πρόζα. 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ἔργα Βάγνερ, Φόλκμαν, Γκρῆγκ, Μπράμς. 11.30 μ.μ. Χορῳδία.

ΜΙΛΑΝΟΝ (331 μ.). 9.10 μ. μ. Ποικίλη μουσική. 9.45 μ.μ. Μετάδοσις τῆς ὀπερέττας «Εὔθυμη χήρα» τοῦ Λέχαρ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (355 μ.). 10 μ.μ. Ρεσιτὰλ ὀργάνου. 10.30 μ.μ. Συναυλία. Ἔργα: «Ἡ ὡραία Γαλάτεια» τοῦ Σουπέ, «Σουΐτα» Μεσαζέ, «Σουΐτα» Κορσακὼφ. 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΣΤΟΥΤΤΓΑΡΔΗ (360 μ.). 9.5 μ. μ. Συναυλία. Ὀρχήστρα καὶ τραγούδι. Ἔργα: Σοπέν, Λὶστ κλπ. 10.30 μ.μ. Συναυλία τῆς φιλαρμονικῆς.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.). 9 μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 9.15 μ.μ. Μελῳδίες. 9.45 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 10 μ.μ. Φυσαρμόνικες. 10.15 μ.μ. «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» τοῦ Μπερλιόζ. 10.30 μ.μ. Ἀπὸ ὄπερες. 10.45 μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394 μ.). 9 μ.μ.μ. Συναυλία. 9.45 μ.μ. Τραγούδι. 10.5 μ.μ. Συναυλία: Βιετάν: «Κοντσέρτο» γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα. Τσαϊκόφσκυ: «Ἰταλικὸ καπρίτσιο». Βέμπερ: «Χορός».

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.). 8.55 μ.μ.). Τραγούδι. Ἡ κ. Βαλζάνι. Ἄριες ἀπὸ τὴν «Κάρμεν», «Κοβαντσίνα», «Σαμψὼν καὶ Δαλιδά», «Μινιὸν» «Κουρέα τῆς Σεβίλλης». 9.30 μ. μ. Ἐκ Ζάγκρεμπ.

ΡΩΜΗ (441 μ.). 9.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ τραγούδι, συμμετοχὴ τοῦ κουαρτέττου Μαντόμι: Ἔργα Λοῦλι, Τσίπολι, Βιβάλντι, Ροσσίνι, Μόζαρτ. 10.45 μ.μ. «Οἱ καραμπινιέροι» τοῦ Λούτσιο Ντάμπρα. 11.15 μ.μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία ἔργων Μπετόβεν: 10.5 μ.μ. Συναυλία κιθάρας. Ὁ κ. Σεγκόβια. 10.40 μ.μ. Τραγούδια διάφορα.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 8.30 μ. μ. Μετάδοσις τῆς ὄπερας τοῦ Γκόλντμαρκ: «Βασίλισσα τοῦ Σαββᾶ».

Ἀρθμ. 280

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Καλάμαις Πλημμελειοδικῶν, ἰδὸν τὴν δικογραφίαν, σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐνόρκων καταθέσεων τῆς τε κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ἐν συνδυασμῷ λαμβανομένης ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου ἀπεδείχθη καὶ τὸ Δικαστήριον ἐπείσθη, ὅτι οὗτος διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ δημοσιευθέντος τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1930 ἔτους ἐντύπου, εὐρύτατα ἐν τῇ πόλει Καλαμῶν κυκλοφορήσαντος, διέδωσεν εἰς βάρος τῶν ἐγκαλούντων ὡς καταθετῶν τῆς πτωχευσάσης Τραπέζης Μεσσηνίας, ἧς ὑπῆρξε Γενικὸς Διευθυντὴς κατὰ τὴν πρὸ τῆς πτωχεύσεως χρονικὴν περίοδον καὶ δὴ εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν Χαράλαμπον Γεωργιάδην ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς διευθύνοντος τὴν ὅλην κίνησιν τῶν εἰς διασφάλισιν τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεώς των ἐκ τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας ἀποβλεπόντων καταθετῶν ἀναληφθ ἐκ τῆς ἐν γένει διαδικασίας καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ὑπερασπίσεως ἀποδειχθέντα γεγονότα, ἤτοι 1) ὅτι πολλοὶ καταθέται ἤρχισαν νὰ ἐκφράζωνται δυσμενῶς κατὰ τοῦ κ. Χαραλάμπους Γεωργιάδου, σχολιάζοντες ὅτι καὶ ὑπὸ τρίτην ἰδιότητα, δηλαδὴ ὡς πληρεξουσίου τῶν καταθετῶν, συνεκέντρωσε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν καὶ ἤγειρε ἐξ ὀνόματος αὐτῶν ἀγωγὰς κατὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, λαβὼν ὡς ἀμοιβὴν ποσοστὰ τρία ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ὁλικῆς καταθέσεως ἑκάστου καταθέτου. Ὁ δὲ καταθέτης Νικόλαος Κουρουνάκης ἀνεκοίνωσεν ἐνώπιον γνωστῶν ἐμπόρων ὅτι ἀνέλαβεν καὶ εἰσέπραξεν ἀπὸ διαφόρους καταθέτας καὶ ἐμέτρησεν εἰς τὸν κ. Γεωργιάδην εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχμὰς ἄλλων καταθετῶν, ἰσχυριζομένων ὅτι ἀπ' εὐθείας κατέβαλον τὴν ἀναλογίαν των, ὡς ἡ ἀνάκρισις δύναται νὰ ἐξακριβώση. 2) Ὅτι ὁ Ἀντωνόπουλος παρεκάλεσε τὸν Δημητρούλην νὰ καταβάλη εἰς τὴν Τράπεζαν μόνον δέκα τρεῖς χιλιάδας δραχμάς, τὰς δὲ ὑπολοίπους νὰ τὰς παραδώση εἰς αὐτόν, ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶχε συμφωνήσει μὲ τὸν Παπαγεωργίου ὅτι τὰς χιλίας δραχμὰς θὰ τὰς ἐλάμβανεν ὁ Χαράλ. Γεωργιάδης, ὅστις ἐμεσολάβησεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ 3) ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καταθετῶν δεσμία τῆς δηλώσεως καὶ τῆς ὁμολογίας της θὰ εὑρεθῆ ὑποχρεωμένη νὰ ἐξηγήση σαφῶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν ποῖος ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν Παπαγεωργίου νὰ χαρίση ἑκατὸν εἴκοσι πέντε μετοχὰς τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων, ἀξίας χιλίων περίπου δραχμῶν ἑκάστη εἰς τὸν φίλον του κ. Ἀλέξ. Ἀποστολάκην καὶ ποῖος ὑπέστη τὴν ζημίαν τῆς δωρεᾶς αὐτῆς, τὰ ὁποῖα γεγονότα ἠδύναντο νὰ βλάψωσι τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐγκαλούντων καὶ δὴ τοῦ ἐξ αὐτῶν Χαραλ. Γεωργιάδου. Ἐπειδὴ τὰ διαληφθέντα ἄνω γεγονότα μόνα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἐνέχοντα δυσφημιστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐγκαλούντων ἐν ἐννοίᾳ τῆς ἀναληθείας αὐτῶν διεδόθησαν παρὰ τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις ἀνελέγκτους καὶ ἀνεξακριβώτους πληροφορίας τρίτων ἔθηκεν εἰς δημοσιότητα μὲ τὴν πρόδηλον διάθεσιν μειώσεως τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐγκαλούντων καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης τῶν καταθετῶν τῆς πτωχευσάσης Τραπέζης Μεσσηνίας. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἧττον εἰς τὴν ἄνευ προηγουμένης διακριβώσεως τῶν πληροφοριῶν δημοσίευσιν τῶν δυσφημιστικῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ προέβη ὁ κατηγορούμενος καθ' ἃ ἐκ πασῶν τῶν περιστάσεων προέκυψεν σαφῶς καὶ ἀνενδοιάστως διατελῶν ἐξ ὑπερβολικῆς ὀργῆς δικαιολογημένης ἐκ τῆς παρὰ τῶν ἐγκαλούντων δημοσιεύσεως ὡς ὑπὸ τῶν ἰδίων κατετέθη κατὰ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1930 ἔτους διὰ τοῦ κυκλοφορήσαντος φύλλου τῆς ἐφημερίδος «Θάρρος» δημοσιεύματος, καθαπτομένου σοβαρῶς τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ, εἰς κατάστασιν καθ' ἣν δὲν ἦτο μὲν ἐντελῶς ἀποκεκλεισμένη τοῦ λογικοῦ του ἡ ἐνέργεια εἰς τοιοῦτον ὅμως βαθμὸν οὐσιωδῶς τεταραγμένη καὶ ἠλαττωμένη ὥστε ἐξ αἰτίας ταύτης λείπουν τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τελείας καὶ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένης ποινῆς προαπαιτούμενα. Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου 4.133 τελεσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰ ἄρθρα 87, 86, 47 καὶ 50 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡς ἐπιεικεστέρου τοῦ ὑποκαταστήσαντος αὐτὸν νόμου 5060 κατὰ κρατοῦσαν ἐν Ποινικῷ Δικαίῳ ἀρχὴν κολασθήσεται. Διὰ ταῦτα, δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν τοῦ κατηγορουμένου Ἰωάννου Χαρ. Καμπᾶ, γεννηθέντος ἐν Μεσσήνη καὶ κατοικοῦντος ἐν Καλάμαις, ἐγγάμου, ἐτῶν 50, πρώην Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Μεσσηνίας, Ἕλληνος καὶ χριστιανοῦ ὀρθοδόξου, Κηρύσσει αὐτὸν ἔνοχον τοῦ ὅτι ἐν Καλάμαις, κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον 1930, διέδωσεν διὰ τοῦ τύπου ἤτοι διὰ τῶν κυκλοφορησάντων ἀπὸ 8ης Σεπτεμβρίου 1930 ἐντύπων περὶ τοῦ Χαραλ. Γεωργιάδου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν ἐπιτροπῆς καταθετῶν Τραπέζης Μεσσηνίας Ἀριστ. Ἀλιφέρη, Γ. Γαρδελέα καὶ Νικ. Κάρτσωνα ὡρισμένα γεγονότα, δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν, ἤτοι 1) πολλοὶ καταθέται ἤρχισαν νὰ ἐκφράζωνται δυσμενῶς κατὰ τοῦ κ. Χαραλ. Γεωργιάδου, σχολιάζοντες ὅτι καὶ ὑπὸ τρίτην ἰδιότητα, δηλαδὴ ὡς πληρεξούσιος τῶν καταθετῶν, συνεκέντρωσε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν καὶ ἤγειρεν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν ἀγωγὰς κατὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης λαβὼν ποσοστὰ τρία ἐπὶ τῆς χιλίοις ἐπὶ τῆς ὁλικῆς καταθέσεως ἑκάστου καταθέτου, ὁ δὲ καταθέτης Νικ. Κουρουνάκης ἀνεκοίνωσεν ἐνώπιον γνωστῶν ἐμπόρων, ὅτι ἀνέλαβε καὶ εἰσέπραξε ἀπὸ διαφόρους καταθέτας καὶ ἐμέτρησεν εἰς τὸν κ. Γεωργιάδην εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχμῶν ἄλλων καταθετῶν, ἰσχυριζομένων, ὅτι ἀπ' εὐθείας κατέβαλον τὴν ἀναλογίαν των, ὡς ἡ ἀνάκρισις δύναται νὰ ἐξακριβώση, β') Ὅτι ὁ Ἀντωνόπουλος παρεκάλεσε τὸν Δημητρούλην νὰ καταβάλη εἰς τὴν Τράπεζαν μόνον δέκα τρεῖς χιλιάδας δραχμάς, τὰς δὲ ὑπολοίπους νὰ τὰς παραδώση εἰς αὐτόν, ἰσχυριζόμενος, ὅτι εἶχε συμφωνήσει μὲ τὸν Παπαγεωργίου, ὅτι τὰς χιλίας δραχμὰς θὰ τὰς ἐλάμβανεν ὁ Χαράλ. Γεωργιάδης, ὅστις ἐμεσολάβησεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ γ') Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καταθετῶν, δεσμία τῆς δηλώσεως καὶ τῆς ὁμολογίας της, θὰ εὑρεθῆ ὑποχρεωμένη νὰ ἐξηγήση σαφῶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ποῖος ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν Παπαγεωργίου νὰ χαρίση ἑκατὸν εἴκοσι πέντε μετοχὰς τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων ἀξίας χιλίων περίπου δραχμῶν ἑκάστη εἰς τὸν φίλον του κ. Ἀλέξ. Ἀποστολάκην καὶ ποῖος ὑπέστη τὴν ζημίαν τῆς δωρεᾶς αὐτῆς τὰ δὲ γεγονότα ταῦτα ἠδύναντο νὰ βλάψουν τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐγκαλούντων καὶ δὴ τοῦ ἐξ αὐτῶν Χαραλ. Γεωργιάδου. Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Καλάμαις τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1932. Ὁ Προεδρεύων Πολύβ. Κωνσταντινίδης. Οἱ Δικασταὶ Χαρ. Βασιλακόπουλος, Ἀθ. Κοκοτόπουλος. Ὁ ὑπογραμματεὺς Γ. Καραμιχαλάκος. Μετὰ τὴν ἄνω ἀπόφασιν, ἀκούσαν τοῦ Εἰσαγγελέως, προτείναντος ὅπως εἰς τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον κατηγορούμενον ἐπιβληθῆ φυλάκισις δέκα ἡμερῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ δραχμῶν τριακοσίων (300). Τοῦ πληρεξουσίου τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πελάτου του. Τῶν συνηγόρων τοῦ κατηγορουμένου, αἰτησαμένων τὸν ἐλάχιστον τῆς ποινῆς ὅρον καὶ τὴν ἐπιβολὴν εἰς αὐτὸν τοῦ ἡμίσεος τῶν τελῶν. Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις δι' ἣν ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τ' ἄρθ. 1 τοῦ Νόμου 4133, 87, 86, 47 καὶ 50 Ποιν. Νόμου. Διὰ ταῦτα. Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον κατηγορούμενον εἰς φυλάκισιν εἴκοσι ἡμερῶν καὶ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ ἥμισυ τέλη ἐκ δραχμῶν 1957 καταβληθησομένων εἰς τέσσαρας ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη σήμερον καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως. Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης εἰς τὰς τρεῖς ἐνταῦθα ἐκδιδομένας ἐφημερίδας «Θάρρος», «Σημαία» καὶ «Μεσσηνία» καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις τοιαύτην ἡ «Πρωΐα». Δέχεται ἐν μέρει τὰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ὡς νομίμους καὶ δικαίας. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον κατηγορούμενον ἵνα καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως πληρώση τῷ πολιτικῶς ἐνάγοντι Χαρ. Γεωργιάδη, δικηγόρῳ, κατοίκῳ Καλαμῶν, ἐντόκως μέχρις ἐξοφλήσεως δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000) λόγῳ ἱκανοποιήσεως καὶ δραχμὰς διακοσίας ὀγδοήκοντα (280) δι' ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου, πολιτικῶς ἐνάγοντος, καὶ τὰ τέλη. Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Καλάμαις τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1932. Ὁ Προεδρεύων Πολυβ. Κωνσταντινίδης. Οἱ Δικασταὶ Χαραλ. Βασιλακόπουλος, Ἀθ. Κοκοτόπουλος. Ὁ ὑπογραμματεὺς Γ. Καραμιχαλάκος. Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀπόσπασμα πρὸς δημοσίευσιν συμφώνως τῇ ἄνω ἀποφάσει. Καλάμαι αὐθημερὸν Ὁ ὑπογραμματεὺς Γ. Καραμιχαλάκος.

ΒΙΚΗ ΜΠΑΟΥΜ

Στὸ "Γκράντ-Ὀτέλ"

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Φτωχὲ διάβολε, σκέφθηκε ἀμέσως ὁ Κρινγκελάϊν —ἦταν μιὰ σκέψη ἐντελῶς καινούρια γι' αὐτόν, ποὺ ἔσπαζε ἁλυσίδες κι' ἐγκρέμιζε τοίχους.

—Ἡ ὕπαρξή μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς, ψιθύρισε ὁ Πρέζινγκ. Παρακαλοῦσε ἱκετευτικὰ καὶ δὲν ντρεπόταν νὰ μεταχειρισθῆ αὐτὴ τὴ λέξη: «ὕπαρξη».

—«Καὶ ἡ δική μου ὕπαρξη; ἡ δική μου ὕπαρξη;» σκέφθηκε φευγαλέα ὁ Κρινγκελάϊν. Ἀλλὰ ἡ σκέψη αὐτὴ πέρασε ἀστραπιαία.

—Ὁ κ. γενικὸς διευθυντὴς μεγαλοποιεῖ τὴν ἐπιρροή μου σ' αὐτὴν τὴν κυρία. Ὁ κ. γενικὸς διευθυντὴς θέλει νὰ ξεφύγη μ' ἕνα ψέμμα, πρέπει ὁ ἴδιος νὰ τ' ἀναλάβη ὅλα καὶ μόνος του, εἶπε ψυχρά. Μὰ θὰ σᾶς συμβούλευα νὰ μὴν ἀργήσετε νὰ εἰδοποιήσετε τὴν ἀστυνομία' εἰδεμή, αὐτὸ θὰκανε κακὴν ἐντύπωση. Πηγαίνω νὰ πάρω τὰ ροῦχα τῆς δ-δος Φλάμμας καὶ νὰ τὰ πάγω στὴν κάμαρά μου. Εἶμαι στὸ 70, ἂν ὁ κ. γενικὸς διευθυντὴς μὲ χρειασθῆ ἐν τῷ μεταξύ, ἔχω τὴν τιμή...

Ὁ Πρέζινγκ σηκώθηκε κατώρθωσε νὰ ὑπερνικήση τὴν ἀδυναμία του καὶ νὰ σταθῆ ὀρθός, μὰ πῆγε νὰ πέση. Ὁ Κρινγκελάϊν ὥρμησε νὰ τὸν συγκρατήση. «Φτωχὲ διάβολε!» σκέφθηκε ξανά, «φτωχὲ διάβολε!» Μὲ τὸ μπράτσο ἀκουμπημένο βαρειὰ στὸν ὦμο τοῦ Κρινγκελάϊν, ὁ Πρέζινγκ βρῆκε ἀκόμη κάτι νὰ πῆ:

—Κύριε Κρινγκελάϊν, θὰ ξεχάσω τὴν ὑπόθεση τῆς ἀδείας σας' δὲν θὰ ζητήσω νὰ μάθω ποῦ βρήκατε τὰ λεφτὰ γιὰ νὰ πληρώσετε τόσα γλέντια σας. Θέλω... ὅταν θὰ ξαναγυρίσετε, θὰ δῶ ἂν μπορῶ νὰ καλυτερεύσω τὴ θέση σας. Θὰ κάνω γιὰ σᾶς ὅ,τι μπορέσω..

Μὰ τότε ὁ Κρινγκελάϊν ἄρχισε νὰ χαμογελᾷ: εἰλικρινά, χωρὶς νὰ δείξη καμμιὰ δυσαρέσκεια, καμμιὰ εὐγνωμοσύνη, ἁπλούστατα, ἀνάλαφρα.

—Εὐχαριστῶ πολύ, εἶπε. Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν εὐγενικιά σας πρόθεση. Δὲν θὰ παραστῆ ἀνάγκη.

Ἀκούμπησε τὸν Πρέζιγκ στὸν τοῖχο κι' ἔτσι τὸν ἐγκατέλειψε—μὲ τὴν φαρδειὰ πλάτη του σὰν σπασμένη, ἀκουμπημένη στὴν ταπετσαρία τοῦ 71, μὲ τὴν ἔκφραση στὸ πρόσωπο σὰν ἀλπινιστοῦ ποὺ θἄχε πέσει μέσ' στοὺς πάγους. Στὰ δυὸ φῶτα μονάχα ἕνα φῶς ἦταν ἀναμμένο στὸ διάδρομο, καὶ στὴ γωνιά, μιὰ φωτεινὴ εἰδοποίηση ἔγραφε: «Προσοχὴ στὸ βάδισμα». Μὲ τὸν παληό του ἦχο, τὸ ρολόγι χτύπησε τρεῖς.

Εἰς τὰς τρεῖς καὶ μισή, τὸ τηλέφωνο φώναξε τὸν νυχτερινὸ θυρωρό, ποὺ κοιμόταν πάνω στὶς πρωϊνὲς ἐφημερίδες.

—«Ἐμπρός» εἶπε, πέρνοντας τὸ ἀκουστικό. «Ἐμπρός»...«Ἐμπρός». Τίποτα δὲν ἀπήντησαν. Ἔπειτα κάποιος ἔβηξε γιὰ νὰ καθαρίση τὴ φωνή του. Καὶ σὲ λίγο κάποιος εἶπε:

—Στεῖλτέ μου ἀμέσως τὸν διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου. Εἰς τὸν κ. Πρέζινγκ. Στὸ 71. Καὶ εἰδοποιεῖστε τὴν ἀστυνομία. Συνέβη κάποιο δυστύχημα..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Τὰ γεγονότα ποὺ λαμβάνουν χώραν στὸ Γκρὰντ Ὀτὲλ δὲν ἀποτελοῦν ποτὲ πεπρωμένα ὡρισμένα, ὁλοκληρωτικά, καθωρισμένα' δὲν εἶνε παρὰ μερικά, ἀποσπασματικά, κομματιαστά: στὶς κλειστὲς κάμαρες, ἄνθρωποι ζοῦνε, ἀδιάφοροι ἢ ἄξιοι ἐνδιαφέροντος, ἄνθρωποι ποὺ ὑψώνονται, ἄνθρωποι ποὺ πέφτουν —πόρτα μὲ πόρτα κατοικοῦν ἡ εὐτυχίες κι' ἡ καταστροφές. Ἡ περιστροφικὴ πόρτα γυρνᾷ κι' ὅ,τι συμβαίνει μεταξὺ μιᾶς ἀφίξεως καὶ μιᾶς ἀναχωρήσεως δὲν ἀποτελεῖ σύνολον ποτέ. Ἴσως πάλιν νὰ ὑπάρχουν στὸν κόσμο ὑπάρξεις πλήρεις, μὰ κάτι ποὺ μονάχα τὶς πλησιάζει: ἀρχὲς ποὺ δὲν θἄχουν συνέχεια, τέλος ποὺ δὲν εἶχε καμμιὰν ἀρχή. Ἐκεῖνο ποὺ φαίνεται τυχερὸ εἶνε συχνὰ ὑποταγμένο σὲ νόμους. Κι' ὅ,τι γίνεται πίσω ἀπὸ τὶς πόρτες τῆς ζωῆς δὲν εἶνε ἄκαμπτο ὅπως ἡ κολόνες κάποιου κτιρίου, οὔτε σχεδιασμένο ὅπως μιὰ συμφωνία, οὔτε ὑπολογισμένο ὅπως ἡ πορεία ἑνὸς ἄστρου —ἀλλ' ἀπεναντίας πιὸ γρήγορο, μέσ' στὴν ἀνθρώπινη ἐξέλιξή του, καὶ πιὸ ἀσύλληπτο ἀπὸ τὶς σκιὲς τῶν νεφῶν ποὺ φεύγουν πάνω ἀπόνα λειβάδι. Ἂν κανεὶς σκεπτόταν νὰ διηγηθῆ ὅ,τι ἔχει δῆ πίσω ἀπὸ τὶς πόρτες, θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνο νὰ ταλαντεύεται μεταξὺ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ψεύδους, ὅπως σ' ἕνα σκοινὶ ποὺ λυγίζει...

(Ἀκολουθεῖ)

Ὅταν ἔχετε βραχῆ ἢ κρυώση
Τὸ Σλόανς θερμαίνει ὅπως αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες
Προλάβατε τὸ κρυολόγημα μὲ μίαν ἐπάλειψ.
Σλόανς Λίνιμεντ
Καταπαύει τὸν πόνον
«ΜΗΝΥΤω»

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΩΣΙΝ ΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ

Ἐπανελήφθησαν τελευταίως πληροφορίαι, καθ' ἃς πρόκειται νὰ καταρτισθῆ μητρῷον τῶν συμπληρωματικῶν ἀποφάσεων τῶν Δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν τῆς Ἀνταλλαγῆς, τῶν ὁποίων οἱ δικαιοῦχοι καὶ θὰ πληρωθῶσιν ἐν καιρῷ.

Καθ' ἃ ἐγκύρως πληροφορούμεθα, αἱ ὡς ἄνω πληροφορίαι εἶνε ἐντελῶς ἀβάσιμοι, καθόσον οὐδεμία σκέψις ἐγένετο διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, ἀφοῦ μάλιστα ὑπάρχουν εἰσέτι δικαιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον οὔτε τὴν ἀρχικὴν τῶν ἀποζημίωσιν.

Αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις κατετέθησαν ἤδη εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἀνταλλαγῆς, δὲν πρόκειται δὲ νὰ γίνη οὐδεμία ἐπ' αὐτῶν ἐνέργεια.

— Τὰ κοινωφελῆ τῆς Νέας Σμύρνης.

Κατὰ τὸ τελευταῖον Συμβούλιον Κοινωφελῶν Ἔργων τῆς Ν. Σμύρνης ἐνεκρίθη ἡ σχετικὴ μελέτη, ὡς καὶ ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη 400.000 δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς κεντρικῆς συγκοινωνιακῆς ὁδοῦ τοῦ συνοικισμοῦ. Τὸ Συμβούλιον, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος τοῦ ζητήματος, ἀπεφάσισε ὅπως ἡ δημοπρασία ἐπισπευσθῆ καὶ διενεργηθῆ ὁριστικῶς τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Ἐπίσης τὸ συμβούλιον ἐξήτασε διάφορα ἄλλα ζητήματα ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθῶσιν εἰς προσεχῆ συνεδρίασιν.

— Αἱ ἀντικυβερνητικαὶ συγκεντρώσεις

Κατόπιν τῆς χθεσινῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀντικυβερνητικῆς προσφυγικῆς συγκεντρώσεως Ν. Κοκκινιᾶς, ἡ «Παμβουρλιωτικὴ Ἕνωσις» ἀπεφάσισε νὰ συνεχίση τὰς συγκεντρώσεις καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πρὸς πλήρη διαφώτισιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου.

Ἐπίσης ἐγνώσθη ὅτι ἡ «Παμβουρλιωτικὴ Ἕνωσις» θὰ συνεννοηθῆ μὲ τὰς ὀργανώσεις τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ εἰς τοὺς ἐκεῖ συνοικισμοὺς παρομοίων συγκεντρώσεων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀνυπόμονον, Πάμφυλλα. Δὲν πρόκειται πρὸς τὸ παρόν, νὰ κληθοῦν ἐθελονταὶ τῆς κλάσεως 1932 εἰς τὴν χωροφυλακήν, ἐλλείψει πιστώσεως.

Πρόσφυγα, Θήβας. — Ἀπαιτοῦνται πιστοποιητικὸν δύο ἰατρῶν περὶ τῆς ἀσθενείας του καὶ βεβαίωσις δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὅτι εἶνε ἄπορος. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς θὰ σᾶς χορηγήση βάσει τῶν δικαιολογητικῶν αὐτῶν εἰσιτήριον, πρέπει ὅμως νὰ ὑπάρχη κενὴ θέσις εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

κ. Ι. Γιάνναρον. Πάτρας. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν αὐτόθι Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωρ)κῆς. 2) Δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη τὰ νομοσχέδιον.

κ. Ι. Ἰωαννίδην. — Πρέπει νὰ προσέλθετε 20—22 Μαρτίου. Ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαγοράσετε τὴν θητείαν σας ἀντὶ 2500 δρ.

κ. Ι. Π. Ἄμφισσαν. — Ἡ ἵδρυσις τῶν ὑγειονομικῶν συνεταιρισμῶν ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

κ. Ι. Μπούκουραν. Ἄργος. — Ἄγνωστον. Θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν ψήφισιν τοῦ ὀργανισμοῦ.

κ. Α. Α. Τρίπολιν. — Ἡ γραμματεία τῆς σχολῆς δὲν ἔχει γνῶσιν τοῦ πράγματος. Γράψατε εἰς συμφοιτητήν σας καὶ ζητήσατε πληροφορίας. 2) Δὲν ὑπάρχει τέτοιου εἴδους κανονισμός.

κ. Μ. Τσίπουραν. Πλάτανον. — Ἠμπορεῖτε. Ἀπαιτοῦνται παρουσιάσεις γυμναστικῆς. Ἡ ἐγγραφὴ ἐνεργεῖται ἤδη εἰς τρεῖς δόσεις' μόνον τὴν τρίτην δόσιν ἔχετε δικαίωμα νὰ πληρώσετε, διότι ἔληξε ἡ προθεσμία διὰ τὴν δευτέραν. Ἀπορριπτόμενος ἔστω καὶ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανέλθετε τὸν Ὀκτώβριον. Αἱ ἐξεταστικαὶ περίοδοι εἶναι δύο.

κ. Ἐλ. Κολοκυθᾶ. Θεσ)νίκην.— Ἡ ἀλληλογραφία τῆς συντάξεώς σας διεβιβάσθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 152250) 3—3—932 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΒΙΟΤΕΧΝΑΣ

Ἐπειδὴ παρατηρεῖται ὅτι οἱ μετρηταὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κατὰ τὸ πλεῖστον προτρέχουν εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν, ὥστε οὗτοι νὰ πληρώνωσιν ἀδίκως κατὰ μῆνα ἐπὶ πλέον λογαριασμούς Συνιστῶμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς Βιοτέχνας τὸν ἰδιωτικὸν ἔλεγχον τῶν μετρητῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΤΣΑΚΩΝΑ, μηχανικοῦ, Παπαρρηγοπούλου 3 μέγ. Βλάχου, ἵνα εἰς περίπτωσιν σφάλματος ζητῶσιν τὴν κανονικὴν ἀποζημίωσιν καὶ ἀντικατάστασιν τοῦ μετρητοῦ.

Ὁ πρόεδρος
ΠΑΝΟΣ Κ. ΒΡΑΧΝΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ προκηρύσσει ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν:

Χυτοσιδηρῶν σωλήνων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 11ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Ἀμερικῆς 2, 3ος ὄροφος.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶνε οἱ αὐτοὶ πρὸς τοὺς τῆς προηγουμένης προκηρύξεως τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931, τροποποιουμένου μόνον τοῦ ἄρθρου 10.

Πλείονες πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον πευκόφυτον περιτοιχισμένον Πατήσια ὄπισθεν Ἁγ. Λουκᾶ, πήχ. 3500 ὁλόκληρον ἢ εἰς τεμάχια. Πληροφορίαι Συμβολαιογραφεῖον κ. Κορκονικήτα ὁδὸς Ἀριστείδου 10. Τιμὴ εὐκαιρίας.

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς

Τοῦ διασήμου Ἄγγλου συγγραφέως Ἔντγκαρ Οὐάλλας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐκεῖνος ἐγέλασε.

— Γιὰ μένα δὲν ὑπάρχει πιὰ καμμιὰ ἐλπὶς νὰ διαφύγω, εἶπεν ἁπλῶς. Θὰ μὲ τσακώσουν ὅπως θὰ τσακώσουν τὸν Πίντο, κι' ὅπως θὰ τσακώσουν στὸ τέλος καὶ τὸν συνταγματάρχη. Ἔτσι ἦταν γραφτό! ἐπρόσθεσε φιλοσοφικά. Ἔ, λοιπόν... λοιπόν... τί τρέχει;

Εἶχε σταθῆ ἡ Λόλλη ἄξαφνα καὶ τοῦ εἶχε πιάσει τὸ μπράτσο μὲ τὰ δυὸ χέρια.

— Μὴν τὸ λέτε αὐτό!... Μὴν τὸ λέτε αὐτό! ἐπανέλαβε μὲ φωνὴ διακεκομμένη. Δὲν τέλειωσαν ὅλα γιὰ σᾶς, Τζάκ. Ὑπάρχει ἀκόμη μιὰ πιθανότης νὰ σωθῆτε. Τὸ εἶπε κι' ὁ συνταγματάρχης. Τὸ σκεπτόταν. Ξέρει καλύτερα τὰ πράγματα αὐτὸς ἀπὸ μᾶς!... Ἂν ἔχετε σκοτώσει κανένα ἢ τίποτε ἀκόμη χειρότερο στὴ συνείδησή σας, ἂν νοιώθετε πὼς εἶσθε τόσο κακὸς ποὺ τίποτε δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξη σὲ σᾶς, ποὺ τίποτε καλὸ δὲν μπορεῖ νὰ ξυπνήση μέσα σας, ὤ, τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ περιμένετε νὰ συμβῆ ὅ,τι συμβῆ... Ἀλλὰ γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ!... Ρωτῆστε τὸν ἑαυτό σας, κι' ἂν καταλαβαίνετε πὼς σὲ μιὰν ἄλλη χώρα... μ' ἕναν ἄνθρωπο...ποὺ νὰ σᾶς ἀγαπᾷ δίπλα σας...

Ἡ φωνή της τσάκισε, σὰν σὲ λυγμό....

— Μὰ, Λόλλη, τῆς εἶπε γλυκά, τί θέλεις νὰ πῆς;

— Δὲν εἶμαι τόσον ἀδιάντροπη, ὅσο καὶ πρῶτα, εἶπεν ἐκείνη, ἀλλὰ δὲν σᾶς προτείνω νὰ μὲ πανδρευθῆτε... Δὲν σᾶς ζητῶ παρὰ τὴν φιλία σας καὶ τὴν συντροφιά σας.... Μοῦ φαίνεται... πὼς μπορεῖ κανεὶς ν' ἀγαπᾷ... χωρὶς νὰ πανδρεύεται... ἀλλά... μήπως καὶ σεῖς... μήπως.....

Συνέχισε ἡ Λόλλη, μπερδεύοντας τὰ λόγια της.

— Μήπως θὰ φύγω;

Ἐκείνη κατένευσε...

— Μὲ μιὰ τέτοια πρόοψι μπροστά μου, θὰ πήγαινα ὅπου θέλεις.

Καὶ ἀγκαλιάζοντας τὸν ὦμο τῆς Λόλλης, τὴν φίλησε στὸ μάγουλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXXVII

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΙΝΤΟ

Ἐνῷ ὁ Πίντο ἀπετελείωνε τὶς τελευταῖες ἑτοιμασίες τῆς φυγῆς του, ὁ συνταγματάρχης πήγαινε κι' ἐρχόταν στὸ δωμάτιό του, σφυρίζοντας νευρικὰ κάποιο τραγουδάκι. Ἦταν ἐρεθισμένος καὶ νευρωμένος, καὶ νεύρωσε ἀκόμη πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν στάσι τοῦ ὑπηρέτου του, τοῦ μικροτέρου καὶ ἀσημοτέρου μέλους τῆς σπείρας, ποὺ εἶχε συμμετάσχει σὲ ὅλες τὶς βρωμιὲς καὶ εἶχεν ἐπιφορτισθῆ νὰ προπαρασκευάση τὴν ἀπαγωγὴν τῆς Μαίζης Οὐάϊτ. Δυὸ φορὲς τὸ βράδυ ἐκεῖνο εἶχε περάσει στὸ χώλ, ἄνοιξε τὴν ἐξωτερικὴ θύρα καὶ κύτταξε στὸ πλατύσκαλο.

Τὴν πρώτη φορὰ δὲν εἶδε τίποτε, ἀλλὰ τὴν δεύτερη, παρ' ὀλίγο νὰ πιάση μιὰ μαύρη σκιὰ ποὺ πέρασε ἀθόρυβα, ἀνέβηκε τὴν σκάλα καὶ ἐξηφανίσθη στὸ ἐπάνω πάτωμα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἄκουσε τὴν πόρτα τοῦ συνταγματάρχου ν' ἀνοίγη, καὶ νὰ ξανακλείνη, καὶ ἐπερίμενε. Ὅταν δὲν ἄκουσε πιὰ κανένα «κρότο» ἀπὸ κάτω, πλησίασε στὴν πόρτα τοῦ Πίντο, τὴν ἄνοιξε, ἄφησε στὸν διάδρομο τὴν βαλίτσα ποὺ ἔφερε, καὶ ξανάκλεισε σιγαλὰ τὴν πόρτα.

Ἔμεινε κανένα τέταρτο μέσα στὸ ἀπαρτεμάν, κι' ὕστερα ξαναβγῆκε, κρατῶντας πάντα τὴν βαλίτσα, ἐγλύστρησε σιγὰ στὰ σκαλοπάτια καὶ βγῆκε στὸν δρόμο. Τὸ ρολόϊ κτύπησε ἐννηάμιση. Μετὰ ἕνα τέταρτο ὁ Στάφφορδ Κίγκ ἐπῆρε ἕνα γράμμα ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ σκεφθῆ πολύ. Τὸ ξαναδιάβασε δυὸ φορὲς κι' ὕστερα μπῆκε καὶ τὸ ἀνεκοίνωσε στὸν σὲρ Στάνλεϋ.

— Εἶνε ἡ τρίτη φορὰ ποὺ παίρνωμε τέτοιο μήνυμα, εἶπε.

— Τὶς δυὸ ἄλλες φορὲς ἦταν δικαιολογημένες, εἶπεν ὁ σὲρ Στάνλεϋ. Γιατί νὰ μὴν εἶνε κι' αὐτήν;

— Μὰ αὐτὸ φαίνεται ἀπίστευτον, εἶπεν ὁ Στάφφορδ, κατάπληκτος. Χρόνια τώρα παρακολουθοῦμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δὲν μπορέσαμε νὰ τοὺς τσακώσωμε ποτέ...

— Ἐγὼ στὴν θέση σου, δὲν θὰ ἐδίσταζα νὰ ἐνεργήσω ὅ,τι πρέπει, Κίγκ, τοῦ εἶπεν ὁ ἀρχηγός του. Μὴν παραλείψης νὰ μοῦ πῆς τί ἀπέγεινε. Πιθανὸν, νὰ πρόκειται καὶ περὶ λάθους, ἀλλὰ πρέπει νὰ ριψοκινδυνεύσης.

Ὁ Πίντο εἶχε τὴν βραδυὰ ἐκείνη πολλὴ δουλειὰ στὸ θέατρο. Ἦταν μιὰ βδομάδα ποὺ εἶχε νὰ καταθέση στὴν Τράπεζα τὰς εἰσπράξεις τοῦ θεάτρου, μετατρέπων τὰ νομίσματα εἰς τραπεζογραμμάτια. Ἐπῆρε ὡς καὶ τὴν τελευταία δεκάρα ἀπὸ τὸ χρηματοκιβώτιον. Ἔφθασε στὴν λέσχη του, ποὺ τὸν περίμενε τὸ δεῖπνον κατὰ τὰς ἐνδεκάμισυ. Πλήρωσε τὸν λογαριασμὸν μ' ἕνα τραπεζογραμμάτιον ποὺ εἶχε πάρει ἀπ' τὴν Τράπεζα τὴν ἴδια ἐκείνην ἡμέραν.

Τὸ γκαρσόνι ξαναγύρισε σὲ λίγο.

— Συγγνώμην, κύριε... Ὁ ταμίας λέγει πὼς αὐτὸ τὸ τραπεζογραμμάτιον δὲν εἶνε καλό!...

— Δὲν εἶνε γνήσιον; ρώτησεν ἔκπληκτος ὁ Πίντο, παίρνοντας τὸ τραπεζογραμμάτιον.

Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία. Εἶχε δίκηο. Ἦταν ἕνα κίβδηλο, ἀπὸ τὰ πειὸ κακοφτειαγμένα ποὺ ὑπῆρχαν.

— Κάποιος μοῦ τὸ πάσαρε, εἶπε χαμογελῶντας. Νὰ ἕνα ἄλλο!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, διεξαχθησομένην τὴν 11ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ Κ. Καταστήματι αὐτῆς ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθμ. 31.

Ἡ δημοπρασία ἀφορᾷ προμήθειαν 1.000 τόννων ἀραβοσίτου Ρουμανικοῦ Dent Galfox ξηροῦ, ὑγιοῦς, κατὰ προτίμησιν ἑτοιμοπαραδότου προθεσμιακὸν δὲ μέχρι τῆς 20ῆς τρέχοντος μηνὸς ἐντὸς σάκκων Καλκούτας τριρρίγων ἢ μονορρίγων ἅπαξ μεταχειρισμένων ἐν καλῇ καταστάσει καὶ ἐπὶ παραλίας μὲ ζύγιον ἐξηκριβωμένον.

Ἐκ τῶν 1.000 τόννων οἱ μὲν 500 θὰ παραδοθῶσιν ἐπὶ παραλίας Καβάλλας, οἱ δὲ ἕτεροι 500 ἐπὶ παραλίας Πρεβέζης.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Τμήματι Ἐπιθεωρήσεως Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1932.

Ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης

ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Μυτιλήνης ἀνακοινοῖ ὅτι, συστάσει τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, διερμηνεύοντος παράκλησιν ἐνδιαφερομένων ἐργολάβων, ἀναβάλλει τὴν διὰ τὴν 16 Μαρτίου 1932 ὁρισθεῖσαν δημοπρασίαν τῶν Λιμενικῶν ἔργων Μυτιλήνης, διὰ τὴν 30ὴν Μαρτίου 1932, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρίας.

Ὡσαύτως πληροφορεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι διαγράφει τὴν προτελευταίαν παράγραφον τῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1932 διακηρύξεώς της δι' ἧς ἐπεφυλάσσετο εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν τὸ δικαίωμα τῆς κατακυρώσεως ἢ μὴ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ, τῆς δημοπρασίας εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην, τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς ἀνηκούσης τῷ ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας.

Δηλοῖ ἐν τέλει ὅτι ἀντίγραφα τῆς μελέτης τῶν λιμενικῶν ἔργων Μυτιλήνης εἶσιν κατατεθειμένα εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Μυτιλήνης πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Μυτιλήνης
Μ. Π. ΚΟΥΡΤΖΗΣ

ΚΑΛΟΙ
ΕΚΡΙΖΟΝΟΝΤΑΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΝΩΔΥΝΩΣ
INSTITUT DE BEAUTE OTTO MÖLLER

ΣΤΕΝΟΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ Ἑλληνικῆς, ὀρθογράφος, κάτοχος τῆς Γαλλ. καὶ Ἀγγλ. δακτυλογραφίας, μὲ ἀρίστας συστάσεις προϋπηρεσίας, ζητεῖ οἱανδήποτε θέσιν. Ἀπαιτήσεις μέτριαι. Γράψατε: Λ. Τ. Δρυοπίδος 5, Συνοικ. Βοτανικοῦ.

ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς ἄνω Ἑνώσεως εἰς ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Πέμπτην 10ην Μαρτίου καὶ ὥραν 9 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν, ὁδὸς Σταδίου 4, Μέγ. Μετοχ. Ταμείου, πρὸς συζήτησιν τοῦ Νόμου περὶ σχήματος ἐφημερίδων.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ
Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Σ. Ἀσωνίτης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν:

42 τόννων συρματοπλέγματος εἰς ρόλους.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 24ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὰ ἐν Σέρραις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Βερανζέρου 10, ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁδὸς Κουντουριώτου 37 καὶ ἐν Σέρραις Γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δρ. 200—ὡς συνήθως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων ζητεῖ πρὸς ἀγορὰν ἀκίνητον προσοδοφόρον, κείμενον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου, Πανεπιστημίου καὶ τῶν πλατειῶν Ὁμονοίας καὶ Συντάγματος, ἀξίας ἄνω τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀποκλείονται κτηματομεσῖται.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφάνου Μπολοβίνου Σταδίου 61 (Πλατεῖα Ὁμονοίας)

ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΧΡ. ΜΑΜΑΛΗΣ
Ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ εἰδικευθεὶς εἰς τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου ἐντέρων, ἥπατος καὶ σπληνός.
Ἕλκη στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου, θεραπεία δι ἐνέσεων.
Δέχεται ὁδὸς Ἀμερικῆς ἀριθ. 18.
8—11 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.
Τηλέφωνον 20 406

Ι. Γ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Χειροῦργος ὀδοντίατρος
Διπλωματοῦχος τῆς σχολῆς τῶν Παρισίων. Ἐπὶ τετραετίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς εἰς Παρισίους. Ὀλιγοήμερος θεραπεία παθήσεων στόματος καὶ ὀδόντων. Ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ γεφυρῶν καὶ ὀδοντοστοιχιῶν. Εἰδικὴ θεραπεία οὐλίτιδος, πυορροίας καὶ δυσοσμίας. Χαλκοκονδύλη 44. Ὁμόνοια. Δέχεται 9—1 καὶ 3—7. Τηλ. 71-73.

ΙΑΤΡΟΙ

ΕΜ. ΣΟΛΟΥΝΙΑΣ, Ἰατρὸς στηθικῶν νοσημάτων, ἐπὶ τριετίαν assistant τοῦ καθηγητοῦ Φυματιολογίας Πανεπιστημίου Παρισίων κ. L. Bernard. Δέχεται Ρηνείας 3 (πάροδος Πατησίων 70) 10—11, 3—5. Τηλ. 80—326.

Κ. ΝΑΚΗΣ, ὀδοντίατρος Μάρνη 29
Πλατεῖα Ἀνεξαρτησίας (Βάθης) Δέχεται 9—12 π.μ., 4—7 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

Στομαχικὰ & Ἐντερικά. Τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων θεραπεύει ὁ εἰδικὸς στομαχολόγος ἰατρὸς ΑΠ. ΜΑΜΜΕΛΗΣ, Γερμανία, Βιέννη, Κωνσταντινούπολις. Εἰκοσιπενταετὴς κλινικὴ πεῖρα. Ὁδὸς Τσοίτσα 12. Ἐπισκέψεις 8—11 καὶ 4—6.

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ ΚΙΡΣΟΙ (χταπόδια), ἠγγυημένη ἀνώδυνος δι' ἐνέσεων θεραπεία, χωρὶς ἐγχείρησιν. Οἱ πόνοι καὶ αἱ αἱμορραγίαι καταπαύουσιν ἀμέσως. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, εἰδικὸς ἰατρὸς τῶν Παρισίων. Δέχεται 10—1 ½ καὶ 5—7, Φιλελλήνων

Ὁ χειροῦργος-γυναικολόγος κ. Κ. Ι. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται Ἰουλιανοῦ 27Γ, 9-10 π. μ. καὶ 3-5. Τηλέφ. 58-48.

Συφιλιδικὰ Δερματικὰ Γυναικολογικὰ Οὐρολογικὰ
Γ. Ν. ΠΑΡΙΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὰ Νοσοκομεῖα Saint Louis, Necker καὶ Lariboisière.
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
8—1 ½ καὶ 3—9 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Ὁδὸς ΓΕΡΑΝΙΟΥ 43, Ὁμόνοια. Τηλ. 61—90.

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ-ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ-Γυναικολογικὰ—Δερματικὰ νοσήματα.
ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ 9-1 & 4-8
Γωνία ὁδοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Σωκράτους 63 (ΟΜΟΝΟΙΑ)
Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ κυρίας
Εἴσοδος: Σωκράτους 63β
Ζητεῖται βοηθὸς ἰατρός.

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ-ΕΝΤΕΡΙΚΑ
Ἕλκη στομάχου καὶ αἱμορροΐδες
Θεραπεία δι' ἐνέσεων
ΝΙΚ. ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΑΚΗΣ
Εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος, ἐπὶ τριετίαν ἐν Παρισίοις σπουδάσας. Δέχεται Τήνου 9α, 10—12 καὶ 3—6. Τηλέφ. 80—306.

ΣΤΟΜΑΧΙΚΑ—ΕΝΤΕΡΙΚΑ
Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
Τ. Βοηθὸς Müller καὶ Heldrich Εἰδικῶς σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ Δέχεται ὁδὸς Γερανίου 6 - Ἀθῆναι, (Πάροδος Πειραιῶς) 10-12 καὶ 4-6. Ἀριθμ. τηλεφ. 73-08.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Εἰς 13 ½ ἡμέρας
Κατόπιν τελείας ἐπισκευῆς καὶ ἀνακαινίσεως οἱ ὑπερωκεάνειοι κολοσσοὶ
«ΒΥΡΩΝ»
Τὴν 19 Μαρτίου 5 μ. μ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
«ΕΔΙΣΩΝ»
Τὴν 10ην Ἀπριλίου 1 μ. μ.
ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλ. 40.301.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Σταδίου 37, τηλ. 63-37 καὶ εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙΑ ΓΙΑΦΦΑΝ-ΒΗΡΥΤΤΟΝ
Οἱ ὑπερωκεάνειοι κολοσσοὶ
«ΒΥΡΩΝ»
11 Μαρτίου 5 μ. μ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
«ΕΔΙΣΩΝ»
2 Ἀπριλίου 5 μ. μ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφ. 40-301.
Ἐν Ἀθήναις: Σταδίου 37, τηλ. 63—37.
Καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΡΙΤΗ 8—3—1932

Ἀεροπ. διὰ Θεσ)νίκην, Ἰωάννινα διὰ τῆς ἑταιρίας «ΕΕΕΣ» ὥρα 24 καὶ συμπληρωματικὸν τὴν ἐπομένην μέχρι 7.15' πρωϊνήν.

Ἀεροπορ. διὰ Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Ρουμανίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Αὐστρίαν μέχρι Βελιγραδίου καὶ ἐκεῖθεν ἀεροπορικῶς διὰ τῆς ἑταιρείας Σ[illegible] ὥρα 12.

Ἀεροπορικῶς: Διὰ Νότιον Ἀμερικὴν μέσῳ Μασσαλίας ὥρα 18.

Ἀναχωρήσεις σιδηρ)κῶς: Διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. συστημένη καὶ 1 μ. μ. ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι 5.30' μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 6.30' μ. μ. ἡ συνήθης.

«Πακὲ» 12 μεσ. Κων)πολιν.

«Λεόπολις» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

«Δαλματία» 2 μ.μ. Βρινδήσιον.

«Παλεστίνα» 9 π.μ. Ἡράκλειον, Χανιά.

«Ἰταλικὸν» 12 μεσ. Κων)πολιν.

«Κεραυνὸς» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Μάνα» 11 π.μ. Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Λέων» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Λῆμνος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Κάστρον, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην.

«Ρούμελη» 2 μ.μ. Λουτράκιον, Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Ἐρατεινήν, Αἴγιον, Μοναστηράκι, Πάτρας, Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Βασιλικήν, Νιδρίον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυραν, Σαγιάδα.

«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν καὶ ἀγονον γραμμήν.

«Ἄρης» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.

«Φωκὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Ἐρατεινήν, Αἴγιον, Ναύπακτον, Κρυονέρι.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ
«SATURNIA»
ἀναχωρεῖ ἐκ ΠΑΤΡΩΝ τὴν 10 Μαρτίου διὰ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Εἰσιτήρια παρὰ τῶν πρακτορείων ταξειδίων καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ἑταιρείας:
ΠΑΤΡΑΙ: Ἁγίου Ἀνδρέου 49
ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου 60β.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ὁδὸς Ναυαρίνου 1, ἔναντι Ἠλεκτρικοῦ Σταθμοῦ καὶ λεωφόρος Μιαούλη 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙΑ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ
Μὲ τὸ πετρελαιοκίνητον
«ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ»
εἰς 72 ὥρας
12 Μαρτίου 3 μ.μ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
«ΑΝΔΡΟΣ»
19 Μαρτίου 3 μ. μ.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 40—301.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Σταδίου 37 τηλ. 63—37 καὶ εἰς ἅπαντα τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων.

ΛΟΫΔ ΤΡΙΕΣΤΙΝΟ
(ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟΛΟΙ ΛΟΫΔ ΤΡΙΕΣΤΙΝΟ, ΜΑΡΙΤΙΜΑ ΙΤΑΛΙΑΝΑ ΣΙΤΜΑΡ)
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
«ΔΑΛΜΑΤΙΑ» Τρίτην 8 Μαρτίου ὥρα 22 διὰ Βρινδήσιον, Βενετίαν, Τεργέστην καὶ Φιούμην.
«ΤΕΒΕΡΕ» Τρίτην 8 Μαρτίου ὥρα 17 κατ' εὐθεῖαν διὰ Κωνσταντινούπολιν, Λάρνακαν, Βηρυττόν, Καΐφαν, Γιάφαν, Ἀλεξάνδρειαν, Μερσίναν, Νεάπολιν καὶ Γενούην.
«ΒΕΣΤΑ» Πέμπτην 10 Μαρτίου ὥρα 18 διὰ Βόλον, Θεσσαλονίκην Κων)πολιν, Μπουργάς, Βάρναν, Κωνστάντζαν καὶ Ὀδησσόν.
«Γ. ΜΑΜΕΛΙ» Σάββατον 12 Μαρτίου ὥρα 10 διὰ Νεάπολιν, Μασσαλίαν καὶ Γενούην.

DEN NORSKE ORIENT LINIE A)S
THE NORWEGIAN ORIENT LINE LTD
Ταχεῖα γραμμὴ πρωτίστης τάξεως ἀτμοπλοίων ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, ΑΜΒΕΡΣΑΝ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ καὶ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΪΚΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ καὶ ΤΑΝΑΠΑΛΙΝ. Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἀνὰ δεκαπενθήμερον.
Γενικὸς Πράκτωρ ἐν Ἑλλάδι: Π. Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Μέγαρον Βάτη α' πάτωμα, Πειραιεύς, τηλέφ. 40-418.

CUNARD LINE (ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑΪΝ)
Η ΤΑΧΥΤΕΡΑ καὶ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΑ γραμμὴ πρὸς τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ. Ἀναχωρήσεις ἐκ ΦΑΛΗΡΟΥ κατ' εὐθεῖαν διὰ Ν. ΥΟΡΚΗΝ.
Ὁ μεγαλύτερος ΠΛΩΤΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ ποὺ κατῆλθε ποτ εἰς τὴν Μεσόγειον
Ἡ Βασιλὶς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὸ ὑπερωκεάνειον
«ΑΚΟΥΪΤΑΝΙΑ»
τόννων πεντήκοντα τεσσάρων χιλιάδων (54'000) ταχύτητος 25 μιλίων καθ' ὥραν θέλει ἀναχωρήση ἐκ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Τὴν 24ην Μαρτίου
δεχόμενον ἐπιβάτας ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ
Πληροφορίαι παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ, ὁδὸς Φίλωνος καὶ Ρέπουλη, ΠΕΙΡΑΙΑ, τηλέφ. 41—25 καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀνεγνωρισμένοις ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΙΣ.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

θῆ ὅτι εἰς μόνον τὸ Σικάγον ἐρωσαν κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη 00 ἄτομα λύτρα συνεπείᾳ ἀπαγω. Τὸ νέον αὐτὸ «κόλπο» ἀποφέρει τοὺς λῃστὰς πολλὰ ἑκατομμύρια λάρια ἐτησίως.

Ὁ Πρόεδρος Χοῦβερ ἐνδιεφέρθη σωπικῶς διὰ τὴν ἀπαγωγὴν τοῦ οῦ Λίντμπεργκ, συνειργάσθη δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς οσύνης. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ν ἀπεφασίσθη νὰ συνεργασθῇ εἰς ἐρεύνας καὶ ἡ μυστικὴ ἀστυνομία Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως. α τὰ φυλάκια εἰς τὴν ὀροθετικὴν μὴν τοῦ Καναδᾶ καθὼς καὶ αἱ νικαὶ ἀρχαὶ τῶν Ἡνωμένων Ποιῶν ἔλαβον λεπτομερῆ περιγραφὴν χαρακτηριστικῶν τοῦ μικροῦ μπεργκ. Ὅλαι αἱ τελωνειακαὶ ὑεσίαι καθὼς καὶ οἱ πράκτορες ἀλοίων καὶ μεταναστεύσεων, ἔλα ἐντολὴν νὰ συνεργασθοῦν μετὰ ἀστυνομικῶν. Εἴκοσι χιλιάδες ρφύλακες περιέρχονται ὅλας τὰς ας τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀπὸ θύρας θύραν, ὅπως πληροφορηθῶσι ἂν ν τυχὸν νέοι ἔνοικοι μὲ βρέφος. Λίντμπεργκ, ἀφοῦ ἠρεύνησε τὴν νύκτα μετὰ τῶν χωροφυλάὅλα τὰ παρὰ τὴν ἔπαυλίν του δάἀνεχώρησε τὴν 6ην πρωϊνὴν μετὰ ντετεκτὶβ πρὸς ἀναζήτησιν τῶν τῶν. Ὁ διάσημος ἀεροπόρος δη, ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ καταβάλῃ τὰ ούμενα λύτρα. Νεώτεραι πληροφοἀγγέλλουν, ὅτι ἦλθε μάλιστα εἰς φὴν μετὰ τῶν λῃστῶν. Κάποιο μυριώδες ἀεροπλάνον ἐπέταξεν ἐπαλημμένως ἄνωθεν τῆς βίλλας του ἔρριψε σημείωμα, τὸ ὁποῖον παθῆ εἰς τὸν Λίντμπεργκ ὑπὸ τινος ρατιώτου. Φαίνεται, ὅτι διὰ τοῦ ειώματος αὐτοῦ οἱ ἀπαγωγεῖς παουν εἰς τοὺς γονεῖς ὁδηγίας περὶ τρόπου καταβολῆς τῶν λύτρων. γματι δέ, ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ταῦτα, ὁ Λίντμπεργκ ἐτηλεφώπρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Πολιτείτῆς Νέας Ὑόρκης παρακαλῶν αὐν' ἀποσύρῃ τὴν προσφορὰν 25. δολλαρίων, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει ς παροχὴν πληροφοριῶν διὰ τὴν άλυψιν τοῦ παιδιοῦ. Τὴν νύκτα, Λίντμπεργκ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν βίλτου πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. αν ἐπέστρεψε πρὸς τὸ πρωΐ, εἶχε ἐλπίδα ὅτι ταχέως θὰ τοῦ ἀπεδίο ὁ υἱός του. Παρεκάλεσε δὲ τὴν υνομίαν νὰ ἄρῃ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς αύλεώς του. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐδω, πράγματι, διαταγὴν νὰ φύγῃ τὸ κεντρωθὲν ἐκεῖ πλῆθος, καὶ οἱ δηοσιογράφοι ἀκόμη, πρόκειται δὲ ν' ουρθοῦν καὶ αὐτοί.

Φαίνεται ὅμως ὅτι παρ' ὅλα ταῦ, οἱ ἀπαγωγεῖς δὲν αἰσθάνονται ἀύτως ἐξησφαλισμένον τὸν ἑαυτόν ν. Διότι ὁποσδήποτε ἡ ἀπόδοσις ἔγινε ἀκόμη.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΑ Α ΤΗΝ ΝΟΣΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρθωνε τοῦτο τὸ μέγα, νὰ θυάζῃ εἰς τὸν βωμὸν τῆς πίστες καὶ αὐτὰς τὰς ἀνησυχίας τῆς ρκὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἀγεννήσεως εὕρισκεν εἰς τὴν λιτείαν τὸν ἀπὸ μηχανῆς Θεὸν ν δυσκόλων στιγμῶν του.

— Εἰς τὴν ἀρχαιότητα λ. χ. τὰς ινομίας τῆς ζωῆς διὰ τοῦ ὡραίου ν ἔλυαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ μόν οἱ ἐλεύθεροι.

— Εἶναι καὶ τοῦτο κάτι. Σήμεν ὅμως κατωρθώσαμεν νὰ μὴν ναι κανεὶς ἐλεύθερος. Τὸ χααχτηριστικὸν τραγικὸν σημεῖον ς σημερινῆς ἐποχῆς εἶναι ὅτι αἱ οἱ ἐκμεταλλευταὶ δὲν εἶναι ιγώτερον ὑποδουλωμένοι ἀπὸ ὺς ἐκμεταλλευομένους. Οἱ ἀριοι ἀνέθεταν εἰς τοὺς δούλους ας τὰς τραχείας ἐργασίας, λ' αὐτοὶ ἐκαλλιέργουν τὸ εῦμα καὶ ἐδημιουργοῦσαν ἔ πολιτισμόν. Ἡ ἀδικία ποὺ ῆρχεν εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκεί ν εὕρισκε μίαν δικαίωσιν ὅς τὴν εὑρίσκουν πλεῖσται ὅαι ἀδικίαι ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν ύσιν. Ὁ σημερινὸς ὅμως κεφαλαιοιστὴς τί ἐπιδιώκει; Διὰ τὴν διυλάξιν καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ ὑκοῦ θησαυροῦ τοῦ ὄχι μόνον νε ἐπὶ ποδὸς καὶ παρακολουθεῖ ἀγωνίαν τὰς ἐργασίας του ὅς ὥρας καὶ ὁ μισθωτὸς ἐργάς ἡ ὑπάλληλος ἢ διπλασίας, λὰ συχνότατα κατορθώνει νὰ αταστρέψῃ καὶ ὑγείαν καὶ νεῦα εἰς τὴν κοπιώδη αὐτὴν προσθειαν τοῦ ὑλικοῦ θησαυρισμοῦ. ήμερον λοιπὸν εὑρισκόμεθα εἰς ίαν κοινωνίαν, ὅπου ὁ ποιητής, ἀνωτάτη αὐτὴ πνευματικὴ ἐκλωσις, εἶναι μετ' ἐπιεικείας ἀκτή, ἡ θρησκεία εἶναι διακόμησις ἐλαφρῶς ἀδιάφορος καὶ πολιτεία ἐχθρὰ τοῦ πολίτου, ὁ οἷος δὲν τὴν βλέπει κυρίως αρὰ ὡς φορολογικὴν ὑπηρεσίαν οὺ τὸν καταδυναστεύει. Καὶ εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ τραγικοῦ θεάματος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος νῷ εἶχε νομίσει ὅτι μὲ τὴν Ἀναγέννησιν θ' ἀπηλλάσσετο ἀπὸ ὰ δεσμὰ τοῦ μεσαίωνος καὶ θὰ γίνετο ἐλεύθερον ἄτομον, κατώρθωσε νὰ ὑποδουλωθῇ εἰς ἄλα δεσμὰ καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ι τὸ ἥμισυ, ἀλλὰ ὁλόκληρος ἡ νθρωπότης νὰ ἐργάζεται ὑπὸ ὰς πλέον πιεστικὰς καὶ ἀγωνιώδεις συνθήκας. Ἀντὶ ἡ μηχανὴ ὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ, μᾶς ὑπεδούωσεν.

— Καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ:

— Κανεὶς δὲν θ' ἀρνηθῇ ὅτι ὅι πρέπει νὰ ἐργάζωνται διὰ ὰ καταστῇ δυνατὸν ἡ ἀνθρωπόης νὰ ἐλευθερωθῇ κάπως καὶ ὰ τραπῇ πρὸς ἰδανικὰ πνευμαικώτερα. Ἡ τοιαύτη δηλαδὴ ὀργάνωσις τῆς κοινωνίας πρέπει ὰ εἶναι μέσον καὶ οὐχὶ σκοπὸς αἱ πρὸ παντὸς οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι κόλως υἱοθετοῦν τὴν Μαρξικὴν ωρίαν ὅτι δὲν εἶναι διόλου ευματικὸν ἢ θεοποίησις ωρίας καὶ ὅτι αἱ κοσμοθεωρίαι εἶναι ἄνθη ἐποχῶν ἰσχνοτάτης ευματικότητος.

— Καὶ τὸ Ρωσσικὸν πείραμα;

— Περὶ αὐτοῦ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ πωμεν πολλά. Φρονῶ μόνον ὅ ἡ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ εἶναι γνώμων πρὸς τὴν Ρωσσίαν εἴτε ἐπιτύχῃ τὸ πείραμα εἴτε ἀποχῇ. Διότι καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην περίπτωσιν ἡ Ρωθὰ ἔχῃ σηκώσει ὅλα τὰ βάτοῦ πειράματος. Θὰ ἔχει ζήὅλους τοὺς κινδύνους του καὶ ὑπόλοιπος ἀνθρωπότης θὰ ἔχῃ πεῖραν ἀποκτηθεῖσαν σκλητὴν πεῖραν τοῦ Ρωσσικοῦ λα. Καὶ εἶναι περίεργον πῶς ὁ αυϊκὸς λαὸς μὲ τὸν μυστικιόν του, προχωρεῖ πρὸς ὅλας τὰς τὰς δοκιμασίας μὲ μεταυσικὸν πράγματι θάρρος. Δι' ὸ ἔχω πεποίθησιν πὼς καὶ μὲ κομμουνισμὸν κάμνει μετασικήν. Ἕως χθὲς εἶχε τὴν μεαφυσικὴν τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ὡμενος ἀπὸ τὸ Θεῖον ἔπραττε ὸ ἢ ἐκεῖνο. Σήμερον ἔχομεν μεταφυσικὴν τῶν πραγμάτὰ ὁποῖα δημιουργοῦν καταστάσεις καὶ διαμορφώνουν τὴν ζωὴν ὑπείκοντα εἰς νόμους ποὺ ξεπερνοῦν τὴν ἀνθρωπίνην θέλησιν. Εἰς τὸ βάθος τὸ αὐτὸ μεταφυσικὸν στοιχεῖον ὑπάρχει καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ τίποτε δὲν ἀποκλείει νὰ ἴδωμεν μετακομμουνιστικὰς πνευματικὰς ζυμώσεις λίαν ἀπροσδοκήτους διὰ τοὺς ὀρθοδόξους πιστοὺς τοῦ Ἱστορικοῦ ματεριαλισμοῦ. Μόνη ἄλλως τε ἡ Σλαυϊκὴ ψυχολογία ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς μία χώρα ἡ ὁποία δὲν εἶχε κάμει τὴν ἀστικήν της ἀκόμη ἐπανάστασιν ἐπέρασεν εἰς ἕνα κομμουνιστικὸν πείραμα τόσον σκληρόν. Διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν ὅμως εἰς τὸ νόσημα τῆς ἐποχῆς, εὑρίσκω ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ διάσπασις τῆς ἑνότητος ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ μία κοινωνία καὶ εἰδικώτερον νομίζω ὅτι τὸ νόσημα τοῦτο ἐμφανίζεται ἔτι ἐντονώτερον ἐν Ἑλλάδι, καθόσον ἐλλείπει ἡ παράδοσις, ἐλλείπει ἡ πνευματικὴ ἐκείνη ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία θὰ ἐγέμιζεν ἕως ἕνα σημεῖον τὴν ψυχὴν τῆς νεότητος. Ὁ νέος τῆς ἐποχῆς μας ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχει ἀπὸ ποῦ νὰ κρατηθῇ, καὶ εἶναι λίαν εὐεξήγητον διατὶ ἀπὸ τὴν καθαρολογικὴν κενολογίαν τῶν προγονοπλήκτων προτιμᾷ τὴν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν. Ἐὰν ὅμως τοῦ τεθοῦν τὰ προβλήματα καὶ κατανοήσει τί εἶναι πνευματικὸν καὶ τί δὲν εἶναι, ἀσφαλῶς τότε θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ μὴ παρασύρεται εὐκόλως ἀπὸ πολιτικὰς προπαγάνδας καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ τόσον εὔκολα τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα διὰ νὰ μεταβάλλεται εἰς ἁπλοῦν ἀριθμὸν μιᾶς πολιτικῆς διαδηλώσεως.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΕΛΗΞΕΝ Η ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ

Τὴν 9.20' π. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΚΑΒΟΥΡΑΣ (πρόεδρος) δηλοῖ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάση κανένα ἐκ τῶν μαρτύρων τῶν ὁποίων ἐξεφωνήθησαν τὰ ὀνόματα καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν προσῆλθον, διότι τὸ δικαστήριον θεωρεῖ ὅτι ἐφωτίσθη ἤδη.

Προσέρχεται ὁ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Ψυχιατρείου, ὁ κληθεὶς ὡς μάρτυς ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Μοσκιοῦ.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ δίδει ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐντολὴν ὅπως ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Ψυχιατρεῖον ὑπεύθυνος καὶ ἐπίσημος βεβαίωσις τοῦ Ψυχιατρείου διὰ τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ Μοσκιοῦ.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ ἀρχίζων τὴν κατάθεσίν του λέγει ὅτι ὁ Μοσκιὸς εἰσῆλθε εἰς τὸ Ψυχιατρεῖον τὸν Αὔγουστον τοῦ 1931 καὶ Ἰανουάριον, Φεβρουάριον τοῦ 1932. Ἐνεκλείσθη ἐπὶ δύο μῆνας περίπου καὶ ἐτέθη ὑπὸ παρατήρησιν. Ἐκ τῆς διμήνου αὐτῆς παρατηρήσεως ὁ ἐξεταζόμενος μάρτυς διεπίστωσεν ὅτι ἡ ψυχικὴ κατάστασις τοῦ Μοσκιοῦ εἶνε παθολογικῶς ἠλλοιωμένη. Ἐξηκρίβωσε ὅτι πάσχει ἀπὸ τὴν ἐξ ἀντιδράσεως ψυχοπάθειαν τῶν φυλακισμένων. Συμπτώματα τῆς ἀσθενείας ταύτης εἶνε ἡ ἐκμηδένισις τοῦ συναισθήματος. Παρουσιάζει ἐπίσης πλήρη παραγνώρισιν τοῦ περιβάλλοντος καὶ κατέχεται ἀπὸ ἔντονον ἀρνητισμόν. Ἡ κατάστασίς του αὐτὴ λέγεται συναισθηματικὴ καταληψία ἐμφανίζουσα διάφορα ψυχοσωματικὰ συμπτώματα. Ὁ Μοσκιός, λέγει, πάσχει ἀπὸ ψυχικὴν πάθησιν ἡ ὁποία ἔχει πάρει τὴν συνηθισμένη της ἐξέλιξιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δηλαδὴ ἀπὸ τί πάσχει ἀκριβῶς;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀπὸ συναισθηματικὴν καταληψίαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἦτο ἀρκετὸ τὸ διάστημα ποὺ τὸν παρετηρήσατε διὰ νὰ καταλήξετε εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα;

ΜΑΡΤΥΣ. Ναί.

ΔΕΝ ΥΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐὰν πρόκειται περὶ ὑποκρισίας τί θὰ πῆτε; Εἶνε ἀρκετὸς ὁ χρόνος διὰ τὰς παρατηρήσεις σας;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἔχομεν ὡρισμένα συμπτώματα ποὺ μᾶς ἀποκλείουν τὴν ὑποκρισίαν. Μέσα σὲ δυὸ μῆνες μπορούσαμε νὰ ἔχωμε συμπεράσματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔχομεν παραδείγματα ποὺ οἱ ἰατροὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀποφανθοῦν οὔτε μετὰ παρατήρησιν δύο ἐτῶν.

ΜΑΡΤΥΣ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εὑρισκόμεθα πρὸ ἀναστολῆς τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν καὶ τῆς ψυχοκινητικότητος.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Πόθεν τὸ ἐξάγετε αὐτό;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ὑπάρχει καμμία ψυχικὴ ἐκδήλωσις. Οὔτε πρὸ ἐρεθισμῶν τοῦ περιβάλλοντος, οὔτε πρὸ ἐρεθισμῶν τῆς ἰδίας ψυχῆς τοῦ πάσχοντος.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ὅταν ὑποκρίνεται δὲν παρουσιάζει αὐτὰ τὰ φαινόμενα;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἐδῶ εἶνε σαφῆ τὰ συμπεράσματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί ἄλλο σύμπτωμα παρουσιάζει;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἐκμηδένισιν τῆς συναισθηματικότητος συνισταμένην εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀντιδράσεως εἰς οἱονδήποτε ἐρεθισμόν. Τελευταίως παρετηρήθη ἐν τούτοις ὅτι καταλαμβάνεται ὑπὸ ἄγχους καὶ ἐντόνου φόβου.

ΜΑΡΤΥΣ. Πρᾶγμα δηλαδὴ ποὺ σᾶς κλονίζει τὴν πεποίθησιν;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν μᾶς κλονίζει τὴν πεποίθησιν ὅτι πρόκειται περὶ μεμονωμένου συναισθήματος. Ἕτερον σύμπτωμα εἶνε ἡ ἐλαφρὰ θόλωσις τῆς συνειδήσεως. Συνίσταται τὸ σύμπτωμα τοῦτο εἰς τὸ ὅτι ὁ πάσχων δὲν ἔχει σαφῆ ἀντίληψιν τοῦ περιβάλλοντος. Δὲν γνωρίζει τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὡς ἐχθρικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν προέρχεται ἐξ ὑποκρισίας τοῦτο;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι, παραγνωρίζει ὅλον τὸ περιβάλλον. Ἔχει γενικὴν παραγνώρισιν ποὺ δὲν δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴν λογικήν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὅταν τὸν ἐπεσκέφθη ὁ ἀδελφός του εἰς τὸ ψυχιατρεῖον ἠγέρθη καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθη. Τοῦτο παρέχει ὑπονοίας πρὸς στιγμήν. Αὐτὸ ὅμως, τὸ νὰ ἐξέρχεται στιγμιαίως ἀπὸ τὴν καταληπτικὴν στάσιν ἔχει ἀντίστοιχον εἰς τὴν ψυχιατρικήν. Τὸ συναίσθημα εἶνε ἀπεσβεσμένον, διατηροῦνται ὅμως ἴχνη τινά.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἦταν ἐμπρὸς ὁ ἰατρὸς ὅταν ἐνηγκαλίσθη τὸν ἀδελφόν του;

ΜΑΡΤΥΣ. Ναί. Ἀλλὰ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποκλείει τὴν ὑποκρισίαν.

ΠΩΣ ΤΟΝ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΟΥΝ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἐγένετο πανηγυρικὸς ἡ δεξίωσις τοῦ ἀδελφοῦ;

ΜΑΡΤΥΣ. Πανηγυρικῶς.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Δὲν εἴχατε γνῶσιν τῆς διαταγῆς τοῦ εἰσαγγελέως ἐντελλομένου ὅπως παρακολουθῆται ὁ Μοσκιὸς καὶ ὅταν νομίζῃ ὅτι δὲν τὸν βλέπουν; Παρηκολουθήσατε τὸν ἀσθενῆ ὅταν ἦτο εἰς τὸ δωμάτιον μόνος του;

ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ μόνον του. Ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς ὅταν ἦτο μὲ δυὸ φρενοπαθεῖς ὑποδίκους. Δὲν εἴχαμεν ἰδιαίτερον διαμέρισμα. Ὁ Μοσκιὸς διετήρει πάντοτε τὴν αὐτὴν καταληπτικὴν στάσιν καὶ καμμιὰ φορὰ μόνον ἐξάπλωνε τὸ πόδι του.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Λαμβάνει ὅμως στάσιν τοιαύτην ὥστε νὰ μὴ τὸν βλέπετε.

ΜΑΡΤΥΣ. Τὸν παρετηρήσαμεν. Ἀλλὰ ἔμενε πάντοτε εἰς τὸ ἴδιο μέρος ποὺ ἦτο. Ὑπάρχει ἐννοεῖται μία διαφορὰ ὅταν εἶνε μόνος ἢ ὅταν εἶνε ἄλλοι ἐμπρός. Ὅταν εἶνε ἄνθρωπος μπροστά του ἔχει τὴν φοβισμένην του στάσιν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἐὰν ξαπλωθῆ ἡ καπνίση δὲν σημαίνει ὅτι ὑποκρίνεται;

ΜΑΡΤΥΣ. Πρέπει ν' ἀλλάξῃ τελείως συμπεριφοράν. Νὰ λάβῃ μίαν θέσιν ἀναπαυτικήν. Κατὰ τὰς γενομένας τὴν νύκτα παρατηρήσεις δὲν ἐλάμβανε ποτὲ ἰδιαιτέρας ἀναπαυτικὰς στάσεις.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ψυχιατρείου ἔχει τὴν ἰδίαν γνώμην μὲ σᾶς;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἂς τὴν πῆ μόνος του.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Διαφωνεῖτε μαζί του;

ΜΑΡΤΥΣ. Ρωτῆστε τὸν ἴδιον διὰ νὰ σᾶς πῆ τὴν γνώμην του.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟΥ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἐκάματε συζητήσεις ὅτι ὅταν ἦτο εἰς τὸ γυμνάσιον ὁ Μοσκιὸς ἔφερε ὅπλα καὶ ἠπείλει τοὺς καθηγητάς του νὰ τοὺς σκοτώσῃ;

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία κατάθεσις. Ἐνῷ ἡμεῖς ἔχομεν 4—5 συμμαθητάς του ποὺ θὰ βεβαιώσουν τὰ ἀντίθετα.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἔχομεν ἐδῶ τρεῖς καταθέσεις συμμαθητῶν του. Ὁ εἷς λέγει ὅτι ὁ Μοσκιὸς ἔφερε πάντοτε πιστόλι μαζί του, ὅτι ἦτο φίλερις καὶ ὅτι ἠπείλει τοὺς καθηγητάς του ὅτι θὰ τοὺς σκοτώσῃ ἐπειδὴ τὸν ἀπέρριψαν. Διαρκῶς ἐδημιουργοῦσε καυγάδες μὲ τοὺς συμμαθητάς του. Ἄλλος μαθητὴς λέγει ὅτι δὲν τὸν εἶδε νὰ κρατῇ περίστροφον, ἀλλ' ὅτι ἦτο φίλερις καὶ ἦτο ἐγκληματικὴ φύσις.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Μήπως αὐτοὶ εἶχαν τίποτε προηγούμενα μὲ τὸν Μοσκιόν;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Δὲν τὸ ξέρω ἐγὼ αὐτό. Ἀπευθυνόμενος κατόπιν πρὸς τὸν ἐξεταζόμενον μάρτυρα ὁ κ. Ρηγανάκος ἐρωτᾷ ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἦτο φίλερις καὶ ἐγκληματικὴ φύσις καὶ κάμνει ἕνα ἔγκλημα, γινόμενος ὄργανον ἄλλου, εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποκρίνεται μετὰ τὸ ἔγκλημα;

ΜΑΡΤΥΣ. Ναί. Ἀλλὰ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς γίνονται ψυχοπαθεῖς. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἔφερε ὅπλα ἐφόσον σχετίζεται μὲ τὸ ἔγκλημα λαμβάνει κάποιαν ἀξίαν. Χάνει ὅμως ἐντελῶς τὴν ἀξίαν του ὅταν δὲν συσχετισθῆ μὲ τὸ ἔγκλημα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πλῆθος γεγονότων.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ὅταν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐφόνευσε κάποιον καὶ ἔκαμε τὸν τεμαχισμόν;

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Μὴ δίδετε ὡς δεδομένον τὸν τεμαχισμόν, διότι ἡμεῖς ἀμφισβητοῦμεν ὅτι τὸν τεμαχισμὸν ἔκαμαν οἱ κατηγορούμενοι καὶ ἰδίως ὁ πελάτης μου. Ἔχομεν τὴν ἰατροδικαστικὴν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία μᾶς λέγει ὅτι ὁ τεμαχισμὸς ἦτο ἀριστοτεχνικός.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τί λέτε; Ἐγὼ ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἐγκλήματος καὶ διεπίστωσα ὡρισμένα πράγματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Καὶ δύναμαι ἐγὼ νὰ προεξοφλήσω τὴν γνώμην μου ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῶν κατηγορουμένων ἔκαμε τὸν τεμαχισμὸν καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ πελάτης σας.

ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ. Σημειῶ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως μετ' εὐχαριστήσεως.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Προέχει τὸ ζήτημα τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀγριότητος τῆς ψυχῆς τοῦ Μοσκιοῦ. (Πρὸς τὸν μάρτυρα): Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ συμμετέχει στὸ κόψιμο ἀποδεικνύει ἀγριότητα ψυχῆς;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα, ἐὰν τὰ γεγονότα ἔλαβον χώραν ὡς τ' ἀναφέρετε.

ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τὸν παρακολουθήσατε τὸν κατηγορούμενον κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ν' ἀποφανθῆτε μετὰ θετικότητος; Μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ γεγονὸς μόνον διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Ἐὰν εἶνε ψυχοπαθής, θὰ ἀναβάλωμεν, ὡς πρὸς αὐτόν, τὴν δίκην. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ παρακολούθησις ἔπρεπε νὰ εἶνε συνεχὴς καὶ νὰ μὴ προφυλάσσεται.

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ἐλάμβανε καμμίαν προφύλαξιν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Μήπως κατενόει ὅτι ἦτο ὑπὸ παρατήρησιν;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ἔχομεν ἰδεώδεις συνθήκας παρατηρήσεως, ἀλλὰ δὲν κατενόει τίποτε. Τὸν παρακολουθοῦσαν ἄλλωστε ὅλοι.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ὁ Μοσκιὸς ὅταν ὡδηγήθη εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ ἠρώτησε διατὶ τὸν ἐπῆγαν ἐκεῖ. Ἐφοβεῖτο ὅτι ἤθελαν νὰ τοῦ κάμουν κακό. Κατόπιν ἐζήτησε μόνος του νὰ τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ «Ἀβερώφειον».

ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ εἰς ἡμᾶς εἶπε κάποτε νὰ τὸν ἀφήσωμεν μόνον του. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε. Δὲν ἔχει πάθει καταστροφὴν τῶν συναισθηματικῶν λειτουργιῶν, ἀλλ' ἁπλῶς μίαν ἀναστολὴν τούτων. Ἡ κατάστασίς του ἦτο ἰάσιμος.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἐὰν πάῃ στὸ χωριό του μπορεῖ νὰ γίνῃ καλά;

ΜΑΡΤΥΣ. Μπορεῖ νὰ πάθῃ μίαν πρωτόγονον ἄνοιαν ἢ καὶ νὰ γίνῃ καλὰ ἢ καὶ νὰ μείνῃ ὅπως εἶνε σήμερα. Οὐδεὶς ψυχίατρος εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς δώσῃ ἀσφαλῆ ἀπάντησιν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ ἰαθῇ πρέπει νὰ τὸ γνωρίζωμεν, πρέπει νὰ μᾶς δώσετε μίαν ἐλπίδα τοὐλάχιστον ὅτι θὰ γίνῃ καλά.

ΜΑΡΤΥΣ. Μετὰ θετικότητος δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς δώσω ἀπάντησιν. Μπορεῖ νὰ γίνῃ καλὰ μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ μὴ γίνῃ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σωματικῶς τὸν ἐξητάσατε;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Ἔχει ἀλλοιώσεις ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ του συστήματος. Ἔχομεν καὶ ἄλλας ἀλλοιώσεις. Ἔχει σφυγμοὺς 150 κατὰ λεπτόν. Τοῦτο δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ μόνος του. Τὸ αἷμά του ἐξητάσθη, ἀλλὰ δὲν ἐπήραμεν ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν ἀπὸ τὸν φόβον μήπως τοῦ κάμουμε κακό. Ἀνωμαλία εἰς τὰ ἀντανακλαστικὰ δὲν παρετηρήθη. Διατηρεῖ πάντοτε τὸ περιδεὲς βλέμμα του καὶ διατηρεῖ ἀσαφῆ ἀντίληψιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου μὲ παραγνωρίσεις.

ΗΤΟ ΚΑΛΑ ΤΟΤΕ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος ἦτο ψυχοπαθής;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἦτο καλά. Ἀλλὰ κάποιοι ψυχολογικοὶ παράγοντες τὸν ὤθησαν εἰς τὸ ἔγκλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς ἔχει ἐπιδράσεις;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀφήνει κάποτε ἀλλοιώσεις εἰς τὸν χαρακτῆρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ψυχιατρείου ἔχει τὴν αὐτὴν γνώμην;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἂς ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ σᾶς τὸ πῆ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Νὰ μᾶς πῆτε τί πιστεύετε Ὑποκρίνεται, ναὶ ἢ οὔ;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὑπάρχει παρ' αὐτῷ μία τάσις πρὸς ὑπερβολικὴν παράστασιν τῶν συμπτωμάτων τῆς ἀσθενείας του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τοῦ ἐκάματε ἐξέτασιν τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι' ἐφοβούμεθα μήπως σπάσῃ μέσα του ἡ βελόνη καὶ ξέραμε ὅτι σᾶς ἦτο πολύτιμος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οἱ ἐμπειρογνώμονες ὅμως ἔκαμαν τέτοιου εἴδους ἐξέτασιν καὶ τοῦ πῆραν ὑγρό.

ΜΑΡΤΥΣ. Θὰ τὸν κρατοῦσαν 10 ἄνθρωποι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Προκειμένου νὰ μορφώσετε σαφῆ γνώμην, θὰ ἔδει νὰ κάμετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἔτρωγε ἢ ὄχι;

ΜΑΡΤΥΣ. Στὴν ἀρχὴ ἠρνεῖτο. Ἀργότερα ὅμως ἔτρωγε. Τοῦ ἀφήναμε τὸ φαγὶ καὶ τὸ ἔπαιρνε μόνος του.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ἔνορκος). Παρετηρήσατε ὅτι τὸ κληρονομικὸν τοῦ κατηγορουμένου, εἶνε ἐπιβεβαρημένον ἀπὸ παρομοίας νόσους;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Ἔχω ὑπονοίας ὅτι τὸ κληρονομικόν του εἶνε πολὺ ἐπιβεβαρημένον.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Τὸ παρελθὸν τὸ προσωπικὸν τοῦ κατηγορουμένου νομίζετε ὅτι παίζει κανένα ρόλον;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι. Δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν.

ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ (ἔνορκος). Ἀπὸ πότε ἐξεδηλώθη ἡ νόσος εἰς τὸν κατηγορούμενον;

ΜΑΡΤΥΣ. Εἰς τὰς φυλακάς, δύο μῆνας μετὰ τὸ ἔγκλημα.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Ἡ ψύχωσις τοῦ ἀσθενοῦς δίδει τάσιν πρὸς ἔγκλημα;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὅμως δὲν ἔχομεν στοιχεῖα νὰ παραδεχθῶμεν λανθάνουσαν ψύχωσιν.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Τὰ ὑπολείμματα τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἔχουν ἄμεσον ἐκδήλωσιν μετὰ τὴν ἀσθένειαν ἢ ἐκδηλοῦνται μετὰ 10 ἢ 20 χρόνια;

ΜΑΡΤΥΣ. Μᾶλλον ἄμεσον ἐκδήλωσιν ἔχουν.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Τί προέκυψε ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις σας; Ἤλλαξε στάσιν ὁ κατηγορούμενος καὶ ἐδείκνυε διάθεσιν ἀναπαύσεως ἀνθρώπου κουρασμένου;

ΜΑΡΤΥΣ. Αἱ στάσεις τὰς ὁποίας ἔδειξε δὲν ἦσαν ὁλοκληρωτικαί, οὕτως ὥστε νὰ βγάλωμε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐγένοντο πρὸς ὡρισμένον σκοπόν.

ΕΝΟΡΚΟΣ. Εἴπατε ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶχε θόλωσιν τινὰ διανοητικήν. Ἡ θόλωσις αὐτὴ ἦτο διαρκείας ἢ διαλείπουσα;

ΜΑΡΤΥΣ. Θὰ ἐχρειάζετο μεγάλη συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Πάντως φωτεινὰ διαλείμματα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν ψυχιατρικὴν ἐπιστήμην. Ὁ ἀσθενὴς ἔχει μίαν τάσιν ἐπαυξήσεως τοῦ φαινομένου τῆς νοσηρᾶς του καταστάσεως τὴν λεγομένην exageration.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Εἰς τὴν τάσιν αὐτὴν δὲν λαμβάνει μέρος ἡ βούλησις τοῦ κατηγορουμένου;

«ΕΙΝΕ ΑΣΘΕΝΗΣ»

Ἀπαντῶν εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις ὁ μάρτυς βεβαιοῖ ὅτι ὁ Μοσκιὸς πάσχει καταφανῶς.

Ὁ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ θέτει ὑπ' ὄψει τῶν ἐνόρκων ὅτι ἐκ μέρους αὐτῶν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν ὁ Μοσκιὸς κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀδικήματος ἔπασχε, διότι ἐπὶ τῇ βάσει τούτου —λέγει— θὰ δικάσουν. Βεβαίως, προσθέτει, τὸ Δικαστήριον τῶν συνέδρων θὰ ἐξετάσῃ καὶ διὰ τὴν περαιτέρω κατάστασιν τοῦ Μοσκιοῦ, διὰ νὰ καθορισθῇ τί θὰ γίνῃ ὁ Μοσκιὸς καταδικαζόμενος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει περὶ τούτου θὰ καταθέσουν οἱ πραγματογνώμονες. Ὁ ἐξεταζόμενος εἶνε μάρτυς μόνον.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ συνοψίζων τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος λέγει ὅτι ὁ Μοσκιὸς εὑρίσκεται εἰς μίαν νοσηρὰν κατάστασιν, ἡ ὁποία πιθανῶς νὰ εἶνε ἰάσιμος, ἴσως ὅμως καὶ ὄχι' τὴν ὑποκρισίαν ἀποκλείει καὶ νομίζει ὅτι κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀδικήματος δὲν ἔπασχε.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ συμφωνεῖ μὲ τὸ συμπέρασμα τῆς καταθέσεώς του, ὡς τὸ διετύπωσεν ὁ κ. Πρόεδρος.

Ὁ κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ (συνήγ. Μοσκιοῦ) διαμαρτύρεται διὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὅτι ὁ καταθέτων «ἐξετάζεται ὡς μάρτυς» καὶ ἐρωτᾷ πῶς εἶνε δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις ἑνὸς ἐμπειρογνώμονος, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶνε ὑποδιευθυντὴς τοῦ ψυχιατρείου—δημοσίου δηλαδὴ ἱδρύματος;

Ὁ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ἀπαντᾷ ὅτι χωρὶς ν' ἀμφισβητῇ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ μάρτυρος, δὲν παραγνωρίζει ἐν τούτοις ὅτι περισσοτέραν σημασίαν θὰ εἶχεν ἂν προσήρχετο ὁ διευθυντὴς τοῦ ψυχιατρείου ἢ ὑπέβαλε τὸ ἵδρυμα, ὡς ὤφειλεν, εἰς τὸ Δικαστήριον ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Μοσκιοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Δὲν τὸν παρηκολούθησεν αὐτός.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. Τότε εἴμεθα σύμφωνοι.

ΓΚΟΝΟΠΟΥΛΟΣ (τῆς πολιτ. ἀγωγῆς). Ἡ ψυχιατρικὴ εἶνε ἕνας κλάδος καὶ ὑπάρχουν σχολαί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μὰ ρωτῆστε, κύριε.

ΓΚΟΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπάρχουν φωτεινὰ διαλείμματα;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀποκλείεται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν.

ΓΚΟΝΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐκάθησαν καὶ ἔφαγαν μετὰ τὸ ἔγκλημα τί ἀποδεικνύει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν τὰ ξέρει αὐτὰ ὁ μάρτυς, ἦρθε ἐδῶ γιὰ τὸ Μοσκιό.

ΓΚΟΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀναμένω τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημά μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀπαγορεύω τὴν ἐρώτησιν αὐτήν.

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, τὸν λόγον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά σας.

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Νὰ γραφῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι δὲν μοῦ δίδεται ὁ λόγος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μάλιστα. Μόνον ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά σας.

Ὁ κ. ΜΑΓΙΑΚΟΣ (τῆς πολιτ. ἀγωγῆς) ἀπευθύνει ἐρωτήσεις ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων τοῦ μάρτυρος καὶ ζητεῖ νὰ μάθῃ ἂν δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ὑποκρισίαι, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους. Εἰς ἐπίρρωσιν τῆς γνώμης του ἀναφέρει τὸ γεγονὸς ὅτι Γάλλος αἰχμάλωτος, κρατηθεὶς εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, δὲν ἐδέχθη ν' ἀνταλλαγῇ ὅταν ἀντηλλάγησαν οἱ ἀσθενεῖς καὶ περιεφέρετο ἐλεύθερος. Μετὰ τὸν πόλεμον ἐπανῆλθεν εἰς τὴν χώραν του, ἀπ' ὅπου ηὐχαρίστησε τοὺς Γερμανοὺς ἰατρούς, διότι, χωρὶς νὰ θέλουν, τὸν ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἔργου τῆς κατασκοπείας, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιφορτισθῆ ἀπὸ τὸ γαλλικὸν Ἐπιτελεῖον.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ, καίτοι δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν του τὸ γεγονός, δὲν τὸ ἀμφισβητεῖ ὅμως. Ἐν τούτοις εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν λέγει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὑποκρισίας.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ἔνορκος) ὡς ἰατρὸς συζητεῖ μὲ τὸν μάρτυρα ἐπιστημονικῶς, ζητεῖ δὲ νὰ μάθῃ ἂν εἰς τὸν κλάδον τῆς Ψυχιατρικῆς ὑπάρχουν μέσα ἐγγυώμενα περὶ τῆς ἀσφαλοῦς κρίσεως.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ εἰς ἀπάντησιν προκαλεῖ ἐπιστημονικὴν συζήτησιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν συνάγει ὅτι ἐν προκειμένῳ—κατὰ τὴν γνώμην του—εἶνε ἀσφαλὲς ὅτι ὁ κατηγορούμενος πάσχει ἀπὸ συναισθηματικὴν καταληξίαν.

Ὁ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ζητεῖ νὰ μάθῃ μήπως ὑπάρχουν μικταὶ καταστάσεις ὑποκρισίας καὶ παθήσεως, ὅπως ὑποστηρίζει ἕνας συγγραφεύς, τὸν ὁποῖον ἐπικαλεῖται.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ λέγει ὅτι ὑπάρχει καὶ ἡ μικτὴ κατάστασις, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται διακοπὴ ὀλίγων λεπτῶν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Καλεῖται ἐκ νέου ὁ μάρτυς Κωνσταντινίδης.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. Μήπως γνωρίζετε ἂν μετὰ τὸν πόλεμον ὑπῆρξαν περιστάσεις ψυχικῆς παρατηρήσεως νὰ λέγουν διάφοροι ἄνθρωποι ψέμματα; Νὰ λέγουν ὅτι εἶδαν διάφορα πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδαν;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὑπάρχουν περιπτώσεις αὐτοκατηγορίας. Οἱ μελαγχολικοὶ αὐτοκατηγοροῦνται ὅτι διέπραξαν ἔγκλημα. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀνωμάλου ψυχικῆς συνθέσεως, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι αὐτοὶ διέπραξαν ὅλα τὰ ἐγκλήματα τοῦ κόσμου. Αὐτὴ εἶνε ἡ λεγομένη φανταστικὴ ψευδολογία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρετηρήσατε αὐτὴν τὴν περίπτωσιν εἰς τὸν κατηγορούμενον;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Φρονεῖτε ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔπασχε; Ὅτι δὲν εἶχεν ἀλλοίωσιν πνευματικὴν ὅταν ἐτέλεσε τὸ ἔγκλημα;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ἔχομεν ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα διὰ νὰ ἀποφανθῶμεν. Μπορεῖ νὰ ὑπῆρχε μία λανθάνουσα ψύχωσις ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ ἦτο καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔχετε ἐδῶ συγκεκριμένα στοιχεῖα;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ἔχομεν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5ην ἀπογευματινήν.

ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Τὴν 5.20' μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις καὶ καλεῖται νὰ συνεχίσῃ ὁ μάρτυς κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ (ὑποδιευθ. τοῦ Ψυχιατρείου).

Ὁ κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ἀπευθύνει ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα ζητῶν νὰ μάθῃ ἂν ἡ νόσος τοῦ Μοσκιοῦ εἶνε κληρονομικὴ καὶ ὑφίστατο πρὸ τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ ἀπαντᾷ ὅτι τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν τὴν ἐξήτασε διότι δὲν ἔχει στοιχεῖα.

Ἐνῷ ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ εἰς συναφῆ ἐρωτήματα, ὁ συνήγορος κ. Εὐαγγελάτος πλησιάζων πρὸς τὴν ἕδραν ἐγχειρίζει πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μοσκιοῦ, διαμαρτυρομένου καὶ ἀπειλοῦντος τὸν κ. συνήγορον διὰ τὴν προχθεσινὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς αἰθούσης. Ἀπὸ τὸ σημείωμα τοῦτο, λέγει κατ' ἰδίαν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον ὁ κ. ὑπερασπιστής, ἠμπορεῖ νὰ κριθῇ ἡ διανοητικὴ κατάστασις ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Ὁ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ, παρεμβαίνων εἰς τὴν συζήτησιν, λέγει, ὅτι ἡ δίκη θὰ προχωρήσῃ καὶ θὰ τελειώσῃ. Καὶ προσθέτει: «Γνωρίζομεν ὅτι ἀπειλούμεθα, ἀλλὰ θὰ προχωρήσωμεν. Ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδοθῇ».

Ὁ κ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ ζητεῖ νὰ μάθῃ ἂν ἡ ἀφοσίωσις τῆς Μπέλλου, ὅπως ἐξεδηλώθη, εἶνε νοσηρά.

ΜΑΡΤΥΣ. Βεβαίως, τὸ φαινόμενον εἶνε καινοφανές...

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Μὰ κύριε ἰατρέ, ἀποφαίνεσθε ἀπὸ τρίποδος περὶ παντὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ὁ κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὅτι εἰς τὸν Μοσκιόν, ὅταν ἀνεκρίνετο ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, ἐπεδείχθη ὁμοίωμα τοῦ θύματος, ζητεῖ νὰ μάθῃ, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀβίαστον ὁμολογίαν.

ΜΑΡΤΥΣ. Βεβαίως, ἀβίαστος ὁμολογία σημαίνει τὸ νὰ ὁμολογῇ τις κάτι αὐθορμήτως, χωρὶς πίεσιν ἢ ψυχολογικὴν βίαν.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. Ἐπιδρᾷ ἡ ἐπίδειξις ὁμοιώματος εἰς ἀνακρινόμενον.

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀσφαλῶς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐν προκειμένῳ, κύριε μάρτυς. Ὁ Μοσκιὸς συνελήφθη ὡς ἔνοικος τῆς οἰκίας, ὅπου διεπράχθη τὸ ἔγκλημα καὶ ἐξητάζετο ὡς μάρτυς. Ἦτο δυνατὸν ὅταν τῷ ἐπεδείχθησαν τὰ ροῦχα τοῦ θύματος νὰ φθάσῃ εἰς κλονισμὸν μέχρι τοῦ σημείου ν' αὐτοκατηγορηθῇ, ὅπως ἔκαμεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν:

ΜΑΡΤΥΣ. Μᾶλλον νομίζω ἔκαμε ἐξωτερίκευσιν ἀντίστοιχον πρὸς τὴν πραγματικότητα, δηλαδὴ νὰ ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ ἐξέκλινε κατὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν λεπτομερειῶν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τοῦ ἔδειξαν τὰ ροῦχα διότι τὰ ἐπέταξεν αὐτός. Ἂν τοῦ ἔδειχναν τὰ δικά μου θὰ πάθαινε τι:

ΜΑΡΤΥΣ. Βεβαίως ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀποτελεῖ ἐξαναγκασμὸν ἡ ἄσκησις βίας τὸ ὅτι εἰς τὸν Μοσκιόν, ἐξεταζόμενον ὡς μάρτυρα, ἐπεδείχθησαν τὰ ροῦχα τοῦ θύματος;

ΜΑΡΤΥΣ. Εἶνε ἐν τούτοις καὶ αὐτὸς ψυχολογικὸς ἐξαναγκασμὸς μικροῦ βαθμοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Καὶ θὰ ἔφθανε ὁ Μοσκιὸς μέχρι τοῦ σημείου νὰ ὁμολογήσῃ ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐτελέσθη ὑπ' αὐτοῦ;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι ἀσφαλῶς. Μόνον ἀλλοίωσιν τῶν καταθέσεών του θὰ ἐπέφερε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπὲρ τίνος;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὑπὲρ αὐτοῦ βεβαίως.

Ὁ κ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ (συνήγορος) ἐρωτᾷ τὸν μάρτυρα ἂν ἡ πελάτις του Κάστρου, ὑστερικὴ οὖσα, καὶ συνεργήσασα εἰς τὸ ἔγκλημα εἰς στιγμὴν κρίσεως εἶχε ἐλευθέραν τὴν βούλησιν.

Ὁ ΜΑΡΤΥΣ ἐξηγεῖ ἐπιστημονικῶς τὸ φαινόμενον αὐτὸ καὶ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. ὑπερασπιστήν.

Ο ΜΑΡΤΥΣ κ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Ὁ μάρτυς κ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ λέγει ὅτι πρὸ 25 ἡμερῶν ἐξήτασε τὸν Μοσκιὸν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐξήγαγε δὲ τὸ συμπέρασμα ὅτι πάσχει ἀπὸ μίαν καταπληξίαν. Τὸ παιδὶ αὐτὸ εἶνε ἕνα παιδὶ ἀνώμαλο, τὸ ὁποῖον ἔπαθε αὐτὸ ποὺ λέγει ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς ψυχολογίας τοῦ Βερολίνου Μπιρμπάουμ εἰς τὸ τελευταῖόν του σύγγραμμα «ψύχωσις τῆς φυλακῆς». Κατὰ τὸν Μπιρμπάουμ εἰς πολλοὺς ἐγκληματίας παρατηρεῖται, ὅταν μποῦν εἰς τὴν φυλακήν, ἕνα παραλήρημα, τὸ ὁποῖον παύει ὅταν βγοῦν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τότε νὰ τὸν βγάλουμε ἀπ' τὴν φυλακή!...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ὑποκρισία;

ΜΑΡΤΥΣ. Μπορεῖ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὑπάρχει ἐδῶ;

ΜΑΡΤΥΣ. Δὲν ἔχομεν τίποτε ὡς δεδομένον διὰ νὰ τὸ ἀποδείξωμεν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀποκλείετε τὴν ὑποκρισίαν;

ΜΑΡΤΥΣ. Καθόλου.

ΑΠΟΧΩΡΕΙ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ (συνήγορος). Μήπως γνωρίζετε, κύριε μάρτυς, ἂν παρακολουθοῦνται οἱ κατάδικοι ὅταν παρουσιάσουν συμπτώματα διανοητικῆς διαταράξεως;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Τί σχέσιν ἔχουν αὐτὰ μὲ τὸν Μοσκιόν;

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Ἐνοχλεῖσθε, κύριε Εἰσαγγελεῦ;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Δὲν ἐνοχλοῦμαι, ἀλλὰ θέλω νὰ τελειώσῃ ἡ δίκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ (συνήγορος). Καὶ ἡμεῖς θέλομεν νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀλήθεια.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἔχομεν ἐδῶ τώρα εἴκοσιν ἡμέρας. Τί σχέσιν ἔχουν αὐτὰ ποὺ ρωτᾶτε μὲ τὴν ὑπόθεσιν;

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. Κύριε Εἰσαγγελεῦ, μὴ λησμονῆτε ὅτι ἔχομεν 1932 καὶ ὄχι 1732, ὁ δὲ ποινικὸς κῶδιξ ἔγινεν ἔπειτα ἀπὸ μίαν γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δέχομαι νὰ μοῦ κάνετε τὴν νταντά.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐμοῦ δὲν σᾶς ἀπαγγέλλω κατηγορίαν...

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. Ἐὰν ὡς μόνον ὅπλον κατὰ κάθε λογικῆς ἐρωτήσεως εἶνε ἡ ἀπαγγελία κατηγορίας, τότε ἀπαγγείλατέ την. Ἄλλως ἀφήσατέ μας, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θ' ἀποχωρήσωμεν.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Δὲν σᾶς ἀπαγγέλλω κατηγορίαν, ἀλλὰ ἀποχωρῶ ἐγώ.

Ὁ κ. Ρηγανάκος ἐξέρχεται, τὸν ἀντικαθιστᾷ δὲ εἰς τὴν ἕδραν ὁ ἐν τῇ αἰθούσῃ εὑρισκόμενος κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἀντεισαγγελεὺς πρωτοδικῶν κ. Ἰωάννου.

ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣΜΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Ἐὰν ὑπεκρίνετο ὁ Μοσκιὸς εἶνε δυνατὸν νὰ προέβη εἰς οἵας προέβη ὁμολογίας ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ ὑποκρίνεται ἔπειτα, ἀφοῦ τέσσαρες ἦσαν στὸ σπίτι—ἂν δὲν ὑπῆρχε πέμπτος;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι, μυριάκις ὄχι.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Ὅταν ἀκόμη, χωρὶς νὰ κάνῃ τὸν τεμαχισμόν, διότι ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν ὅτι δὲν τὸν ἔκαμεν αὐτός, εἶπεν ὅτι αὐτὸς ἐτεμάχισε τὸ θῦμα, καὶ ἔγραψε μάλιστα ἐπιστολὰς ἀπὸ τὴν φυλακὴν πρὸς τὴν Φοῦλαν ποὺ ἀνελάμβανε τὰς εὐθύνας, τί λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριε συνήγορε, ζητεῖτε ἀπὸ τὸν μάρτυρα νὰ σᾶς εἴπῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κατηγορουμένου Μοσκιοῦ κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος;

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Ὄχι' ζητῶ νὰ μάθω διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν διὰ νὰ φθάσω εἰς τὴν τότε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὥστε ὑποβάλλετε ἔνστασιν χωρισμοῦ τῆς δίκης;

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Ὄχι. Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου καθορίζει εἰδικῶς τὰς περιπτώσεις διὰ τοὺς φρενοβλαβεῖς ἐγκληματίας. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ θὰ ζητήσωμεν νὰ δικασθῶμεν.

Δ. ΚΑΒΟΥΡΑΣ. Τὸ Δικαστήριον ἀποσύρεται εἰς διάσκεψιν.

Μετὰ ὀλίγα λεπτὰ τὸ Δικαστήριον ἐπανέρχεται, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν ἀπαγγέλλει ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος διὰ τὸ ὁποῖον ἀπεσύρθη εἰς διάσκεψιν.

ΣΟΒΑΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Ἔχομεν τὸ γεγονὸς ὅτι μία γυναῖκα, ἡλικίας 48 ἐτῶν, πάσχει ἀπὸ ὑστερισμούς. Τὸ ἄτομον αὐτὸ εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον διανοητικὴν ἰσορροπίαν;

ΜΑΡΤΥΣ. Τὰ ἄτομα αὐτὰ δὲν εἶνε διανοητικῶς ὑγιῆ. Ἡ νόσος των τὰ ὁδηγεῖ ἢ εἰς μεγάλας πράξεις ἢ εἰς ποταπάς, ἐγκλήματα κ.λ.π. Γενικῶς τὰ χαρακτηρίζει μία ὑπερβολή. Τὰ ἄτομα αὐτὰ ἔχουν ἠλαττωμένην τὴν ἐνέργειαν τῆς βουλήσεως.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Καὶ ἡ εὐθύνη των;

ΜΑΡΤΥΣ. Συμπέρασμα τὸ ὁποῖον βγαίνει μόνον του.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ. Ἐφόσον δὲν ἀπολαύει πλήρως τῶν διανοητικῶν της λειτουργιῶν, εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ τῆς ἀποδοθῇ πλήρης εὐθύνη;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Μὰ πῶς μπορεῖ νὰ πῇ ὁ μάρτυς τέτοια πράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὴν ξέρετε τὴν Κάστρου;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Χωρὶς νὰ τὴν ξέρετε εἶνε δυνατὸν νὰ πῆτε ἂν καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν εἶνε ὑστερική, συνεπῶς καὶ νὰ ὁμιλήσετε περὶ βαθμοῦ ἐνοχῆς της;

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ (συνήγ.). Ἂν ἀρνῆσθε τοὺς ὑστερισμοὺς τῆς Κάστρου, εἶνε σὰν νὰ ἀρνῆσθε τὸ φῶς. (Γέλωτες ζωηρότατοι ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον).

—Κύριε πρόεδρε—φωνάζει ὁ ὑπερασπιστής— δὲν εἶνε κατάστασις αὐτή. Διατί γελᾷ τὸ ἀκροατήριον; Πρέπει νὰ κενωθῇ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ αἴθουσα, διότι ἄλλως ἡμεῖς δὲν ἔχομεν θέσιν ἐδῶ.

Ὁ κ. ΚΑΒΟΥΡΑΣ (πρόεδρος) ἐγειρόμενος ἀπὸ τὴν ἕδραν του κρούει ζωηρῶς τὸν κώδωνα καὶ λέγει εἰς ἔντονον ὕφος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. συνήγορον: Λυποῦμαι, λυποῦμαι πολὺ κ. συνήγορε, διότι παραγνωρίζετε τὰ δικαιώματά σας. Καθῆστε κάτω...σᾶς ἀφαιρῶ τὸν λόγον. Ὀφείλετε νὰ ἀναγνωρίσητε ὅτι οἱ κατηγορούμενοι καὶ ἡ ὑπεράσπισίς των ἀπολαύουν πλήρους ἰσότητος.

ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ. Δὲν τελοῦμεν εἰς ἠρεμίαν ψυχῆς, κ. Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀντιθέτως, τὸ δικαστήριόν μας δὲν ἐστέρησε τοὺς κατηγορουμένους κανενὸς μέσου διὰ τὴν ὑπεράσπισίν των.

ΥΣΤΕΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΣ

Ἀποκαθισταμένης ἡσυχίας, ὁ κ. Πρόεδρος ἀπευθύνεται εἰς τὸν μάρτυρα λέγων:

— Γνωρίζετε ἂν ἡ Κάστρου πάσχει ἀπὸ ὑστερισμούς;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ξέρετε τὸν βαθμὸν τῆς ὑστερίας της;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι.

ΜΑΓΙΑΚΟΣ. Θὰ ἐδέχεσθε σεῖς ὑπάρχουσαν ὑστερίαν ὅταν σᾶς τὴν βεβαιώνῃ ἕνα ἰατρικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕνα ἐμποροϋπάλληλον, ἕνα ζαχαροπλάστην καὶ ἕνα ταγματάρχην;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀσφαλῶς ὄχι.

ΤΟΥΝΤΑΣ. Εὑρίσκετε ὅτι ἕνα ἄτομον μὲ παθολογικὴν ἀφοσίωσιν δύναται νὰ καταθέσῃ εἰς βάρος ἀγαπητῶν του προσώπων, ὅσα κατέθεσεν ἡ Γιαννοῦλα;

ΜΑΡΤΥΣ. Τὰ δύο αὐτὰ γρονθοκοποῦνται.

Περατοῦται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος ψυχιάτρου κ. Βλαβιανοῦ.

Ἐξετάζονται κατόπιν οἱ μάρτυρες Γ. ΜΠΕΝΕΤΑΤΟΣ καὶ Ν. ΛΙΒΑΔΑΣ καταθέτοντες ὅτι ὁ Μοσκιός, πρὸ τοῦ ἐγκλήματος, ἔλεγεν ὅτι θ' αὐτοκτονήσῃ.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Περαιουμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, ὁ κ. Πρόεδρος διατάσσει ν' ἀναγνωσθῇ ἡ ἔκθεσις τῶν ἰατρῶν κ.κ. Κοσκινᾶ καὶ Πατρικίου, οἱ ὁποῖοι, διορισθέντες ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ὡς πραγματογνώμονες, παρηκολούθησαν τὸν Μοσκιὸν ἐπὶ ἡμέρας τώρα.

Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν, τὸ συμπέρασμα τῆς ὁποίας εἶνε ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἐγκληματίας καὶ ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος εἶχε πλήρη συνείδησιν τῆς πράξεως αὐτοῦ.

«Ἡ κατάστασις τοῦ ἐξεταζομένου σήμερον—συνεχίζει ἡ ἔκθεσις—εἶνε τοιαύτη ὥστε οὗτος δέχεται πᾶσαν ἐντύπωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, αἰσθάνεται καὶ ἀντιλαμβάνεται καλῶς τὰ περὶ αὐτὸν καὶ παρέχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ τῆς διαδικασίας. Τὰς λειτουργίας ὅμως τῆς ψυχικῆς ἐξωτερικεύσεως, δὲν θέλει νὰ ἐξωτερικεύσῃ, δὲν ἀπαντᾷ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, προσπαθεῖ ν' ἀπομονωθῇ ἀπὸ τὸ περιβάλλον, ἐδήλωσε δὲ μὲ χαμηλὴν φωνήν: «ἂς μὴ μ' ἀφήσουν, ἂς μὲ δικάσουν».

Τονίζεται ἔπειτα εἰς τὴν ἔκθεσιν, ὅτι ἡ στάσις του δὲν εἶνε σταθερά, ὅτι ἀνεβοκατεβαίνει αὐθόρμητα εἰς τὸ αὐτοκίνητον τῆς φυλακῆς, καθὼς ἐπίσης εἰσέρχεται αὐθόρμητα εἰς τὸ κελλί του καὶ κάθεται αὐθόρμητα εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου.

Ἀκόμη παρετηρήθη, ὅτι ἐσηκώθη μόνος του, ὅταν πρὸς τοῦτο ἐκλήθη πρὸ ἡμερῶν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγείρονται οἱ συνήγοροι τοῦ Μοσκιοῦ κ.κ. Δαμασκηνὸς καὶ Εὐαγγελάτος καὶ διαμαρτύρονται ζωηρῶς.

ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ. Εἶνε πλαστὴ ἡ ἔκθεσις.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. Προσβάλλω τὴν ἔκθεσιν κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο. Εἶνε ψεῦδος ἀνήκουστον, ὅτι ἐσηκώθη μόνος του. Ὑπάρχουσι πολλοὶ μάρτυρες διὰ νὰ τὸ βεβαιώσουν ὅτι τὸν ἐσήκωσαν οἱ χωροφύλακες.

Ὁ θόρυβος συνεχίζεται, τῶν συνηγόρων διαμαρτυρομένων διὰ τὴν περικοπὴν ταύτην ἰδίᾳ τῆς ἐκθέσεως. Ἐκ μέρους τούτων τονίζεται ὅτι ἂν ἡ ἔκθεσις κριθῇ ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ δύναται νὰ συμπεράνῃ τις καὶ περὶ τοῦ ὅλου αὐτῆς.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΗ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Ἀποκαθισταμένης ἡσυχίας, ὁ γραμματεὺς ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ Μοσκιὸς πολλὲς φορὲς συνελήφθη νὰ σηκώνῃ τὸ κεφάλι του καὶ νὰ κυττάζῃ μὲ λοξὸν βλέμμα. Ἡ σημερινή του κατάστασις, τονίζεται, εἶνε ἀπόρροια ἢ ὑποκρίσεως ἢ ἀντιδράσεως ψυχικῆς, ἥτις φυσιολογικὴ οὖσα ἐν ἀρχῇ, κατέστη ἤδη ἴσως παθολογική. Οἱ ἰατροὶ εὑρίσκουν πολὺ πιθανωτέραν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἐπειδὴ ὅμως, λέγουν, ἡ εὐθύνη των εἶνε μεγάλη λόγῳ τοῦ ὅτι ἂν γίνῃ τοῦτο δεκτόν, θὰ ἔχῃ βαρείας συνεπείας, στηριζόμενοι δὲ εἰς τὸ ὅτι ὁ χρόνος διὰ τὰς παρατηρήσεις των ἦτο ἀνεπαρκής, τηροῦν μερικὰς ἀμφιβολίας.

Ἀπαντῶντες εἰς τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἡ παροῦσα κατάστασις εἶνε ἰάσιμος ἢ μή, λέγουν ὅτι εἶνε πραγματική, δύναται νὰ ἐπιδεινωθῇ ἢ νὰ μονιμοποιηθῇ, καθισταμένη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα «ψύχωσις ἐκ φυλακίσεως» εἴτε νὰ βελτιωθῇ, ἢ καὶ νὰ ἰαθῇ τελείως, πάντως ὅμως ὁ κατηγορούμενος θὰ παραμείνῃ ἐγκληματίας ἐξ ἰδιοσυγκρασίας.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ὁ κ. Πρόεδρος κηρύσσει μετὰ ταῦτα περαιωμένην τὴν διαδικασίαν καὶ ζητεῖ ν' ἀρχίσουν αἱ ἀπολογίαι τῶν κατηγορουμένων, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τὸν κατηγορούμενον Κορναράκην.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (πρὸς τὸν Κορναράκην): Σεῖς κατηγορεῖσθε ὅτι συνηργήσατε εἰς τὸ ἔγκλημα διὰ τῆς μεταφορᾶς τοῦ πτώματος. Τί ἀπολογεῖσθε;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ. Τί ν' ἀπολογηθῶ κύριε Πρόεδρε. Δὲν συνήργησα. Τότε ἤμουν στὸ Περιστέρι. Ἡ γυναῖκα ποὺ σᾶς εἶπε ὅτι μὲ εἶδε στὸ σπίτι τῆς μητέρας μου νὰ μιλῶ μὲ τὸ θεῖό μου ἔκανε λάθος. Μοῦ τὸ παρήγγειλε ἄλλως τε καὶ στὴ φυλακή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Γιατί τὸ εἶπε τότε αὐτὴ ἡ Λάσκαρη;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ. Δὲν ξέρω κύριε Πρόεδρε. Αὐτὴ ἔτσι λέει κουβέντες. Τὴν ἔχουν γιὰ φλύαρη στὴν αὐλή. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω... Καὶ δὲν ἔκανα σὲ κανένα κακό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ θεῖός σου ὁ Μαγουλόπουλος εἶπε ὅτι ἦσουν σύ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ. Ὄχι κύριε Πρόεδρε, ἤμουν στὸ Περιστέρι, στῆς ἀρραβωνιαστικῆς μου. Δὲν κατέβαινα στὴν Ἀθήνα.

Ἀπουσιάζοντος τοῦ συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου, ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισίν του ὁ κ. Καγκαράκης ὁ ὁποῖος τὸν ἐρωτᾷ:

— Εἶχες μέρες νὰ δῆς τὸ θεῖό σου;

ΚΑΤΗΓ. Τρεῖς μέρες. Τὴν ἐπαύριο τῆς συλλήψεώς του ἦλθε ὁ ἀδελφὸς τῆς μνηστῆς μου καὶ μοῦ διάβασε τὴν ἐφημερίδα, ἐπῆγα δὲ τὴν ἄλλη μέρα νὰ ἰδῶ τί τρέχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν πῆγες νὰ μιλήσῃς μὲ τὸ Μαγουλόπουλο τὴν ἡμέρα ποὺ μετεφέρθη τὸ πτῶμα;

ΚΑΤ. Ὄχι, δὲν κατέβηκα. Ἤμουν στὸ Περιστέρι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πότε σὲ ἐξεβάσκανε ἡ μάγισσα;

ΚΑΤ. Τὴν Δευτέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πρὶν ἀπ' τὰ Φῶτα;

ΚΑΤ. Ὄχι μετά.

Ὁ κατηγορούμενος λέγει ἔπειτα ὅτι συνελήφθη τὸν Σεπτέμβριον, πρὸ τούτου ὅμως ἐπὶ τῇ ἀναγραφῇ τῆς εἰδήσεως ὅτι καταζητεῖται ἐπῆγε τρεῖς φορὰς εἰς τὸν ἀνακριτήν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν τὸν χρειάζεται.

Ὁ κ. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ (δικηγόρος) παριστάμενος εἰς μίαν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον λέγει ὅτι εἶνε ἀκριβὴς ἡ βεβαίωσις τοῦ κατηγορουμένου.

Περατουμένης εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἀπολογίας τοῦ Κορναράκη διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον 9 π.μ., ὁπότε θὰ ἀπολογηθοῦν ὁ Ἀντ. Μαγουλόπουλος, ὁ Σπ. Μαγουλόπουλος, ἡ ὑπηρέτρια, ἡ Φοῦλα, ἡ Κάστρου καὶ τέλος, ἂν θελήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ, ὁ Μοσκιός. Μετὰ ταῦτα θὰ ἀρχίσουν αἱ ἀγορεύσεις τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν συνηγόρων. Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ ἀγορεύσεις θὰ διαρκέσουν ἐπὶ τριήμερον.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Χθὲς τὴν 6.30' μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐγένετο ἡ 15η συνεδρίασις τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, καθ' ἣν ἐξητάσθη τὸ πρόβλημα τῆς ἑλληνικῆς ἠλεκτρικῆς οἰκονομίας.

Ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Κ. Γουναράκης, ὅστις εἶπεν ἐν περιλήψει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὸν συνεχῆ ἀγῶνα τῶν λαῶν ὁτὲ μὲν πρὸς ἄνοδον εἰς ὑψηλοτέρας βαθμίδας πολιτισμοῦ ὁτὲ δέ, ὡς σήμερον, πρὸς διατήρησιν κτηθέντων ἀγαθῶν, ὅπλον ἀπαραίτητον κατέστη πλέον ὁ ἠλεκτρισμός, συστατικὸν τῆς ὕλης στοιχειῶδες, φορεὺς τῆς εὐγενεστέρας μορφῆς τῆς ἐνεργείας, τῆς ἠλεκτρικῆς.

Φῶς, δύναμις κινητήριος καὶ θερμότης, τρεῖς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς σημερινῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς, παράγονται εὐχερῶς ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ τεχνικῶν μέσων ἁπλῶν, ἱκανοποιούντων τοὺς αὐστηροτέρους τῶν ὅρων ἀνέσεως καὶ τῆς ὑγιεινῆς. Δρομεὺς δεινός, χῶρον καὶ χρόνον ὑπερνικῶν, ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐξελίχθη εἰς μοναδικὸν μέσον τηλεπικοινωνίας τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσήχθη ὁ ἠλεκτρισμὸς πρὸς κοινὴν χρῆσιν τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1890, ὁπότε ἠλεκτροφωτίσθη τὸ περὶ τὴν ὁδὸν Ἀριστείδου τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν. Σήμερον ὑπάρχουσι 370 ἐγκαταστάσεις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἐν Ἑλλάδι τροφοδοτοῦσαι ὁλικὸν πληθυσμὸν 3.000.000 ἤτοι 48 ½ % τοῦ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἠλεκτρικὴ οἰκονομία εἶνε ἐξαιρετικῶς καθυστερημένη.

Τὰ παρεχόμενα εἰς τὴν ἑλληνικὴν κατανάλωσιν 16 ὡριαῖα χιλιοβὰττ ἀνὰ κάτοικον καὶ ἔτος εἶνε πολὺ ὀλίγα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πραγματικάς του ἀνάγκας, αἵτινες θ' ἀνήρχοντο τοὐλάχιστο εἰς 75 ὡριαῖα χιλιοβὰττ, ἂν αἱ βιομηχανίαι ἠλεκτρισμοῦ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ παρέχουν τὴν ποσότητα ταύτην εἰς εὐθηνὰς τιμάς. Διὰ τὴν παραγωγὴν σημαντικῶν σχετικῶς ποσοτήτων ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐν Ἑλλάδι, δύνανται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ ἑξῆς 4 πηγαί:

1) Ὑδραυλικαὶ δυνάμεις ἐγχώριοι, 2) Λιγνίτης ἐγχώριος, 3) Γαιάνθραξ ἐξωτερικοῦ, 4) Πετρέλαιον ἐξωτερικοῦ.

Μετὰ σύγκρισιν τῶν διαφόρων τούτων πηγῶν ἐνεργείας ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς, ὁ κ. Γουναράκης καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, λόγῳ τῶν πολλῶν ἀλληλοσυγκρουομένων παραγόντων, δὲν εἶνε ἐκ τῶν προτέρων δυνατόν, ἄνευ εἰδικῆς, κατὰ περίπτωσιν μελέτης, νὰ καθορισθῇ ἡ χρησιμοποιητέα πηγὴ ἐνεργείας. Διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀπαιτεῖται ἀκριβὴς γνῶσις τῶν ἰδιοτήτων τῶν πηγῶν ἐνεργείας, ἀλλὰ τὰς ἐγχωρίους πηγὰς ἐνεργείας γνωρίζομεν πλημμελῶς, εἰς τρόπον ὥστε θὰ εἶνε τοὐλάχιστον ἐπικίνδυνος ἡ βεβιασμένη χρησιμοποίησις αὐτῶν, ἄρα ἐπισφαλὴς αὐτὴ αὕτη ἡ θεμελίωσις τῆς ἠλεκτρικῆς ἡμῶν οἰκονομίας.

Πρὸς μελέτην τῶν συνθηκῶν τῆς ἠλεκτρικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καὶ πρὸς ἐκπόνησιν προγράμματος ἀναπτύξεως αὐτῆς, ὁ κ. Γουναράκης τελευτῶν προτείνει:

Πρῶτον. Εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ μὴ πλήρως ἐφαρμοσθέντος νόμου 3027 νὰ ἐνισχυθῇ διὰ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀπαιτουμένων μικρῶν πιστώσεων τὸ τόσης σπουδαιότητος πτωχὸν γραφεῖον ὑδραυλικῶν μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἵνα, ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ἐκπονήσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ χάρτην τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Δεύτερον. Νὰ ἱδρυθῇ ὁ ὀργανισμὸς ἐρεύνης τῶν ἑλληνικῶν λιγνιτῶν καὶ

Τρίτον. Νὰ συστηθῇ «Ὀργανισμὸς Ἠλεκτρικῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος», ὅστις θὰ ἐκπονήσῃ τοὺς χάρτας τῆς ἀναμενομένης καταναλώσεως τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐκλέξῃ, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν ὀργανισμὸν λιγνιτικῶν ἐρευνῶν καὶ τὸ γραφεῖον ὑδραυλικῶν μελετῶν, τὰς χρησιμοποιητέας πηγὰς ἐνεργείας καὶ θὰ ἐκπονήσῃ πλῆρες πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς ἠλεκτρικῆς οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὑποδεικνύων καὶ τὰ μέσα πρὸς πραγματοποίησιν αὐτοῦ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
τῶν Συφιλιδικῶν Νοσημάτων
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
θεραπεύει τοὺς ἐκ συφιλιδικῶν νοσημάτων πάσχοντας εἰς τὸ ἰατρεῖον του, ὁδὸς Κάνιγγος 11.
Ὧραι ἐπισκέψεως 8—12 π. μ. 3—8 μ. μ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΟΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΟΡΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Σήμερον, ὀλίγον μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὑπεγράφη ἡ προσωρινὴ ἑλληνο-γαλλικὴ ἐμπορικὴ συμφωνία (μοντους βιβέντι) ἡ ὁποία θὰ ἰσχύσῃ μέχρι τῆς συνάψεως ὁριστικῆς συμφωνίας. Ἡ συμφωνία ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν κ.κ. Ταρντιέ, Ρολλὲν καὶ Μιχαλακοπούλου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ. Τὰ διάφορα σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον προκύψει διαφωνίαι κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν, μεταξὺ τῶν κ.κ. Μαρκέτη καὶ Χαριλάου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῶν ἐνδιαφερομένων τριῶν γαλλικῶν ὑπουργείων ἀφ' ἑτέρου, ἐξητάσθησαν ὑπὸ τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Ταρντιὲ καὶ αἱ διαφοραὶ διεκανονίσθησαν κατὰ τὸν μᾶλλον συμφέροντα εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη τρόπον.

Αἱ ἤδη ὑπὸ παραγγελίαν ποσότητες τῶν ἑλληνικῶν οἴνων διὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν Γαλλίαν μὲ τὸν κατώτατον δασμόν, αὐξάνεται δὲ καὶ ἡ ποσότης τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν τὰ ὁποῖα θὰ εἰσάγωνται ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Τὸ γαλλικὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἔδωσε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν Τύπον τὸ κάτωθι ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

«Οἱ κ.κ. Ρολλὲν καὶ Μιχαλακόπουλος ὑπέγραψαν τὴν πρωΐαν προσωρινὴν συμφωνίαν τροποποιοῦσαν τὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν συνθήκην τῆς 23ης Μαΐου τοῦ 1931. Ἡ συνομολογηθεῖσα συμφωνία, ἰσχύος ὀκτὼ μηνῶν, θὰ παρατείνεται ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα. Προβλέπει ὡρισμένους διακανονισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐπέβαλλον αἱ σημεριναὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, ἐν ἀναμονῇ ἀποκαταστάσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ἐπὶ σταθερωτέρων βάσεων, ὅταν αἱ συνθῆκαι τὸ ἐπιτρέψουν. Ἡ Γαλλία ἐπιτυγχάνει τὴν κατάργησιν τοῦ ὅρου τῆς εἰσακτέας ποσότητος μὲ δασμὸν 55 φράγκων τῶν ἑλληνικῶν οἴνων. Ἡ Ἑλλὰς ἐπιτυγχάνει ἐπίσης αὔξησιν τῆς ποσότητος τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν της ἀγοραζομένης ὑπὸ τῶν γαλλικῶν μονοπωλίων. Αἱ δύο κυβερνήσεις ἀπεφάσισαν ἐπίσης ν' ἀρχίσουν ἀμέσως διαπραγματεύσεις διὰ τὴν δημιουργίαν συμψηφιστικοῦ ταμείου διὰ τὰς ἐμπορικὰς πιστώσεις. Ἐπίσης συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν βάσεων μιᾶς ὁριστικωτέρας συμφωνίας τῆς ὁποίας ἡ σύναψις θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ταχέως. Ἡ γαλλο-ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ συμφωνία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς δύο χώρας νὰ διέλθουν τὴν σημερινὴν δυσχερῆ περίοδον χωρὶς νὰ διακινδυνεύσουν τὰς ἀγαθὰς ἐμπορικὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἔπαυσαν νὰ διατηροῦν καὶ αἵτινες ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς μακρὰς παραδόσεις τῆς φιλίας των».

Ὁ κ. Ταρντιέ, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας, ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΜΠΡΙΑΝ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀποφάσει τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἡ κηδεία τοῦ Μπριὰν θὰ γίνῃ τὸ Σάββατον 2 μ.μ. Ἄπειρον πλῆθος ἔχει συγκεντρωθῆ ἔξωθι τῆς οἰκίας του. Πλεῖστοι βουλευταὶ εὑρισκόμενοι εἰς Παρισίους ἐνεγράφησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιγὲν βιβλίον συλλυπητηρίων. Εἰς τοῦτο ἐνεγράφησαν ἐπίσης καὶ πολλοὶ ξένοι διπλωμάται. Ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν κατὰ σωρείαν τὰ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀτμόσφαιρα θλίψεως ἐπικρατεῖ εἰς ὅλην τὴν πρωτεύουσαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ Μπριάν. Τὰ πέριξ τῆς οἰκίας ὅπου ἐξέπνευσεν ὁ μέγας πολιτικὸς ἀνήρ, ἔχουν κατακλυσθῆ ὑπὸ τοῦ πλήθους. Πολλαὶ γυναῖκες κλαίουν. Οἱ ἐπίσημοι καταφθάνουν ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ἐκ τῶν πρώτων προσῆλθεν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ντουμέρ, βραδύτερον δὲ ὁ κ. Ταρντιὲ μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ὅλοι παρελαύνουν πρὸ τοῦ μικροῦ γραφείου του, ὅπου εἶνε τοποθετημένος ὁ νεκρός. Τὸ μικρὸν δωμάτιον εἶνε ἁπλούστατα ἐπιπλωμένον καὶ πλῆρες βιβλίων καὶ φωτογραφιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἀπεικονίζονται τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ. Ὅλοι γονυπετοῦν πρὸ τοῦ νεκροῦ, ὅστις εἶνε περιβεβλημένος μαύρην ἐνδυμασίαν ἄνευ παρασήμων. Πρῶτος ἐγονυπέτησεν ὁ κ. Ταρντιέ, ὅστις ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, εἶτα δὲ τὸν ἐμιμήθησαν πάντες οἱ ἄλλοι. Ὁ κ. Ταρντιὲ ἐπέμεινε παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ Μπριὰν ὅπως ἡ κηδεία αὐτοῦ γίνῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ. Ἡ οἰκογένεια ἐν τέλει ἀπεδέχθη. Ὁ νεκρὸς θὰ ἐκτεθῇ εἰς κοινὸν προσκύνημα εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Καὶ Ντ' Ὀρσαί.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας συλλυπητήριον τηλεγράφημα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μπριάν. Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ καὶ ἐξῆρε τὸ ἔργον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

ΓΕΝΕΥΗ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ κ. Ἤμανς ἀνακοινῶν τὸν θάνατον τοῦ Μπριὰν εἰς τὴν Γενικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ.Τ.Ε. ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ βαθείας ὀδύνης σᾶς ἀναγγέλλω τὸν θάνατον τοῦ Μπριάν, ἐπισυμβάντα σήμερον τὴν μεσημβρίαν εἰς Παρισίους. Ὁ Μπριὰν ὑπῆρξεν ἡ θαυμαστὴ ἐνσάρκωσις τῆς ἰδέας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προσεγγίσεως τῶν λαῶν, ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, οἱ ἦχοι τῆς φωνῆς του ἀντηχοῦν εἰσέτι εἰς τὰ ὦτα μας. Ἀκόμη νομίζομεν ὅτι τὸν βλέπομεν ἐνώπιόν μας. Ἐσυνηθίσαμεν νὰ τὸν ἀγαπῶμεν καὶ νὰ τὸν θαυμάζωμεν. Ὑπῆρξε μία ἰδέα τῆς Γαλλίας. Τὸ ὄνομά του θὰ παραμείνῃ συνδεδεμένον μὲ τὰ εὐγενέστερα ἀνθρώπινα ἰδεώδη καὶ ἀθάνατον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ. Ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Γαλλικὴν ἀντιπροσωπείαν τὰ συλλυπητήριά μας καὶ προτείνομεν, εἰς ἔνδειξιν πένθους, τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας».

Ὁ κ. Μπονκούρ, ἀπαντῶν, ηὐχαρίστησεν ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας.

«Τὸ ὡραιότερον μνημόσυνον διὰ τὸν Μπριὰν —εἶπε— θὰ εἶνε ἡ ἐμμονὴ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἤρχισε. Ἡ Γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία βεβαιώνει ἐπισήμως ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ θεράπων ἰατρὸς τοῦ Μπριάν, ὁμιλῶν πρὸς δημοσιογράφους περὶ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ Γάλλου πολιτικοῦ, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὴν πρωΐαν τὸν ἐπεσκέφθην διὰ νὰ τοῦ κάμω τὴν συνήθη ἔνεσιν. Τὸν εὗρον καθήμενον εἰς μίαν πολυθρόναν καὶ ὑπέρποτε καταβεβλημένον. Εὑρίσκετο εἰς κατάστασιν μὴ ἀπέχουσαν πολὺ τοῦ ληθάργου. Περὶ ὥραν 12ην ἠγέρθη διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ ἐτηλεφώνησεν εἰς ἕνα προσωπικόν του φίλον, τὴν δὲ 13ην ἐξέπνευσεν ἠρέμως, χωρὶς πόνου».

Ἡ φήμη περὶ τοῦ θανάτου του ἐκυκλοφόρησεν ἀστραπιαίως, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν τὸ γεγονὸς δι' ἐκτάκτων ἐκδόσεων.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΤΟΥ ΤΑΡΝΤΙΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Τὸν ἐπικήδειον τοῦ Μπριὰν θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ κ. Ταρντιέ. Κατὰ τὴν «Βολοντέ», ὁ ἐνταφιασμὸς αὐτοῦ θὰ γίνῃ εἰς Κοσορέλ. Οἱ ἀνεψιοί του κατέθεσαν ἐπὶ τοῦ φερέτρου του ἀνθοδέσμην ἀπὸ βιολέττες. Αἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν μακρὰς στήλας περιγράφουσαι τὴν ζωὴν καὶ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ.

Η ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἐννέα ἡμέραι παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ καὶ οὐδεμία ἀκριβὴς πληροφορία περὶ τῆς τύχης του ὑπάρχει. Ὁ διοικητὴς τῆς Ν. Ὑερσέης ὁμιλῶν σήμερον πρὸς δημοσιογράφους εἶπεν: «Οὐδεμία ἔνδειξις ὑπάρχει ὅτι τὸ παιδίον ζῇ».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφερόμενον εἰς τὰ περὶ αὐξήσεων τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων ἀνεκοίνωσεν ὅτι, καθ' ἃ τῷ ἀνεφέρθη ἁρμοδίως, παρετηρήθησαν αὐξήσεις εἰς τὰ τρόφιμα ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰ βούτυρα καὶ λίπη οὐδεμία, εἰς τὸν βακαλάον κατὰ 2 δρ. τὴν ὀκᾶν, εἰς τὸν καφὲν κατὰ 8, εἰς ρύζι παντὸς εἴδους κατὰ 2, εἰς τὰ διάφορα εἴδη τυριῶν, πλὴν τῆς Βίτσερης, οὐδεμία, εἰς φασόλια Σερβίας καὶ Βουλγαρίας κατὰ 0.50, εἰς τὰς ἐγχωρίας φακᾶς κατὰ 1, εἰς τὰ κρεμμύδια κατὰ 3—4 δρ. (λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν εἰσάγονται ἐξ Αἰγύπτου), εἰς τὰ γεώμηλα περίπου 1 δρ. καὶ εἰς τὰ κρέατα μέχρις 8 δραχμῶν.

Ἐπίσης παρετηρήθη σχετικὴ αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν λαχανικῶν, ὀφειλομένη, κατὰ τοὺς ἐμπόρους αὐτῶν, εἰς τὴν κακοκαιρίαν.

Τὸ ὑπουργεῖον—προσετέθη— ἔδωκεν ἐντολὴν ἀθρόων μηνύσεων κατὰ αἰσχροκερδῶν, θὰ παρακολουθήσῃ δὲ τὴν κατάστασιν, λαμβάνον ἐν καιρῷ καὶ ἄλλα μέτρα, ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Ὁμοσπονδίας Ἐργατῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν συγκέντρωσις, καθ' ἣν ἐξητάσθησαν αἱ ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς κοινωνικαὶ συνέπειαι.

Κατ' αὐτὴν ἐπῆλθε πλήρης συνεννόησις τῶν ἐργατικῶν στελεχῶν, διὰ τὴν ἔναρξιν γενικοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος καθ' ὅλην τὴν χώραν ὅπως προσαρμοσθοῦν τὰ ἡμερομίσθια καὶ οἱ μισθοὶ πρὸς τὴν νέαν νομισματικὴν κατάστασιν.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Εἰς τὴν Βουλὴν κατετέθη χθὲς σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιουμένου τοῦ σχετικοῦ νόμου, εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτόρων τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων. Καθορίζεται δηλαδή ὅτι:

Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τὴν ἐκλογὴν γερουσιαστῶν ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ὀργανώσεων ἔχουν α) τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, β) τὰ ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν τμημάτων τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων μέλη τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλίων, γ) οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν περιφερειακῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ δ) οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατὰ τόπους Ὁμοσπονδιῶν τῶν Ἐπαγγελματιῶν, ἢ Ἑνώσεων τῶν Ἐπαγγελματιῶν, ὅπου δὲν ὑφίσταται ὁμοσπονδία, παρὰ τῇ Γενικῇ Συνομοσπονδίᾳ τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ἔχοντες δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνικῶν σωματείων ἑκάστης Ὁμοσπονδίας, τῶν ἀναγνωρισθέντων μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1932 καὶ ἐχόντων πεντήκοντα τοὐλάχιστον μέλη κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς ἀντιπροσώπου δι' ἑκάστην πεντηκοντάδα μελῶν ἑκάστου σωματείου.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐσωτερικῶν συνελθοῦσα χθὲς ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι αἱ ἐκλογαὶ κατὰ τὸν νόμον διενεργοῦνται ἐντὸς 45 ἡμερῶν «μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τριετοῦς θητείας τῶν γερουσιαστῶν».

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὅτι δὲν ἀπεστάλη εἰσέτι εἰς τὸ Κυβερνεῖον τὸ Διάταγμα περὶ κυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Χαρίτων, δι' ἧς ἀπορρίπτεται αἴτησις παροχῆς χάριτος εἰς τοὺς στραγγαλιστὰς Νιτενιόγλου καὶ Νικολόπουλον.

Ὁ κ. Ζαΐμης ὥρισε διὰ σήμερον 11 π. μ. ὥραν ἀκροάσεως τοῦ συνηγόρου τοῦ ἐκ τῶν καταδίκων Νικολοπούλου κ. Βαλσαμάκη, ζητήσαντος νὰ γίνῃ δεκτὸς παρὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΔΑΣΜΟΥ

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ρινόπουλος ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς γείτονος, διὰ τῆς ὁποίας αὐξάνεται ὁ δασμὸς τῶν εἰσαγομένων ἐγχωρίων προϊόντων ἀπὸ 6 εἰς 9 %.

Ἡ αὔξησις αὕτη, καθ' ἃ ὑπολογίζεται, θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς αὔξησιν τῶν ἐσόδων κατὰ 7—8 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀγγλικὸν πετρελαιοφόρον «Ζαχρά» ἀποπλεῦσαν χθὲς τὴν αὐγὴν κενὸν ἐκ Δραπετσῶνος διὰ τὴν Κωνστάντζαν ὑπέστη εἰς τὸν Σαρωνικὸν καὶ ἀκριβῶς πέντε μίλια μακρὰν τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς σοβαρὰν βλάβην τῶν μηχανῶν του μεῖναν ἀκυβέρνητον. Εἰς τὰ σήματα κινδύνου του ἔσπευσαν ἐκ Πειραιῶς ρυμουλκά, ἅτινα καὶ τὸ ἐρρυμούλκησαν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐπίσης τηλεγράφημα ἐκ Κρήτης ἀναφέρει ὅτι εἰς τὰς ἐκεῖ ἀκτὰς ἐξώκειλε τὸ ἰταλικὸν φορτηγὸν «Ἰτάλια» μὲ φορτίον ἑσπεριδοειδῶν.

Τὸ σκάφος ὑπέστη ρῆγμα εἰς τὰ ὕφαλα καὶ ἡμιεβυθίσθη ἐκ τῆς εἰσροῆς ὑδάτων εἰς τὰ κύτη του. Ἤδη κφορτώνεται ἐν σπουδῇ τὸ φορτίον του, ἵνα μὴ δὲ κτυπᾷ τὸ σκάφος ἐπὶ τοῦ βυθοῦ καὶ ὑφίσταται ζημίας εἰς τὰ ὕφαλα, ἐπληρώθησαν ὑδάτων τὰ κύτη του.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ

Εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Πλούτωνος καὶ Γραβιᾶς, εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ 25έτις Ἑλένη Βαρυτζίδου ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὸν διαφθορέα της Εὐστάθ. Στακᾶτον, πυροβολήσασα αὐτὸν διὰ περιστρόφου δὶς εἰς τὴν κεφαλήν. Ὁ Στακᾶτος τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάννειον νοσοκομεῖον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον συνῆλθε χθὲς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀσχοληθὲν ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων. Κατὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως μερικοὶ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν ἠρώτησαν τὸν κ. Βενιζέλον περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἐλπίζει νὰ εἶνε εὐνοϊκὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκριναμένων παρ' αὐτῆς τῶν ἀπόψεων τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς πρωθυπουργικῆς αὐτῆς ἀπαντήσεως ἐκυκλοφόρησαν εὐρύταται πληροφορίαι ὅτι ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ ἐκ Παρισίων, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου εἶνε ἀπολύτως αἰσιόδοξον καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κρατοῦσαν διάθεσιν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀνάληψιν τῆς προκαταβολῆς.

Αἱ πληροφορίαι αὗται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ἐτέθησαν ὑπὸ πολλῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν ἔλαβε κανὲν νεώτερον τηλεγράφημα ἀπὸ τὸν κ. Μαρῆν.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας εἶχεν ἐν Παρισίοις ὁ κ. Μαρῆς μετὰ τοῦ τραπεζίτου κ. Χάμπρο, περιωρίσθη νὰ παρατηρήσῃ ὅτι «ὡς καὶ ἄλλοτε ἐδήλωσεν, ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐφόσον θὰ εἶνε εὐνοϊκὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ ἀνάληψις τῆς προκαταβολῆς».

Ἐπεβεβαιώθη ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἐξ ἐπισήμου τηλεγραφήματος ὅτι ἡ συζήτησις ἐν τῇ Δημοσιονομικῇ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἀνεβλήθη ὁριστικῶς δι' αὔριον Τετάρτην. Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἁρμοδίων κυβερνητικῶν κύκλων, δὲν ἀποκλείεται ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ληφθῇ, ἑπομένως δὲ καὶ γνωσθῇ, μόνον μετὰ παρέλευσιν ἑβδομάδος, δεδομένου ὅτι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν ζήτημα θὰ ἀντιμετωπισθῇ ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, τὰ περισσότερα τῶν Κρατῶν τῆς ὁποίας, ἀπηυθύνθησαν πρὸς αὐτὴν μὲ αἰτήσεις οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

Κατὰ χθεσινὰ μάλιστα δημοσιογραφικὰ τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων, τὰ περισσότερα τῶν μελῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχουν υἱοθετήσει τὴν ἄποψιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου περὶ ὀργανώσεως τῆς πλήρους οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν παραδουναβίων χωρῶν καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια, ὥστε εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ γίνουν σχετικαὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα συστάσεις ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐγένοντο ἤδη, κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα, ὑποδείξεις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἐν Παρισίοις ἀντιπροσωπείαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδήσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ ὁριστικὴ διαμόρφωσις τῆς καταστάσεως, ἡ πολιτικὴ κίνησις δὲν ἐσημείωσε χθὲς καμμίαν οὐσιαστικὴν ἐξέλιξιν.

Λόγῳ παρατάσεως τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ἀνεβλήθη. Πιθανώτατα θὰ συγκροτηθῇ ἀπόψε τὴν νύκτα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισεν ἐκδηλουμένη ἐν τῇ Κυβερνήσει τάσις ὅπως καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε δυσμενὴς ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, παραμείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ, προβαίνουσα ἡ ἰδία εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἐνεργοῦσα τὰς ἐκλογάς.

Ἐξ ἀφορμῆς μάλιστα τῆς χθεσινῆς μακρᾶς συνομιλίας τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ κ. Πλαστήρα, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ προεγευμάτισεν, ἐκυκλοφόρησαν εὐρύτατα διαδόσεις ὅτι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν κύκλων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐνεργήσῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς ἐκλογὰς μὲ ἀναλογικήν.

3Η ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου. Μολονότι τὸ Σίτυ ἦτο σχετικῶς παρεσκευασμένον, ἐν τούτοις αἱ δηλώσεις αὗται προεκάλεσαν αἴσθησιν. Ἀναγνωρίζεται ὅτι δι' αὐτῶν ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος πλήσσεται καὶ ὅτι θ' ἀπαιτηθῇ μακροχρόνιος ἐπούλωσις τοῦ τραύματος τούτου.

Ἀπὸ μέρους ἐνδιαφερομένων τραπεζιτῶν μοῦ ὑπενθυμίζετο σχετικῶς, ἡ πρόσφατος δήλωσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσάμπερλαιν, ἀποτρέποντος τὴν εἰς τὸ μέλλον παροχὴν δανείων εἰς τὰ χρεωκοπήσαντα κράτη. Ἐξ ἄλλου, τὸ πρόγραμμα τῶν οἰκονομιῶν καὶ ἡ ἀπόφασις συγκρατήσεως τῆς δραχμῆς εἰς τὴν ἰσοτιμίαν της (σταθεροποίησις), ἐπικροτεῖται ὡς ἐγγύησις περὶ τῆς βαθμιαίας ἐπιστροφῆς τῆς χώρας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὁμαλότητα.

Σ. «Π.». Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῶν «Τάϊμς» σχολιάζεται ἰδιαιτέρως ἡ δήλωσις τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, ἐξαγγέλλοντος τὴν ἄρσιν τῶν περιοριστικῶν μέτρων τοῦ συναλλάγματος ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ χρηματαγορὰ δὲν πρέπει νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἀθρόαν παροχὴν δανείων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, προστίθεται δὲ ὅτι δάνεια θὰ ἔπρεπε νὰ δοθοῦν μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ὑποβοηθήσουν τὸν «ἐμπορικὸν μηχανισμὸν» τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται μακρὰ περίληψις τῶν ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ἄνευ σχολίων. Τὸ πρακτορεῖον «Σοὺντ» θεωρεῖ βεβαίαν τὴν προσεχῆ ἀποχώρησιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται τὴν 4 ½ μ. μ.

Ψηφίζονται εἰς τὸ σύνολον τὰ νομοσχέδια περὶ μέτρων προστασίας τῆς δραχμῆς, περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων, περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπέζης Μεσσηνίας.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ἐργοληπτῶν διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν εἰς ἑταιρείαν.

Ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ συνιστᾷ ὅπως τὰ ἔργα ἀνατίθενται εἰς μικροτέρας ἑταιρείας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀνεργίας.

Ὁ κ. ΔΙΓΚΑΣ δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει ἀντίρρησιν νὰ τροποποιηθῇ ὁ νόμος ὥστε νὰ μετέχουν καὶ αἱ μικρότεραι ἑταιρικαὶ ὁμάδες.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο οἱ βουλευταὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Παπαναστασίου, καὶ οἱ κ. κ. Κούνδουρος, Τσιτσάρας καὶ ἄλλοι διαμαρτύρονται διότι ἐψηφίσθη εἰς τὸ σύνολον τὸ νομοσχέδιον περὶ μέτρων προστασίας τῆς δραχμῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει διανεμηθῆ ἡ ἔκθεσις μὲ τὰς τροπολογίας.

Ὁ κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ δηλοῖ ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ψηφισθέν.

ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Συζητεῖται εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν ἐφημερίδων».

Ὁ κ. Ι. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ὑποστηρίζει τροπολογίαν περὶ τῶν ἀναιτίως ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τί θὰ πῇ ἀναιτίως ἀπολυθέντων;

Ι. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Δηλαδὴ λόγῳ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ κυβέρνησις.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ (ὑπ. Ἐθν. Οἰκον.). Ἐφ' ὅσον ὑπῆρχον ἐν ὑπηρεσίᾳ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 1932 θὰ ἀποζημιωθοῦν.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, πρέπει νὰ προβλέψωμεν ὡρισμένας περιπτώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἰδίως εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Παρακαλῶ ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐπιτραπῇ ἐπὶ 20ήμερον τοὐλάχιστον πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἡ ἔκδοσις ἑξασελίδων.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Ἀρκεῖ νὰ πληρώνουν τὸν φόρον διὰ τὸ ὑπερπλέον.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Αὐτὸ ὅμως θὰ θεωρηθῇ παράβασις τοῦ τετρασελίδου, ὥστε πρέπει νὰ μὴ ὑφίστανται τὰς ποινάς.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Νὰ κάμωμεν δήλωσιν ὅτι εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐπὶ 10 ἢ 15 ἡμέρας ἐπιτρέπονται συμπληρωματικαὶ σελίδες ἐπὶ χάρτου φορολογημένου.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἔχομεν ἀντίρρησιν ἐπὶ τούτου διότι τὰ κόμματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν τὰ χρήματα διὰ νὰ πληρώνουν τὰ πρόσθετα αὐτὰ ἔξοδα, θὰ εὑρίσκωνται εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν ἄλλων κομμάτων.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ (ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) Ἐκεῖνο ποὺ δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν εἶνε τοῦτο: ὅτι ἐπὶ 10 ἡμέρας δύναται νὰ ὑπάρχῃ παρέμβλητον φύλλον μὲ περιεχόμενον μόνον ἐκλογικὸν καταβαλλομένου τοῦ φόρου.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. 15 ἡμέρας τότε.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Ἔστω 15.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Τί σημαίνει παρέμβλητον; Ἡ ἐφημερὶς θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἀρχίσῃ τὸν λόγον ἑνὸς ὑποψηφίου ἀπὸ τὴν πρώτην σελίδα.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἂς ἀρχίσῃ ἕνα μικρὸν μέρος ἐκεῖ καὶ ἂς παραπέμψῃ εἰς τὸ παρέμβλητον φύλλον.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Ἐπίσης θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀποδεχθῆτε τροπολογίαν διὰ τὰς διὰ πρώτην φορὰν ἐκδιδομένας ἐφημερίδας.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Μὴ ὑποθάλπετε τὴν ἔκδοσιν καὶ νέων ἐφημερίδων.

Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Νομίζω ὅτι εἶνε ὀρθὸν νὰ ἐπιτρέψητε ἐπὶ 15θήμερον εἰς μίαν ἐφημερίδα ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν θὰ ἀρχίσῃ ἐκδιδομένη θὰ δυνηθῇ νὰ παλαίσῃ καὶ νὰ παγιώσῃ μίαν κυκλοφορίαν. Θὰ σᾶς παρακαλέσω ἐπίσης νὰ δεχθῆτε τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τῆς ὁποίας [illegible] διοικητικὸν συμβούλιον ἔσχε καὶ συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν ζητεῖ ὅπως αὐξηθῇ τὸ ποσοστὸν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ. Προσέθεσα διάταξιν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν καὶ ὑπάγω τὰς ἐφημερίδας εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ, ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ ταμείου, θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ κατὰ ἓν λεπτόν.

ΑΙ ΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Θὰ ἐπεθύμουν καὶ ἐγὼ νὰ συνηγορήσω, ὅπως δοθῇ μία παράτασις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίδων. Αἱ παραστάσεις τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν μὲ ἔπεισαν περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἀξιώσεών των. Τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα προσφέρουν δὲν ἦσαν βλαβερὰ διὰ τὴν κοινωνίαν. Ἀντιθέτως ἦσαν μέσον ἀσφαλὲς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ. Ἡ ἄμεσος ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἰμπορεῖ εἰμὴ νὰ γεννήσῃ ἀνωμαλίας. Αἱ ἐφημερίδες αὗται θὰ εὑρεθοῦν ἐκτεθειμέναι εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀθετήσασαι τὰς ὑποσχέσεις των, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἀναγνωστῶν των, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ λεπτολογήσουν εἰς τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀθέτησιν αὐτὴν αἴτια. Συνηγορῶ ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ τὸ λεξικὸν τῆς ἐφημερίδος «Πρωΐα» ἡ ὁποία ἔλαβε αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, ὅταν ἦτο βεβαία, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀντίρρησιν.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Κύριοι βουλευταί, λυποῦμαι διότι δὲν εἰμπορῶ νὰ δεχθῶ τὴν σύστασιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἐν ἁρμονίᾳ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην ἀντιπολίτευσιν. Διότι, κατ' ἀρχήν, ὑπενθυμίζω, ὅτι ἡ ὑπόσχεσις δώρου καὶ ἡ παροχὴ αὐτοῦ ἀποτελεῖ, καὶ ἐκ τῶν κειμένων νόμων πρὸ τοῦ παρόντος, ἀθέμιτον ἀνταγωνισμόν. Διότι, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν καθιεροῦται ἡ κατωτάτη τιμὴ εἰς τὴν ὁποίαν μπορεῖ νὰ πωλῆται ἐφημερὶς— καὶ δι' αὐτὸ ἐγένετο ἡ παρατήρησις, ὅτι εἶνε τὸ πρᾶγμα λιγάκι ἄηθες— δὲν μπορεῖ νὰ μὴ δεχθῆτε, ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δίδει μὲ τὴν μίαν δραχμὴν ὄχι μόνον τὴν ἐφημερίδα του, ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο ἀντικείμενον ἐπὶ πλέον, αὐτὸς παραβιάζει τὸν νόμον. Λοιπὸν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ αὐτὸ τόσον μᾶλλον δὲ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐφημερίδα, περὶ τῆς ὁποίας ὡμιλήσατε καθ' ὅσον θὰ συμπέσῃ ἡ 11η Μαρτίου ἡμέρα τῆς παροχῆς τοῦ Α' τόμου τοῦ Λεξικοῦ μὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Λοιπὸν αὐτὸ τὸ σκάνδαλον—θὰ τὸ ὀνομάσω—τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐφημερίδων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ διὰ νὰ δοθῇ εὐκαιρία εἰς μίαν ἐφημερίδα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωσε.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐστήριξε τὰ ἐπιχειρήματά του εἰς τὸν ὑφιστάμενον νόμον περὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐφημερίδων. Εἶμαι ἀπολύτως σύμφωνος περὶ τῶν οἱωνδήποτε ἄλλων δώρων, τὰ ὁποῖα παρέχουν αἱ ἐφημερίδες. Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν ἐντύπων, ὁ συλλογισμὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχύν. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐτηρήθη ὁ νόμος σχετικῶς μὲ τὸ σχῆμα, δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἀποτελεῖ σκάνδαλον ἡ ὑπόθεσις τῆς διανομῆς συγγραμμάτων. Ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τοῦ σχήματος τῶν ἐφημερίδων δὲν εἶχε πάντοτε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημοσίευσιν ἀναγνωσμάτων, τὰ ὁποῖα ἱκανοποιοῦν τὰ κατώτερα ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου. Σήμερον αἱ ἐφημερίδες περιέχουν ἐνδιαφέροντα καὶ μορφωτικὰ δημοσιεύματα. Περικόπτομεν λοιπὸν τὴν πνευματικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ νόμου. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἴμεθα ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον φειδωλοὶ εἰς τοὺς περιορισμούς, τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλομεν. Αἱ ἐφημερίδες ἀποτελοῦν δημοσίαν πλέον λειτουργίαν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Καὶ δημόσιον κίνδυνον.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ πλήττονται καὶ αἱ τάξεις τῶν διανοουμένων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημιουργήσει ἕνα πόρον ζωῆς διὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ παρατηρήσω ὅτι τὸ λεξικόν, τὸ ὁποῖον προσφέρει ἡ «Πρωΐα» εἶνε δικαίωμα τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον ἠγόραζε τὴν ἐφημερίδα ταύτην, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ ἐλάμβανε τὸ δῶρον τοῦτο. Αὐτὸ εἶπεν, ἄλλως τε, πρὸ ὀλίγου καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Παρακαλῶ νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ αἴτημα σχετικῶς μὲ τὸ λεξικὸν αὐτό. Ἀλλὰ καὶ νὰ δοθῇ ταυτοχρόνως προθεσμία δίμηνος ἢ τρίμηνος εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τὴν παροχὴν τῶν δώρων, τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθησαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ κάμω γενικὴν παρατήρησιν περὶ ἑνὸς ἔργου ἀρξαμένου καὶ διακοπτομένου. Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε πολύτιμον διὰ τὸν μικρὸν λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ ἀγοράζῃ τὰ μεγάλα λεξικά. Εἶνε τόσον χρήσιμα τὰ συγγράμματα αὐτά, ὥστε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε διὰ τὴν ἔκδοσίν των, ὅπως δοθῇ ἀτέλεια χάρτου. Καὶ ἔπραξε καλῶς. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὰ ἀγοράσῃ τὰ λεξικὰ αὐτὰ ὁ μικρὸς λαός. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκδοσις καὶ διανομὴ τοῦ χρησίμου αὐτοῦ λεξικοῦ διὰ τὸν μικρὸν λαόν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὁ ἀγαπητὸς ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως μᾶς ἐσύγχυσε τὰ ζητήματα τοῦ σχήματος τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν δώρων. Διότι τὸν συνέφερε. Ἄλλο εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ σχήματος τῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλο τὸ ζήτημα τῶν δώρων. Διὰ τὸ πρῶτον ἀνεγνωρίσθη γενικῶς, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνεχθῶμεν νὰ ἐξάγωνται κατ' ἔτος 57 ἑκατομμύρια καὶ μάλιστα εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα διὰ τὴν κατάχρησιν αὐτὴν τῆς τυπομανίας. Ἀλλὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν παροχὴν τῶν δώρων καὶ ἰδίᾳ τὸ λεξικόν, τὸ ὁποῖον προσφέρει μία ἐφημερὶς καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἐκεῖνος ὡς χρήσιμον δῶρον. Τὰ δῶρα αὐτὰ μᾶς εἶπεν, συντελοῦν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς κοινωνίας. Καὶ ἀπαντῶ: Πῶς θὰ κάμωμεν διάκρισιν κατόπιν μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν δώρων; Θὰ εἴπωμεν νὰ δίδουν βιβλία ἀνεξαρτήτως τοῦ περιεχομένου των; Διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν διάκρισιν. Μία ἄλλη ἐφημερὶς π.χ. ὑπεσχέθη σειρὰν μεταφράσεων ξένων καὶ ἐντοπίων συγγραφέων. Ἕνας ἄλλος ἀναλαμβάνει νὰ προικίζῃ κόρες πτωχές. Θὰ εἴπῃτε, ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀθέμιτον ἀνταγωνισμόν, ἢ ὅταν ἀναλαμβάνει κανεὶς νὰ δίνῃ ἕνα συμβόλαιον ἀσφαλείας τὸ θεωρεῖτε ἀπηγορευμένον, ἐνῷ τὰ βιβλία δὲν εἶνε; Ὅλους μᾶς παρεκάλεσαν δι' αὐτὲς τὶς δουλειές. Ἀλλὰ ἔχομεν καθῆκον νὰ ἀντιτάσσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην ἄρνησιν ὅταν ὑποστηρίζωμεν κάτι τι, τὸ ὁποῖον εἶνε σωστὸν καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καθιερωθῇ. Τὰ δῶρα τῶν ἐφημερίδων ἀποτελοῦν ἀθέμιτον ἀνταγωνισμὸν ὄχι μόνον μεταξύ των ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἐμπορίου ἐκδόσεως βιβλίων. Δὲν ἠμπορεῖτε λοιπὸν νὰ ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν βάσιν, δεδομένου ὅτι ἡ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος, τὴν ὁποίαν βέβαια δὲν κατατάσσω εἰς τὸν κίτρινον τύπον, ὑπερεδιπλασιάσθη εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν ἅμα ὡς ἀνήγγειλε τὴν παροχὴν τῶν δώρων.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἐγὼ εἶπα νὰ δοθῇ τρίμηνος προθεσμία διὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶπεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὅτι ὁ τύπος εἶνε δημοσία λειτουργία. Ἀλλὰ τοῦ ἀπήντησα, ὅτι εἶνε καὶ δημόσιος κίνδυνος, ἀφ' ὅτου ἰδίως προήχθη εἰς βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν μὲ ὅλας τὰς τελειοποιήσεις.

Βεβαίως ὑπάρχει κάτι τι τὸ ἀνώμαλον ἐφ' ὅσον δὲν ἐφηρμόσθη ὁ νόμος ἀπὸ τὴν ἀρχήν. Εἴδαμεν τὸ κακὸν καὶ θέλομεν νὰ τὸ σταματήσωμεν. Καὶ διὰ νὰ προλάβωμεν ζημίας ἐνδεχομένας ζημίας ἠκυρώσαμεν τὰς ὑποσχέσεις τὰς γενομένας μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῶν δώρων. Τὸ λεξικὸν ὅμως ἂς δοθῇ εἰς εὐθηνοτέραν τιμήν.

Τὸ νομοσχέδιον κατόπιν γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Συζητεῖται κατόπιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν κλπ.».

Ὁ κ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ κηρύσσεται κατὰ τῆς ἐπὶ πενταετίαν ἀναστολῆς, ἐὰν δὲ ἤθελε δοθῇ ἀναστολὴ ζητεῖ νὰ μὴ ὑποχρεωθοῦν οἱ ὀφειλέται νὰ καταβάλλουν μέρος τοῦ κεφαλαίου καὶ τοὺς τόκους.

Ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ζητεῖ νὰ προσαρμοσθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου. Διότι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ὁ ἀγροτικὸς κόσμος θὰ ὑφίσταται τεραστίας δαπάνας δικαστικάς.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ λέγει ὅτι τὰ μέτρα πρέπει νὰ εἶνε ριζικὰ πρὸς πραγματικὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀγροτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ πληρώσουν τὰ χρέη των καὶ συμφωνεῖ ὅπως ληφθοῦν μέτρα ὥστε ν' ἀποφεύγωνται αἱ δίκαι ἀνατιθεμένης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν χρεῶν εἰς εἰδικὸν ὀργανισμόν.

Ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ζητεῖ ὅπως μὴ ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἡ τάξις τῶν κτηνοτρόφων, ἥτις ἔχει ἐπηρεασθῆ δυσμενῶς ἀπὸ τὴν κρίσιν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπῆρξε ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας.

Ἀναβάλλεται ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 4 ½ μ. μ. τῆς σήμερον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Ν.'Υόρκης..	77.60	78.—
Παρισίων..	3.05	3 11
Λονδίνου...	274.—	284.—
Ἐλβετίας...	15.04	15.28
Ἰταλίας....	3.96	4.11
Αἰγύπτου	277.—	289.—
Ὁλλανδίας..	31.13	31.55
Στοκχόλμης	14.78	15.46
Βρυξελλῶν.	2.14	2.22
Βουκουρεστ.	0.44	0.49
Βερολίνου.	18.14	18.89
Βιέννης....	10.55	11.35
Βουδαπέστης	13.25	13.75
Πράγας....	2.27	2.36
Βελιγραδίου	1.30	1.45
Κων)πόλεως.	35.—	39.—
Σόφιας....	0.54	0.62

ΑΙ ΑΞΙΑΙ ΜΑΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ ἑλληνικὰ δάνεια ἔκλεισαν μὲ ὑποτίμησιν: 1902: 40-45, 1910: 42-47, 1914: 50-55, Προσφύγων: 66-71, Σταθεροποιήσεως: 48-53, Α' Παραγωγικόν: 40-50, Β' Παραγωγικόν: 50-55, Ἀνταλλαξίμων 60-70. Πράξεις ἔγιναν: 1902: 43, 1914: 52-52 ½, Προσφυγικόν: 67-67 ½-70,68, Σταθεροποιήσεως: 52-50, Α' Παραγωγικόν: 45, Β' Παραγωγικόν 52-52 ¾-53, Κτηματικῆς 71 ¾-72-73-73 ¼.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθ. Πρακ.).— Εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἔκλεισε σήμερον τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν τιμὴν 3.5262 ἔναντι τοῦ δολλαρίου.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 12.10'. (Ἄνοιγμα).—Ν. Ὑόρκης 3.535, Ἄμστερνταμ 8.755, Παρισίων 89.58, Βρυξελλῶν 25.31, Ἰταλίας 67.80, Ἐλβετίας 18.20, Βερολίνου 14.80.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 18.10'. (Κλείσιμον).—Ν. Ὑόρκης 3.526, Ἄμστερνταμ 8.765, Παρισίων 89.59, Βρυξελλῶν 25.32, Ἰταλίας 68.06, Βερολίνου 14.85, Ἐλβετίας 18.255 Πράγας 119, Βελιγραδίου 200, Σόφιας 475, Βουκουρεστίου 592.50, Κων)πόλεως 710, Βιέννης 31, Καναδᾶ 3.925, Ἀθηνῶν 282.50.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ, ὥρα 17.15'.—Λονδίνου 3.525, Ἄμστερνταμ 0.4018, Παρισίων 0.0393, Ἰταλίας 0.0518, Βρυξελλῶν 0.1392 καὶ Ἐλβετίας 0.1929.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τηλ)φικῶς). — Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης Ἀνατολῆς ἔκλεισαν εἰς τὰ 109 φρ., τῆς Ἑταιρείας Οἴνων εἰς τὰ 118 φρ.

Β' ΕΚΔΟΣ

Η "ΠΑΟΥΕΡ,, ΑΡΝΕ ΝΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΝ ΓΡΑΜ ΑΘΗΝΩΝ - ΚΗΦΙΣΣΙ

ΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ Η ΚΥΒΕΡ ΕΖΗΤΗΣΕ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓ ΔΑΝΕΙΟΥ 1 1)2 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ ἡμερῶν ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα ἐκ Λονδίνου κ. ἐκπρόσωπος τῆς ὁμάδος «Προυντένσιαλ» ὡς γνωστὸν ἔχει ἀναλάβει τὴν «Πάουερ» κρὰς συνομιλίας μετὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκπ τῆς Ἑταιρείας κ.κ. Δροσοπούλου καὶ οὺς καὶ διεβίβασε τὰς ἀπόψεις τοῦ Γενικ δρου τῆς ἀγγλικῆς ὁμάδος κ. Πίερσον, μὲ τὴν διαρρύθμισιν τῆς μετὰ τοῦ Δημοσ βάσεως τῆς «Πάουερ».

Ὁ κ. Τάλμποτ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρωθ καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ σχετικῶν των. Συγκεκριμένως ὁ κ. Τάλμποτ ἀνέπ οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς Ἑταιρείας λεκτροκινήσῃ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμ νῶν—Κηφισίας καὶ ἐζήτησεν ἐξ ὀνόματος γλων κεφαλαιούχων νὰ τροποποιηθῇ εἰς ον τοῦτο ἡ σύμβασις. Ὑπεσχέθη δ' ἐπίσης Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει νὰ θέσῃ εἰς κυκλ εἰς τὴν ὡς ἄνω γραμμὴν νέα πολυτελῆ αὐτ λεωφορεῖα, δι' ὧν θὰ ἐξυπηρετεῖται ἀπολ συγκοινωνία.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν ζήτησῃ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω προτάσεων, ὑπὸ τὴν πόθεσιν ὅμως ὅτι ἡ Ἑταιρεία «Προυντένσιαλ» παρεῖχεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δάνειον μέχρι ποσοῦ τοῦ 1.500.000 λιρῶν, ἵνα δι' αὐτοῦ σ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ὁ κ. Τάλμποτ φυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν κ. Πρωθυπ ἀφ' οὗ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Λ ἐκπροσώπους τῆς «Πάουερ».

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΣΑΓΚ

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΧΘΟΠΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Κατὰ τὰς ταίας ἐγκύρους πληροφορίας ἐκ Σαγκά τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πλήρης ἠρεμ κρατεῖ ἐκεῖ, μὴ σημειωθείσης οὐδεμιᾶς νέ κρούσεως. Αἱ κινεζικαὶ δυνάμεις εἶνε τεταγμέναι εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι χιλιομέτ ρίπου ἀπὸ τῆς Σαγκάης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφ Τόκιο ὅτι τὸ πρακτορεῖον «Ρέγκο» πληροφ ἐκ Νανκὶν ὅτι ὁ Κινέζος διοικητὴς τῆς 19ης τιᾶς διέταξε τὴν ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν πράξεων.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΚΗΡΥ ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Οἱ φοιτηταὶ συγκροτήσαντες χθὲς συγκέ σιν ἀπεφάσισαν τὴν κήρυξιν γενικῆς ἀπεργία χρι τῆς ἀποδοχῆς τῶν αἰτημάτων των.

Παρὰ τὴν κήρυξιν ὅμως γενικῆς ἀπεργία φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς καὶ νομικῆς Σχολῆς κολούθησαν τὰ μαθήματα τῶν καθηγητ καὶ ἐρωτηθέντες ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἀναμιγ εἰς ζητήματα ἄσχετα, κατὰ τὸ πλεῖστον, μ Σχολὰς των.

Ὁ κ. Πρύτανις ὁμιλῶν σχετικῶς ἐδήλωσε τὸ σοβαρώτερον αἴτημα τῶν ἀπεργησάντων τητῶν, τὸ τῆς δοκιμαστικῆς διετοῦς ὑπηρ δὲν εἶναι δίκαιον.

Πάντως, ἡ κηρυχθεῖσα ἀπεργία δὲν πρόκ νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν διὰ τὴν συνέχισι μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου, δεδομένου ὅτι ἀπὸ τῆς αὔριον θὰ διακοποῦν τὰ μαθήματα, τῶν Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης.

Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἥν, μετὰ τὴν ἐπ ληψιν τῶν μαθημάτων, οἱ φοιτηταὶ συνεχ τὴν ἀπεργίαν καὶ προσπαθήσουν νὰ δημιουργ σκηνάς, ἡ Πρυτανεία θ' ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσ ἐνίσχυσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ θὰ εἰς τὴν λῆψιν ἀποφασιστικωτέρων μέτρων.

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΡΑ ΤΟΥ ΜΠΕΖΑΝΤΑΚΟΥ

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἀπόδ τοῦ κομμουνιστοῦ Μ. Μπεζαντάκου ἐκ τῶν κῶν Συγγροῦ ἀνακριτὴς κ. Γιαννόπουλος, θ ταβῇ τὴν πρωΐαν σήμερον εἰς τὰς φυλακὰς διὰ νὰ ἀπαγγείλῃ κατηγορίαν ἐπὶ ἀπελευθερ κρατουμένου εἰς τοὺς φύλακας Πέτρον Κυρια κωναν καὶ Χρῆστον Μεγαρίτην. Μετὰ τὰς γίας των ἀμφότεροι οὗτοι οἱ φύλακες θὰ φθοῦν καὶ θὰ προφυλακισθοῦν, διότι τὰ προκύ τα ἐκ τῶν ἀνακρίσεων στοιχεῖα εἰς βάρος των πολὺ σοβαρά.

Περὶ τοῦ Κυριακόγκωνα ἐξηκριβώθη ὅτι πρ δώσῃ παρόντα τὸν Μπεζαντάκον καὶ πρὸ καὶ τὴν ἀπόδρασίν του, δὲν ἔκαμε καμμίαν ἐπιθε σιν, οὔτε προσκλητήριον εἰς τὸν θάλαμόν του πότε ἀσφαλῶς θὰ ἀντελαμβάνετο τὴν ἀπουσίαν Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ ἑσπερινὸν του τῆς ἀποδράσεως τοῦ Μπεζαντάκου προσκλητή χάρις εἰς τὴν ὀλιγωρίαν αὐτοῦ, τὴν ἀσύγγνω καὶ ἐγκληματικήν, τοῦ Κυριακόγκωνα, ἐκλε μέσα εἰς τὸν θάλαμον ἐκεῖνον κατὰ λάθος κ κατάδικος Κατουρνέλης, ὁ ὁποῖος διέμενεν εἰς ρον θάλαμον, ὅπου ὁ Κυριακόγκωνας δὲν τὸν λήφθη ἀπόντα. Ὁ κατάδικος αὐτὸς ἔφυγεν ἀπ κεῖ ἀφοῦ ἐκτύπησε καὶ τοῦ ἄνοιξε ὁ εἰς τὸν δρομον εὑρισκόμενος νυκτοφύλαξ μετὰ δίωρον τὰ τὸ διάστημα δὲ αὐτὸ παρέστη αὐτόπτης μά τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁμοιώματος τοῦ Μπεζαντ ὑπὸ τῶν συγκρατουμένων ὁμοϊδεατῶν του Μα ρέλη, Νεφελούδη καὶ Χριστοφυλάκη. Ὁ Κατο λης ἰσχυρίζεται ὅτι ἐνόμισεν ὅτι τὸ ὁμοίωμα κ σκευάζετο ὑπὸ τῶν τριῶν κομμουνιστῶν χάριν ἀπόκρεω διὰ νὰ παίξουν μεταξύ των καὶ ὅτι δ ἀντελήφθη καθόλου τὴν ἀπουσίαν ἐκ τοῦ θαλάμ αὐτοῦ τοῦ Μπεζαντάκου. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἰσχυ σμὸς οὗτος τοῦ Κατουρνέλη δὲν γίνεται δεκτὸς πιστεύεται μᾶλλον ὅτι οὗτος ἦτο ἐν γνώσει τῆ ραν ἐκείνην τῆς μελετωμένης ἀποδράσεως Μπεζαντάκου εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θὰ συνήργησ

Περὶ τοῦ Μεγαρίτη ἔχει προκύψει τὸ σοβα στοιχεῖον ὅτι, ὅταν ἀπεχώρησαν τοῦ προαυλίο κρατούμενοι, διὰ νὰ κλεισθοῦν εἰς τὰ κελλιά καὶ ὁ Μπεζαντάκος δὲν ἠκολούθησε τοὺς ἄλ παραμείνας εἰς τὸ ὑπόστεγον τῶν ἀποχωρητη καὶ τῶν λουτήρων, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς λο ρας διὰ νὰ τοὺς ἐπιθεωρήσῃ μαζὶ μὲ τὸν πλυ τὰ ροῦχα τῶν κρατουμένων Πασχαλίδην κατά ἐσταμάτησεν εἰς τὸ πρῶτον διαμέρισμα τῶν τήρων ὅπου θὰ εἶχε κρυφθῆ ἀσφαλῶς καὶ ὅπο νοιξε τὴν ὀπὴν ὁ ἀποδράσας κομμουνιστής, καὶ τόπιν ὀπισθοχώρησε, χωρὶς νὰ προχωρήσῃ σότερον, ἀναγκάσας καὶ ἐκεῖνον (τὸν Πασχ δην) νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Μεγαρίτης θὰ εἶδεν ἐκεῖ πτόμενον τὸν Μπεζαντάκον καὶ θὰ ὀπισθοχώ ἵνα μὴ τὸν ἴδῃ καὶ ὁ Πασχαλίδης, ὁ ὁποῖος θὰ ἠκολούθει ἐὰν ἐπροχώρει εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαμερισμάτων τῶν ἀποχωρητηρίων, τῶν τήρων καὶ τῶν πλυντηρίων.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΞ ΗΛΕΚΤΡΟΠΛΗΞΙ

Νέον δυστύχημα ἐξ ἠλεκτροπληξίας σ χθές. Ἐνῷ δύο ἐργάται τῆς Οὔλεν εἶχον ἀ ξῃ τάφρον ἔξωθι τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐμ. Μπ 66 οἰκίας διὰ νὰ ἐπισκευάσουν τὸν ὑδροσ τῆς οἰκίας ταύτης, ὁ εἷς τούτων ὀνόματι Παυλόπουλος ἔπαθεν ἠλεκτροπληξίαν ἐλθὼν νον εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ νερὸ τὸ ὁποῖον ἐχύνετο τὸν βεβλαμμένον σωλῆνα. Ὁ παθὼν ἐπρόλαβ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν τάφρον καὶ ἔπεσεν ἀναίσθ εἰς τὸ πεζοδρόμιον, ἀφοῦ προηγουμένως ἔκαμ ἀφόρους νευρικὰς συσπάσεις. Οἱ προσδραμ ἐφοβήθησαν ἐν ἀρχῇ νὰ πλησιάσουν, ἵνα μὴ δοθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Ἐν λει ἀφοῦ προσῆλθε καὶ εἷς ἰατρός, τὸν ἀνέσ καὶ ἐν ἀφασίᾳ τὸν μετέφερον εἰς τὸ Πολιτικὸν σοκομεῖον. Ἐκεῖ συνῆλθε βραδύτερον, ἀλλ' ἡ τάστασίς του εἶναι πάντοτε σοβαρά.

Ἡ ἠλεκτροπληξία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι καλώδιον τοῦ τριφασικοῦ ρεύματος διερχόμ κάτωθι τοῦ ὑδροσωλῆνος, διεποτίσθη, λόγῳ βης τοῦ σωλῆνος δι' ὕδατος καὶ μετέδωσεν αὐτὸ τὸ ρεῦμα.